

ידיעות אחרונות

מס. 412 • כ"ב באלול תשמ"ו • 26.9.86

„הסנסאציה של השנה" – כך הגדירו מבקרי קולנוע בלונדון את קאתי טייסון, 21, לאחר כיכוב בסרט אחד בלבד, „מונה ליזה". יצאנית־צמרת בעלת חיוך מיסתורי ויחסיה עם הנהג הצמוד התמים שלה, על רקע הביבים האנושיים של לונדון. פורנו. סמים. פשע. קאתי מקווה, שההצלחה לא תעלה לה לראש.
עמ' 19

ציפי שביט הפקות. כוכבת אחת, אנרגיה של עשר. לכל המישפחה. עמ' 15

„אותלו" – הסרט. שקספיר וורדי על־פי זפירלי. פלאסידו דומינגו (אותלו) וקטיה ריצ'ארלי (דסדמונה) בסצינת הסיום של הטראגדיה האופראית. עמ' 16

„כל אמנות היא הגד פוליטי". ראיון עם הזמרת מריה פראנדורי. עמ' 12

סוכות
„מלחי קרוז"

קחו את המשפחה ל־10 ימי שייט ונופש ובקרו ביפים שבנמלי הים התיכון

הפלגה — 16.10.86 חזרה 26.10.86

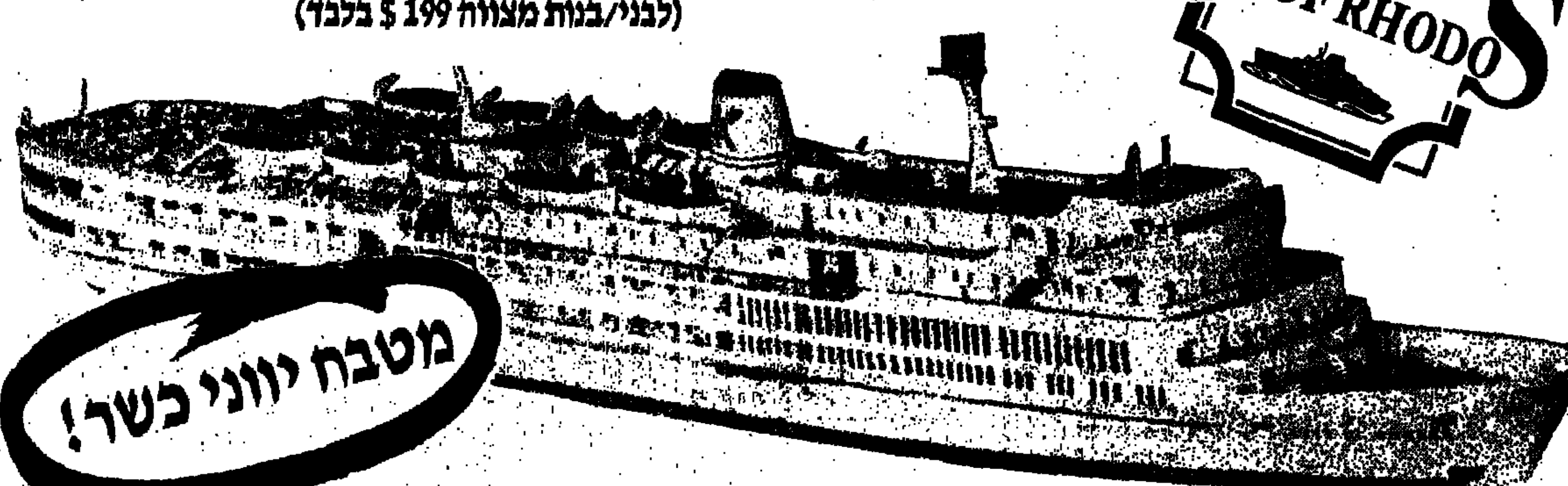
באוניה המפוארת "סיטי אוף רודוס"

החל מ־ **$666**

(לבני/בנות מצווה 199 $ בלבד)

מלחי — החברה המובילה בענף הקרוזים כבר 25 שנה: "מלחי קרוז"

CITY OF RHODOS

תכנית הקרוז:

תאריך	יום	נמל
16/10	חמישי	חיפה
17/10	שישי	רודוס
18/10	שבת	בלב ים
19/10	ראשון	קורפו
20/10	שני	בלב ים
21/10	שלישי	ונציה
22/10	רביעי	ונציה
23/10	חמישי	דוברובניק
24/10	שישי	בלב ים
25/10	שבת	חציית תעלת קורינט בשעות הבוקר. אחה"צ הגעה לפיראוס (אתונה).
26/10	ראשון	פיראוס. ירידה מהאניה בבקר, טיול לאקרופוליס והעיר אתונה. העברה לשדה התעופה לטיסה לתל־אביב.

(למעוניינים להאריך את שהותם ביוון ניתן לחזור לישראל בטיסות הסדירות).

★ נופש ושייט ברמה בינלאומית על אונית הפאר "סיטי אוף רודוס".

★ תאים מרווחים עם שרותים צמודים, בריכת שחיה, קזינו מלא פעילויות, דיסקוטק, תזמורת, משחקים וצוות מעולה.

★ אוכל כשר: 3 ארוחות עשירות, מזנון חצות מפתיע, שתיה וכיבודים בשפע.

★ בידור עם אמנים ישראלים ידועים: תוקידיין, בועז שרעבי, דודו פישר, יואל שר, ועל הדיסקו — ניר שמח.

פרטים והרשמה

מלחי — ספנות נסיעות ותיירות בע"מ

תל אביב, רח' דיזנגוף 76, 299414־290596־03, חיפה, רח' הבנקים 3, 524219־04

ובכל משרדי הנסיעות ברחבי הארץ.

היפר שוק
רשת הגל הירוק
רחובות ★ הרצליה ★ ראשל"צ ★ רעננה

חדש! מבצע הוזלות ענק במחלקת כלי בית

קנית בהיפרשוק? מגיע לך פרס! על כל קניה של 70 ש"ח, שי חגיגי חינם!

רוצים להיות הזוג המלכותי הראשון בישראל?

מבצע תובח! רוצים להיות זוג מלכותי לשבוע אחד? בין כל הקונים עד ה־25.10 ובסכום של 100 ש"ח ויותר, יוגרלו 4 נופשים בני שבוע במלון המלך שלמה באילת. והנופש הזה יותר מלכותי ממלכותי: ארוח מלא כולל 3 ארוחות ביום וכולל טיסה הלוך ושוב! זכרו: יוגרלו 4 נופשים, נופש אחד בכל סניף של היפרשוק רשת הגל הירוק. רוצים להיות הזוג המלכותי הראשון בישראל? זכרו: המבצע עד ה־25.10 בלבד!

בשר
בשר בקר טחון 1 ק"ג — רק 7.60 ש"ח!
רולדת הודו מתובלת ברשת — רק 11.90 ש"ח
חזה פרפר במגש (בלי עור) — רק 9.20 ש"ח!

פירות וירקות
מהחקלאי ישירות אליך. משלוח חדש 2-3 פעמים ביום.

מעדניה
חומוס 1 ק"ג רק 2.80 ש"ח
טחינה 1 ק"ג רק 2.80 ש"ח
חצילים 1 ק"ג רק 2.80 ש"ח

יחידים וועדי עובדים! קחו סלסלות שי לחג מבצע תווי קניה בתנאים מיוחדים

מכלת
אסם מיונז אמיתי מיושף 500 גר' רק 1.89 ש"ח
בית יצחק 778 קונפיטורה בטעמים שונים 500 גר' רק 1.95 ש"ח
יכין סירופ דיאט לימון, תפוז — רק 1.40 ש"ח
סירופ דיאט פטל 1 ליטר רק 2.53 ש"ח
כל מוצרי פרמין ב־15% הנחה 1 ליטר רק 2.78 ש"ח
פריכיות אורז 1.35 ש"ח בלבד

יינות
מונפורט 25% הנחה
גרנש רוזה רק 2.55 ש"ח!
קריניאן רק 2.55 ש"ח!
כרמל מזרחי
פנטזיה רק 2.42 ש"ח!
ועוד הוזלות ענק בכל מחלקת היינות

רעננה ראשל"צ פתוח עד חצות! שי חינם! 2 ק"ג תפוחי עץ לכל הקונה אחרי 22.00 ובסכום מעל 100 ש"ח

חומרי ניקוי:
קלין טופ 5 ק"ג + לובן קלין — 1 ליטר רק 10.99 ש"ח
טרקלין פלמוליב נוזל לכלים — 4 ליטר רק 4.22 ש"ח
— 1 ליטר רק 3.35 ש"ח
שמן אבקת כביסה "ביו־אור" 1250 גר' רק 3.30 ש"ח
משחת כלים "תפוח" 1 ק"ג רק 2.08 ש"ח

ועוד עשרות מוצרים בהוזלות ענקיות
המחירים במבצע עד 3.10 בלבד!

VISA

ושתהיה לכם שנה טובה, מתוקה ו... ירוקה ברשת הגל הירוק.

רעננה
רח' החרושת, אזור התעשיה
א־ה 08.00-24.00
ו 08.00-14.00
ובמוצ"ש מוצאת השבת עד 24.00
שרות משלוחים לבית הלקוח

הרצליה
בית מרכזים אזור התעשיה
א־ה 08.00-22.00
ו 08.00-14.00

ראשל"צ
אזור התעשיה הישן כביש בית דגן
א־ה 08.00-24.00
ו 08.00-14.00
ובמוצ"ש מוצאת השבת עד 24.00

רחובות
דרך יבנה, אזור התעשיה
א־ה 08.00-22.00
ו 08.00-14.00

כדאי לעבור לגל הירוק

שישי
26.9.86

16.00 ערב חדש: מוסף לשבת. מנחה: דן מרגלית.

16.30 קיצור החדשות (ערבית).

16.32 ספינת האהבה – סידרה משעשעת

סידני פואטייה
„לאדוני באהבה" (22.15)

(ערבית, תרגום עברי).

17.20 לקט שירים (ערבית).

17.30 סרט ערבי (ערבית, תרגום עברי).

20.15 מבט ליל שבת.

21.15 סיבה למסיבה. מנחה: רבקה מיכאלי.

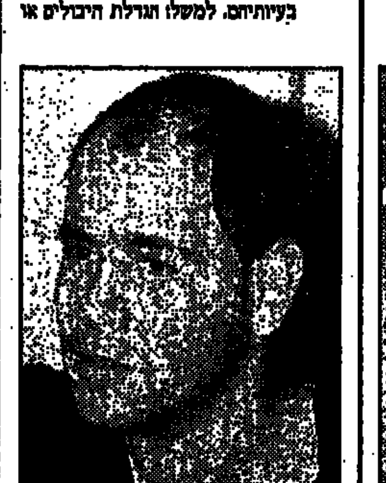
22.15 לאדוני באהבה – סרט קולנוע. משתתפים: סידני פואטייה, הזמרת לולו, ג'ודי ג'ייסון וסוזי קנדאל. הסרט הופק בשנת 1967. בימוי: ג'יימס קלאוול.

23.55 פסוקים לשבת. חדשות.

סרט קולנוע: „לאדוני באהבה"
יום שישי 22.15 (★★★★)

שבת
27.9.86

20.30 במוצאי מנוחה. בלילה זה, מוצאי שבת מתחילים באמירת

רבי דוד רפאל בן־עמי
„במוצאי מנוחה" (20.30)

סליחות. אצל יהודי אשכנז הפיוט המרכזי בסליחות הוא „במוצאי מנוחה". בתוכנית הערב מגיש רבי דוד רפאל בן־עמי שירים וניגונים

21.00 מבט לחדשות.

21.30 ספורט: משחק השבת.

22.30 כריסטופר קולומבוס, סידרת דראמה.

23.25 אחרות גיטרות. תוכנית בידור בהפקת הטלוויזיה הספרדית. אמני הגיטרה הנודעים פאקו דה־לוסיה, אל־די־מאולה וג'ון מקלפלין. ערב מיוחד של שלל גוונים וסיגנונות בגיטרה (חלק שני).

24.00 פסוקו של מקום. מבט אל לוד. חדשות.

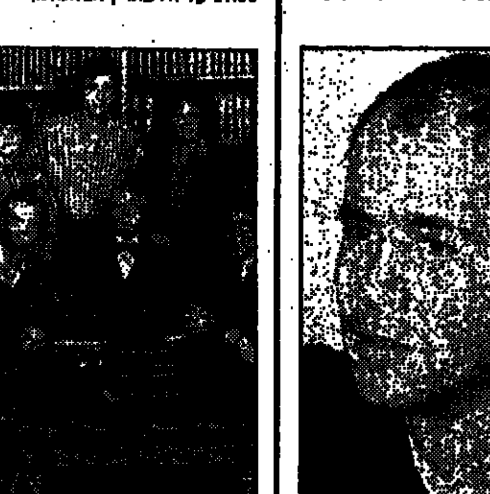
סדרת דראמה תיעודית: „כריסטופר קולומבוס"
מוצאי־שבת 22.30

ראשון
28.9.86

18.30 קיצור החדשות (ערבית).

18.32 פרשים מצויירים (ערבית).

18.45 חידושים והמצאות. מדע טורה, חלק ב'. בבריטניה המדע מסייע לחקלאים מכל רחבי העולם להתמודד עם בעיותיהם. למשלו הגדלת היבולים או

רמי קליינשטיין
„עד פוף" (20.02)

לוחמה ביולוגית במזיקי (ערבית, תרגום עברי).

19.00 יומן השבוע (ערבית).

22.35 סוף ציטוט. מנחה: יורם לונדון.

23.15 סיפורים מן הצד האפל – כתוב בקלפים. לקוראת בקלפים, הידועה בנבואותיה הטובות, הוגנבה חפיסת קלפים שגורמים לה להוות שורות תמיד. האומללה, גם אם תצליח להיפטר מן החפיסה המקוללת, לא תימלט מגורלה שלה, גורל שאותו לא ראתה.

23.40 פסוקו של יום. חדשות.

סידרה אמריקנית: „שושלת"
יום ראשון 21.45

שני
29.9.1986

18.00 דורותיה נערת חקיקס. סידרה עלילתית חדשה בת 6 פרקים. פרק ראשון: רוצה של הנסיך מאראגון.

17.00 ערב חדש. מנחה רפי רשף.

17.30 עליזה בארץ הפלאות.

משתתפי הסידרה
„המירוץ אחר הגלימה" (20.02)

17.55 שיישאר בינינו. לקט קצר מתכניות ששודרו.

18.05 איציק המורה. דראמה.

20.02 המירוץ אחר הגלימה. סידרה בת 12 פרקים.

20.45 נקודת חן.

21.00 מבט לחדשות.

21.30 כן, אדוני ראש הממשלה.

22.00 זה הזמן. מנחה רם עברון.

22.50 ברודראק. במעט תושמה. התייר וינסטנט פרקין נשדד בידי צעיר על שפת הים. ברודראק לוכד את העבריין, אבל פרקין אינו מצליח לזהות אותו במיסדר זיהוי. ברודראק תוהה, אם הדבר קשור בעברו של פרקין, שהיה מפצח קופות.

23.45 פסוקו של יום. חדשות.

סידרת המשך: „המירוץ אחר הגלימה"
יום שני 20.02

שלישי
30.9.86

17.00 ערב חדש. מנחה רפי רשף.

17.30 זנב לחדשות. עם האריה רגע (שמעון כהן), הארנבת משי (חיה פיק) והקוף פיטס (עמי וינברג).

18.00 הצוות לבית בנתורס. סירות.

דודו טופז
„חפש ת'פיפס" (20.02)

18.30 קיצור החדשות (ערבית).

20.02 חפש ת'פיפס. סידרת שעשועים.

20.30 אל תתחבו לי. סידרה אנגלית.

21.00 מבט לחדשות.

21.40 אמנון הדרך. סידרה בת 3 פרקים.

22.35 שיגעון ושמו פוקס. סידרה אמריקנית.

23.30 פסוקו של מקום. חדשות.

סידרת מתח ופעולה: „שיגעון ושמו פוקס"
יום שלישי 22.35

הארי פוקס (55), חוקר פרטי, ממשיך להיות מעורב בחקירת פרשיות

רביעי
1.10.86

18.00 מרמר נואמי: הגי תשרי.

18.25 פיצוחים. שעשועון טלוויזיה.

17.00 ערב חדש. מנחה גדעון רייכר.

17.30 תיאטרון האגדות.

18.20 סרט הגמשה.

הוברט דובאל
„תג 373" (22.05)

18.30 קיצור החדשות (ערבית).

18.32 בתיבו לך.

19.00 הפלאות היום: 1. סרט – גידול חיטה. איך להקטין את נזקי הבצורת שבנגב? מחקריו של פרופסור יעקב עמיר... 3. לחקלאי מן השדה – פינת החדשות (ערבית).

19.30 חדשות (ערבית).

20.00 כותרות מבט.

20.02 בין הכיפאות. מנחה: עמוס ארבל.

20.30 תצפית: הנושא המרכזי הפעם הוא „מזון ובריאות" – על הכולסטרול.

21.00 מבט לחדשות.

21.30 מוקד.

22.05 תג 373, סרט קולנוע.

24.00 פסוקו של יום. חדשות.

סרט קולנוע אמריקני: „תג 373"
יום רביעי 22.05 (★★)

הסרט מבוסס על זיכרונותיו של מפקח המשטרה אדי איגן ממשטרת ניו־יורק, שסיפק את החומר לסרט „הקשר הצרפתי". כאן מופיע איגן עצמו בתפקיד מפקח

חמישי
2.10.86

18.00 שני אחים: סיפור לרה"ש.

18.05 אני, אמי והשכן מגטו: נתפס בשעת מעשה.

18.30 קיצור החדשות (ערבית).

18.32 שעשועון טלוויזיה.

מוטי ברקאן
„שני אחים" (18.00)

19.00 מיפגש. תכנית דיון שבועית העוסקת בעניני השעה (ערבית).

19.30 חדשות (ערבית).

20.00 כותרות מבט.

20.02 מבט ספורט.

21.30 ברכת נשיא המדינה לרגל ראש השנה.

21.35 החיפוש אחר מנגלה: סרט תעודה אנגלי.

22.30 הלל: סדרת דראמה.

23.15 גלריה. על אלמנות.

23.55 ברכת הרב הראשי לרגל ראש־השנה, הרב אברהם כהנא שפירא.

23.45 פסוקו של יום. חדשות.

סרט תעודה: „החיפוש אחר מנגלה"
יום חמישי 21.35

ב־1 באוקטובר '86 מלאו 40 שנה למשפטי נירנברג. ד"ר מנגלה, פושע־המלחמה הנאצי המבוקש ביותר, טרם נתפס וטרם הועמד לדין. הסרט סוקר בקצרה את חייו של מנגלה לפני המלחמה, מתאר – בעיקר באמצעות עדויות – את מעשיו בעת המלחמה, ועוקב אחר צעדיו מאז תום המלחמה

שישי
3.10.86

16.32 ספינת האהבה: סדרה משעשעת (ערבית).

17.20 לקט שירים (ערבית).

17.30 סרט ערבי (תרגום עברי).

19.20 על המריקע (ערבית).

טימותי האטון
„אנשים פשוטים" (22.15)

19.30 חדשות (ערבית).

20.00 שנה טובה. תוכנית לראש השנה בהנחיית אברהם כורג ואלעזר שטורם בהשתתפות אורחים ואמנים. עם האורחים השופט חיים כהן, רן בן־אמוץ, ואחיקם אייל. ועם האמנים

21.15 זה הזמן. המשדר מיוחד לאירועם ולאנשים של השנה שחלפה. התוכנית הוקלטה בנוכחות קהל באולם רבקה קראון בירושלים. מנחה: רם עברון.

22.15 אנשים פשוטים: סרט קולנוע.

00.20 פסוקים לחג. חדשות.

סרט קולנוע אמריקני: „אנשים פשוטים"
ערב רה"ש 22.15 (★★★★)

מלודראמה וקתרזיס, כמיטב המסורת האמריקנית. סיפורה של משפחה אמריקנית מן המעמד הבינוני העליון, החיה בפאר וברווחה בפרבר יוקרתי. במשפחה קרה אסון. הבן הבכור, המוכשר, טבע בסערה באגם בעת שיט עם אחיו הצעיר. האח ניצל ומתמודד עם תחושת האשם הנוראית על שנותר בחיים. סרט ראשון בבימוי השחקן רוברט רדפורד, שהוקסם על אדירה מוקנמת, ומתחרה ומשתדל להימנע ממלודרמאטיות. על עבודת הבימוי זכה רדפורד באוסקר.

כל שעות המבחר תוכניות לכל המשפחה באנגלית ובערבית (רק בערוץ 1)

שישי, 26.9

שבת, 27.9

ראשון, 28.9

שני, 29.9

שלישי, 30.9

רביעי, 1.10

חמישי, 2.10

הביאה לדפוס: רבקה נוימן

שישי
26.9.86
קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. גרנדוס: המאהבה של גוייה (ויליאמס); גריג: פר גינט, סויטה מס' 1 (בורנמות / ברגלונד).
07.30 שחרית מוסיקלית. ויוולדי: קונצ'רטו ברו מג'ור לשני אבובים, שני קלרינטים מיתרים וקונטינואו (קמרית אנגלית / גארסייה); שומאן: קטע קונצרטי ל־4 קרנות ותזמורת (סימפונית שיקאגו / ברנבוים); שוברט: רונדו בריליינט אופוס 70 בסי מינור (צוקרמן / נייקרוג); סליארי: קונצ'רטו בדו מג'ור לחליל אבוב ותזמורת (אדני / בראון / קמרית אנגלית / בונינג); ליסט: האידאל, פואמה סימפונית מס' 12 (גוונדהאוס מלייפציג / מאזור); קלרה ויקישומן: קונצ'רטו לפסנתר ולתזמורת אופוס 7 (פונטי / סימפונית ברלין / שמירט); קורלי: סונטה לחצוצרה (שרבאום / פף).
09.30 קונצרט בוקר. דיטר: קונצ'רטו קונצרטנטי ברה מג'ור ל־2 חלילים (רמפל / וילסון / הסולנים מונציה / שימונה); מוצארט: קונצ'רטו בפה מג'ור לשלושה פסנתרים ותזמורת (מנוחין / מנוחין / מנוחין / פילה. לונדון / מנוחין); בטהובן: רביעייה ל־2 כנורות, ויולה וצ'לו במי במול מג'ור אופוס 127 (רביעיית אלבן ברג); דבוז'אק: סימפוניה מס' 4 בסי במול מג'ור, אופוס 60 (פילהרמוניה / קלמפרר); יוחנן בוהם: סרנדה לרביעיית כלי נשיפה (רמבינסקי / אביחיל / וורד / אזרוני).
12.05 במחיצת אמנים. נגנית החלילית מיכלה פטרי.
13.00 מוסיקה קלאסית קלה.
14.00 דיוקנו של יוצר. שומאן: הסערה והתשוקה.
15.00 מאולמי הקונצרטים שלנו. התזמורת הפילהרמונית / קורט מאזור, מנצח; סולן: יהלי וגמן, פסנתרן.
17.00 דור הזהב. אמנים גדולים בהקלטות היסטוריות: הסונטות לצ'לו של בטהובן. פייר פורנייה, צ'לו / ארתור שנבל, פסנתר. סונטה מס' 2 בסול מינור, אופוס 5 מס' 2; סונטה מס' 3 בלה מג'ור, אופוס 69; שלוש נגטלות, אופוס 33.
18.00 לבקשתכם. פגניני: קפריסים לכנור יחיד מס' 1–4 אופוס 1 (פרלמן) מס' 24 אופוס 1 (חפץ); מאיירבר: המחליקים על הקרח, סויטה (פילהרמוניה / מאקרס); גרשווין: קונצ'רטו בפה, לפסנתר ולתזמורת (פרבין / הסימפ. לונדון); בטהובן: סימפוניה מס' 7 בלה מג'ור, אופוס 92 (הפילה. ניו־יורק / ברנשטיין).
20.05 מוסיקה קאמרית. פרוקופייב: סונטה מס' 2 ברה מג'ור לכנור ולפסנתר (קונצ'ר / גמוליק); סיבליוס: רביעיית כלי קשת ברה מינור ווצ'ס אינטימה (רביעיית סיבליוס).
21.00 קונצרט ליל השבת: מוצארט: מוסיקה ליל זעירה (להקה קאמרית מתוך אקדמיית סנט מרטין); מנדלסון: שלישייה מס' 2 בדו מינור, אופוס 66 (חפץ / סנאריו / פיאטיגורסקי); צ'ייקובסקי: סימפוניה מס' 4 בפה מינור אופוס 36 (הסימפונית קליבלנד / מאזל); ברטוק: 2 פורטראטים אופוס 5 (מינץ / הזמרים האמברוזיים / הסימפונית לונדון / אבדו); סיבליוס: אן סגה, אופוס 9 (שוויץ המערבית / שטיין).
23.00 קלות. ראמו: תטיס, קנטטה (סוזי / פאייאר); מודליין: 6 שירים ו־2 קטעי צ'מבלו (פרו מוסיקה אנטיקווה מניו־יורק / גרינברג); מוצארט: אריה לקול בס, ולקונטרבס אובליגטו (בריו / להקת הברוק מוינה / גוטלבאואר); פרוקופייב: חמש סראמות של אנה אחמטובה, אופוס 27 (וישנבסקאיה / רוסטרופוביץ'); שומאן: 3 שירים לפיוטים של אייכנדורף (פישר דיסקאו / אשכנזי).

זהרירה חריפאי: "פרופיל", יום ו', רשת א', 22.05

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. היי, בואו נדבר אנגלית.
12.05 והאור עינינו. שירים וניגונים.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. רבי ישראל סלנטר, מאת זהבה בן־דוד; שלכם בברכה, שירים וברכות.
15.00 קבלת שבת. פרשת ניצבים־וילך.
16.05 עם אנשים. יהודה מורלי.
17.10 שיר ליל שבת. שירים עבריים.
18.06 מוסף רדיו לספרות.
19.05 שובי השולמית. הווי ושירים לשבת.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 פרופיל. דיוקן ישראלי: זהרירה חריפאי.
23.05 במחשבה שניה. בכתב־עת במעריב.

רשת ב'

08.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי, עם יוסי גרבר.
12.10 שריקת פתיחה. משחקי הכדורגל בשבת.
13.00 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 תן חיוך. מערכונים וקטעי הומור.
15.06 אלף־אלף בבית. עם אהוד מנור.
17.05 מאחורי הכותרות. רדיו, טלוויזיה ועיתונות.
18.06 עוברי רשב. עם דוד מרגלית.
19.05 השורי השבוע. בעריכת יואל רפל.
20.05 ואני תפילתי. בעריכת משה שדלצקי.
21.05 השושנה פורחת. רומנסות ושירי־עם ספרדיים.
22.05 ממקול אישי.
23.05 בין שישי לשבת. שיחה בשניים: יצחק לבני ורני בילרמן.
00.10 שיר אינו רק מנגינה. שירים עבריים.

רשת ג'

15.05 לפנות ערב. שירים עבריים.
17.05 כאן, שם ובכל מקום.
19.05 זמר שכזה, שירים עבריים.
20.05 מהתרבב ישר.
22.15 טיול לילי, שירים עבריים.
23.05 איזה לילה. מסיבת ריקודים.

גלי צה"ל

09.05 בילוי נעים. עם עודד קטלר.
11.05 קולה של אמא. עם אלכס אנסקי.
12.05 מגדלים. שעתיים עם דורי בן־זאב.
14.05 עונג שבת. אקטואליה וסטירה.
16.05 שיר בשקט בשקט.
17.05 רבעים דוקומנטריים. חמישים שנה למאורעות: היקוש ברוחמה, השר ואני.
18.05 חיילים, אנשים צעירים.
19.05 בראש גדול. עם סלאח טריף, ראש המועצה המקומית כפר ג'וליס.
20.05 לא על הלחם לבדו. מוסיקה ומשחקי רדיו.
22.05 מרדנון. סיום תחנות מוג האוויר.

שבת
27.9.86
קול המוסיקה

07.09 שחרית לשבת. מוצארט: דיברטימנטו בפה־מג'ור, לכלי־קשת (הקמרית הפולנית / מקסימיוק); צ'ימרוזה: קונצ'רטו בסול־מג'ור ל־2 חלילים ותזמורת (ניקולה / מינכינגר); גריג: סויטה מימי הולברג (הקמרית שטוטגרט / מינכינגר); לקלייר: קונצ'רטו ברה־מג'ור לכנור ולתזמורת (פרננדר / פאייאר); ראבל: הואלס, פואמת מחול (הפילה. ניו־יורק / ברנשטיין).
08.30 דומינוער לילדים.
09.00 חידון מוסיקלי.
10.00 קונצרט השבת. התזמורת הסימפונית י־ם רשה"ש. בניצוח של גארי ברתיני. באך: קונצ'רטו ברה־מינור לשני כנורות ותז. (שלוח / רבין); יוסף טל: קונצ'רטו לקלרינט ותזמורת (בויקנס); מאהלר: 6 שירים מתוך קרן הפלא של נער (לורביג); היידן: סימפוניה מס' 53; סטרבינסקי: סימפוניית תהילים (מקהלת רינת ומקהלת האקדמיה י־ם); באך: פרטיטה מס' 2 ברה־מינור (כהן).
12.00 רדיו דרמה. עלילותה עקביא, מאת יהודה בורלא. (ניסים עזיקרי, ברוך דור, רבקה גור ויפה גבאי).
13.00 אמנים שהקלטנו. בוריס ברמן, פסנתר. היידן: סונטה בדו מג'ור; ליסט: 2 קטעים; סקריאבין: סונטה מס' 10, אופוס 70; אמילי ברנדסן, מצו־סופרן / דוד בלוך, פסנתר. גלברון: הרהורי אהבה של פ. אלואר.
14.05 מירקם. רצף מוסיקלי.
15.00 קונצרט לצהרי השבת. פרגולזי: השפחה הגברת אינטרמצו מוסיקלי (רליברמן / מאטה / קאפקי / הקמרית האנגלית / רוס־מרבח); בטהובן: סונטה מס' 8 בדו־מינור (פתטית) (אשכנזי); דביסי: אביב, סויטה סימפונית (רדיו צרפת / מרטינון); הומל: שביעיית ברה־מינור אופוס 74 לפסנתר, כלי־נשיפה ומיתרים (אמני פסטיבל מרלבורו).
17.00 דיוקנו של יוצר. שומאן: בני ברית דוד.
18.00 מוסיקה מן העבר הרחוק.
19.00 קונצרט ערבית של מוצאי־שבת. היידן: סימפוניה מס' 49 בפה־מינור (סנט־מרטין / מרינר); ברהמס: סונטה לויולה ולפסנתר בפה מינור אופוס 120 מס' 1 (צוקרמן / ברנבוים); מרק לבריו: עמק, פואמה סימפונית (רשה"ש / רונלי־ריקלים).
20.30 מאולמי הקונצרטים שלנו. התזמורת הפילהרמונית הישראלית: מנצח: לנרד ברנשטיין; סולנית: שרי גרינוולד, מצו־סופרן. קונצרט פתיחת העונה. ברנשטיין: משחקי יובל; לוקס פוסו; שיר השירים; דבוז'אק: סימפוניה מס' 9.
23.00 מוסיקה קאמרית. ורדי: רביעייה; פוצ'יני: כריזנטמות לרביעיית כלי־קשת; קרייזלר: מבחר יצירות לכנור ולפסנתר.

רשת א'

09.05 עולם המדע. בעריכת יוסף טרגין.
09.30 סיפורדיו. ארכיטקטורה, איזירור האורה, אוסירה מרגלית.
10.00 מוסיקה קלה לבוקר שבת.
11.05 עד הנה. מרוה ישכר ונינה אדמוני.
12.05 מצרים שלי, עם ד"ר עדה אהרוני; דמשק שלי, עם מול וייגרט.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. שירים הם חברים של ספורים: איך הלכתי לאיבוד, מאת רבקה אליצור; הצבעוני השחור, מאת אלכסנדר דיומא; ספור לשבת: לא מספרים לי שום דבר, מאת מנחם רגב; לקראת שירה.
15.05 דרכי אום. עם רחל חלפי.
16.05 מילים שמנגנות לנעת. קולו המתוק של האלוהים – יונה וולך.

נינה אדמוני: "עד הנה", שבת, רשת א', 11.05

17.10 בימות ובדים. בעריכת יובל מסקין.
18.00 רדיודרמה. מיטת נשיקה, מאת מישל גיו (עדנה פלירל ומישא נתן).
19.05 אנתולוגיה קטנה לשירה.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 מילים שמנגנות לנעת.
23.05 מליזות בנוסח יהודי אשכנז.

רשת ב'

09.05 שאלה של טעם. עם חיים קינן.
09.55 עוזיה אלון מספר על נוף וטבע.
10.05 יומן השבוע.
11.05 חמישה בעקבות אחד.
12.05 אותות ומופתים. לרדיו העברי.
14.06 ארץ הזמרת.
15.05 חבר זמר. שירים עבריים.
15.30 שירים ושערים. השערים במשחקי הליגה הלאומית.
17.30 חבר זמר. שירים עבריים.
18.06 מטיק רדי, עם דלית אורמיאן.
18.30 ממגרש הספורט.
19.05 משירי המפץ הגדול.
20.05 יומן השבוע.
21.05 פרח בגני, שירים מזרחיים.
22.05 פרקי היום בתנ"ך.
23.10 מלודה מלבה.
23.05 ציונות 86.
00.10 לילה טוב. עם אלכס טלמור.

רשת ג'

07.05 צלילים למזכרת, שירי העבר.
08.05 נותים. שירים עבריים.
10.05 על במזה. לחוטים.
12.05 לזוטים לחושים.
14.05 מוכבים.
15.05 אתם וזמריה.
17.05 שיר בין־ערביים. עם מיכל גוית.
19.05 זמר שבתה, שירים עבריים.
20.05 מומנטהמן.
22.05 טיול לילי, שירים עבריים.
23.05 ררירוטק, פזמונים בשצף קצב.

גלי צה"ל

09.05 מקהלת עליזות. שירים וסיפורים לילדים.
10.05 טוב לשמוע.
11.05 במצב הטובה.
12.05 מילים ומנגינות. חוה אלברשטיין והמבאי צדי צרפתי.
13.05 שאלות אישיות. יעקב אגמון המיקרוביולוגית פרופ' רות ארנון.
14.05 הכל זורם. עם דובי לנץ.
16.05 סינמה שבת. ענייני קולנוע.
17.05 קלאסי כאן. ארועי החודש במוסיקה.
18.05 משלנו. מבצע הזמרונים העבריים.
19.05 מבצע הזמונים הלועזיים.
20.05 רחוק מן העין. לה קונכוטה.
21.05 מסורת מוסרת. במוצאי יום מנוחה.
22.05 קול הכאו חזה.
00.05 ציפורי לילה מאוחר. קובי מידן ודורה חבקין.

ראשון
28.9.86
קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. גריג: ששה קטעים לפסנתר (גיללס).
07.30 שחרית מוסיקלית. דבוז'אק: סונטינה בסול מג'ור לכנור ולפסנתר אופוס 100 (פרלמן / סנדרס); מנדלסון: שמיניה במי במול מג'ור אופוס 20 (הקמרית סינט פול / צוקרמן); ג'אנלה: קונצ'רטו מס' 1 ברה מינור לחליל ולתזמורת (רמפל / הסולנים מונצה 2 שימונה); הנדל: שתי אריות מתוך המשיח (אמלינג / סינט מרטין / מרינר); מוצארט: סימפוניה מס' 29 בלה מג'ור (האקדמיה למוסיקה / שרדר / הוגווד).
09.30 קונצרט בוקר. אנטואן דורנוני: קונצ'רטו מס' 2 בפה מג'ור (האנסמבל הכלי של גרנובל / קרדון); ויואלדי: קונצ'רטו ברה מינור לויולה דאמורה לכלי קשת ולקונטינואו (קלברוז / הסולנים מונטה / שימונה); י. ת. פריישהוף: סונטה במי מג'ור לכנור ולצ'מבלו (גילסון / אלבטרוה); שוברט: 8 וריאציות על נושא מקורי (אשנבך / פרנץ); ברהמס: סונטה בפה מג'ור לצ'לו ולפסנתר אופוס 99 (רוסטרופוביץ' / סרקין); וון־וויליאמס: חמישה שירים מיסטים (רוברטס / מק. סינפוניה ותזמרת סינפונית / היקוקס); ארנולד באקס: יערות נובמבר (אלסטר / טומסון).
12.05 אמנים באולפן. גדעון פיק, צ'לו / זכריה פלאוין, פסנתר. שוסטקוביץ': סונטה, אופוס 40; שופן: סונטה מס' 3 בסי מינור, אופוס 58.
13.00 קונצרט צהרים. מוצארט: סרנדה בדו מינור לכלי נשיפה; בטהובן: סונטה לפסנתר אופוס 106, פסנתר הפטישים; סטרווינסקי: סימפוניה בדו.
15.00 מילון מוסיקלי.
15.05 החידון המוסיקלי.
16.00 קונצרט מנחה. ברליוז: הסימפוניה הפנטסטית; גונו: פאוסט, מבחר; ביזה: סימפוניה בדו; ברליוז: לליו או השיבה לחיים.
18.30 מוסיקה ליום ראשון. ג'ון טברנר: מיסת גלוריה טובי טריניטס (מקהלת השישה־עשר / כריסטופר); זולטן קודאי: מיסת ברוויס (ניל / לה סאו / פרנסיס / הודג'סון / קליי / הישן / מקה. פסטיבל בריטון / חלסי / באיארס־כרונדבנס); הנרי פרסל: לאודטה פסיליאם (פרי קנציונרה אנטיקווה מלונדון / בראון).
20.30 הקונצרט הקאמרי השבועי. שלישיית המיתרים הירושלמית. מוצארט: רביעייה לאבוב ולכלי קשת בפה מג'ור (האסא טנייבו); שלישייה ברה מג'ור, אופוס 21; הינדמית: שלישייה אופוס 34 מס' 1; ברוכן עדן ואלכסנדר תמיר. בטהובן: הפוגה הגדולה, אופוס 134; מנדלסון: אלגרו ברילאנטי אופוס 92; רחמנינוב: סוויטה מס' 2 אופוס 71.
22.25 מילון מוסיקלי.
22.30 מסורות מוסיקליות בארץ. [illegible] בכנסיה הארמנית והאורתודוכסית.
23.00 מוסיקה מן העבר הרחוק.

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. ארצות למתקדמים.
12.05 מעיונות הבושם.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. למעטנות: שירים הם חברים של ספורים: דג הזהב, מאת דבורה עומר; המכונית, מאת מרי גורטנה; לקראת שירה.
14.45 לילדים הגדולים. תהיל בשק, ילקט כליבו.
15.30 עולם המדע. בעריכת יוסף טרגין.
15.55 ספר חדש. סקירה.
16.05 שאלה של טעם. עם חיים קינן.

זולטן קודאי: "מוסיקה ליום א'", יום א', קול המוסיקה, 18.30

17.20 האוניברסיטה המשודרת. מבוא לתורת הלשון.
18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.
8.50 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 תמרה ועץ. בין הורים לילדיהם.

רשת ב'

08.05 כוכב הבוקר. ארבעת האסים.
09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 אלף־אלף בבית. עם אהוד מנור.
13.00 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת חיים קינן.
16.05 שירים ושעורים.
17.10 יומן מלכלה. עורך: גדעון זלינגר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 מסיבת עתונאים.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה.
19.35 עם ישראל. ענינים יהודיים בעולם.
20.05 אומר בשבחון. פיוטים ופרקי חזנות ספרדיים.
22.05 תזמורות כלי נשיפה, כבקשתך.
23.05 צלצול שלישי. שבועון לאומנויות.

רשת ג'

14.06 במקיבב. עם שוש עטרי וטוני פיין.
16.05 הצגה יומית. עם יגאל רביד.
18.06 מצעד הפזמונים הלועזיים.
21.05 ארוך עתיק. שירים שלא נס ליחם.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 המסקת 10.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 קשר רדיו. עם אברי גלעד.
14.06 דר רח מי.
15.05 פגישות יומית. עם אורלי יניב.
16.05 רדיו ספורט. מגאזין ספורט.
16.54 באוזן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על בלבלה.
18.45 משולש. עימות: יצחק לבני – יוסף לפיד.
19.05 פזמונים לבולבם.
20.05 מוסיקה נגד. נעימות.
21.30 לילה לא שקט. פזמונים עבריים.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 לילה לילה. עם יואב קוטנר.
00.05 ציפורי לילה משוחחות. דרור טופז ומאזינים.

שני
29.9.86
קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב.
07.30 שחרית מוסיקלית.
09.30 קונצרט בוקר. רספיגי: אריות ומחולות עתיקים, סויטה מס' 2 (הקמרית לוס אנג'לס / מרינר); רודריגו: פנטסיה לבן אצולה (וויליאמס / פילהרמוניה / פרמו); דבוז'אק: שלישייה בפה מינור לפסנתר, כנור וצ'לו אופוס 65 (שלישיית יובל).
12.05 מאוצר התקליטים. נטשה טרסון, פסנתר. הנדל: סויטה מס' 7 בסול מינור; שומאן: מחולות חבורת בני דוד, אופוס 6.
13.00 קונצרט צהרים. בטהובן: סונטה בסול מינור לצ'לו ולפסנתר אופוס 5 מס' 2 (ירייו מה / אקס); שומאן: "סיפורי אגדה" לפסנתר, קלרינט וויולה (להקת נאש); ברהמס: ואלסים על שירי אהבה להקה קולית ולפסנתר ב־4 ידיים (להקת אומנות מלוס אנג'לס / גוולימיין / הררה); אלגר: סרנדה במי מינור לכלי קשת (סינט־מרטין / מרינר); מנדלסון: סימפוניה מס' 4 בלה מג'ור ואיטלקית (פילה. / סינופולי).
15.00 מילון מוסיקלי.
15.05 מוסיקה ויותר. אוליס סלינג: רביעייה מס' 4 (רביעיית האקדמיה ע"ש סיבליוס); אוסקי מריליינן: רביעיה מס' 2 (רביעיית בדרצ'יא); פאבו הייניכן: משחק (הלסבואו / המלחין בפסנתר).
16.00 קונצרט מנחה: זלנקה: פתיחה בפה מג'ור (הקמרית של ברגו / מונסלינגר); מוצארט: קונצ'רטו מס' 23 בלה מג'ור לפסנתר ולתזמורת (אשכנזי / פילהרמוניה); ק. קרויצר: שלישייה לפסנתר, קלרינט ובסון (יונגהאנס / סטאלדר / שטיפטנר); שפוהר: ששה שירים לסופראן, קלרינט ופסנתר (אראדי / שונברגר / מול); א. ע. סרנה: זכרונות מספה לצ'לו ולפסנתר (באמן / בארט); צ'ייקובסקי: סויטה מתוך הבלאט אגם הברבורים (פילה. / מוטי).
18.30 התזמורת הסימפונית י־ם רשה"ש. מנצח: א. כור / סולן: ר. בוכבינדר. דביוסי: מינחת פאון; מוצארט: קונצ'רטו בדו־מינור לפסנתר ותזמורת; יחזקאל בראון: סימפוניית מחול; היידן: סימפוניה מס' 103, במי־במול מג'ור.
20.05 ערב טוב. מוצארט: סונטה במי מינור לפסנתר ולכנור (ברנבוים / פרלמן); שוברט: אימפרומפטו בלה במול מג'ור (פרחייה).
20.30 מאולמי הקונצרטים בעולם. פסטיבל פלנדריה 85: חתו. הסימפונית של רדיו בלגיה / אבי אוסטרובסקי. בוזוני: קונצ'רטו לכנור (ווספסקי); מאהלר: השיר על הארץ (גרובר / ולמן).
22.25 מילון מוסיקלי.
22.30 מן המקורות. סליחות נוסח יהודי תימן.
23.00 מירקם. רצף מוסיקלי.

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. הגישה ההוליסטית להכרת האדם.
12.05 שיר וזמנו.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. קוקי הבקוקי, מאת טובה הרשקוביץ; באר המטמונים, מאת אלישע פורת; ספור השבוע: הדוב הבובות, מאת צללה פרנקל.
15.00 לילדים הגדולים. בארץ הלמה.
15.25 הבחור עגל, ספורט לנוער.
15.55 מאוצר הספרים, סקירה.
16.05 רדיודרמה. רחוב האפשרויות, מאת ראובן דותן. (אהרון אלמוג, גיל אלון, שלמה בר־שביט, שמעון לב־ארי, פביאנה מיוחס, עדה טל וגיא אהרונסון).

אלוף (מיל.) יוחאי בן־נון: "הפלמ"ח וצה"ל" יום ב', גלי צה"ל, 18.05

17.20 האוניברסיטה המשודרת. יחסים בינלאומיים בעידן הגרעיני.
18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.
18.50 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 אותות ומופתים. לרדיו העברי.

רשת ב'

08.05 כוכב הבוקר. דילבר בקו.
09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 אלף־אלף בבית. עם אהוד מנור.
13.00 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת חיים קינן.
16.05 שירים ושעורים. יעל בן־יהודה.
17.10 יומן מלכלה. עורך: גדעון זינגר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 שעה ושעשית. עניני חנוך.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה.
19.35 דין ודברים. חוק ומשפט.
20.05 עולם המוזות.
22.05 מגית הגיאו.
23.05 מחפשים את המטמון. בעריכת זאב ענר.

רשת ג'

14.06 חדיש, חדיש ומחודש.
16.05 הצגה יומית. עם יגאל רביד.
18.06 היה היה... פזמוני העבר.
20.05 לי ולך – שיר וברכה.
21.05 קצת אחרת. פופ מתקדם.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 המסקת 10.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 קשר רדיו. עם אברי גלעד.
14.05 דר רח מי.
15.05 פגישות יומית. עם אורלי יניב.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באוזן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 הפלמ"ח וצה"ל. ריון: צביה כצנלסון, אלוף (מיל') יוחאי בן־נון, מנחם רוסק ותא"ל נחמיה דגן.
18.45 משולש. עימות: בני קצובר – דוד צוקר.
19.05 פזמונים לבולבם.
20.05 מוסיקה נגד. כלוז.
21.30 לילה לא שקט. שירים עבריים.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 לילה לילה. עם יואב קוטנר.
00.05 ציפורי לילה. עם גילה שאב.

שלישי
30.9.86
קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. סורו: אטיוד מס. 71, לגיטרה (רשקובסקי); קבלבסקי: קונצ'רטו לכנור ולתזמורת (צוקרמן / פילה. לאומית / טוסטר).
07.30 שחרית מוסיקלית. ברהמס: סונטה מס. 1, לקלרינט ולפסנתר אופוס 120 (לייסטר / אופיץ); סן־סנס: "כישורה של אומפאל", פואמה סימפונית (לאומית צרפת / ברנשטיין); מוצארט: קונצ'רטו מס. 27, בסי במול מג'ור לפסנתר ותזמורת (קרזון / קאמרית אנגלית / בריטן); פרנק: סימפוניה ברה מינור (לאומית צרפת / ברנשטיין).
09.30 קונצרט בוקר.
12.50 מוסיקה קאמרית. מיכאל היידן: דיברטימנטו ברה מג'ור (הקאמרית מינכן / שטאדלמאייר); מוצארט: רביעיית פסנתר מס. 1 בסול מינור (להקת קרן של אמסטרדאם).
13.00 קונצרט צהרים. מוצארט: סרנדה רביעית ברה מג'ור (מנוחין / הפסטיבל של באת'); ק.פ.ע. באך: קונצ'רטו ברה מינור לצ'מבלו ולתזמורת כלי קשת (פלג / הקאמרית / רורין); שוסטקוביץ': הסימפוניה התשיעית אופוס 70 (ברנשטיין / הפילה. ניו־יורק); פאייה: האהבה הקוסמת (סטוקובסקי / ורס).
15.00 מילון מוסיקלי.
15.05 ממרף ותקליטורית.
16.00 קונצרט מנחה. ק.פ.ע. באך: מאגניפיקט (תומאס / אמלינג / להיין / אלטמגיאר / הרמן / מקהלת ילדי טלץ / קולגיום אוראום); בטהובן: הקונצ'רטו הרביעי אופוס 50 (אקס / הפילה. הישראלית / ברתיני); צ'ייקובסקי: פתיחה פנטסיה רומיאו ויוליה (סטוקובסקי / שוויץ המערבית); ברהמס: הסימפוניה השניה, אופוס 37 (אבארו / הפילהרמונית של ברלין).
16.30 אתנחתא. תמר רחום, סופרן / יונתן זק, פסנתר. מבחר שירים של שוברט וברהמס.
20.05 ערב טוב. היידן: דיברטימנטו מס. 1 בסי במול מג'ור (חמישיית כלי הנשיפה הישראלית); ק.פ.ע. באך: ואריאציות על לה פוליה (כלכס).
20.30 מאולמי הקונצרטים שלנו.
22.25 מילון מוסיקלי.
22.30 מעם נעורו. תומס מרקי, טורנר לצ'מבלו ולשלישיית כלי קשת (מרטין / רורגי / אנוויר / רגו).
23.00 ברק הברוק עם רשלי רגנסב.

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. משה מונטיפיורי.
12.05 מצלילי הזמר בבקשתך.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. טוב לי בקבוץ, מאת ברורית וולפס; באר המטמונים, מאת אלישע פורת; האלה תולדות פילי, מאת אמירה ברזילי.
14.45 לילדים הגדולים. תהיל בשק, ילקט כליבו.
15.25 השכלה ודעת לכל. היי, בואו נדבר אנגלית.
15.55 ספר חדש. סקירה.
16.05 עם אנשים. הבלשית טלי גולדה.
17.20 האוניברסיטה המשודרת. יהדות ארצות־הברית במאה העשרים.
18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.
18.50 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 [illegible]

רשת ב'

08.05 כוכב הבוקר. נס קינן קול.
09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.

דוד בן־גוריון: "חלום הנגב", יום ג', גלי צה"ל, 18.05

10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 אלף־אלף בבית. עם אהוד מנור.
13.00 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת חיים קינן.
16.05 שירים ושעורים.
17.10 יומן מלכלה.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 אצבע על הדופק. בריאות ורפואה.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה.
19.35 עולם חדש. האדם וסביבתו.
20.05 פרקי חזנות כבקשתך. מזמור שיר.
22.05 עוד פעם אחת. הספינה טבעה פתאום. 45 שנה לאסון פאטריה.
23.05 קפה ראשון. חדונים מגוונים.

רשת ג'

14.06 בפקיבב. עם שוש עטרי וטוני פיין.
15.05 חדש, חדיש ומחודש.
16.05 הצגה יומית. עם יגאל רביד.
18.06 מקום בצמרת. מצעד הפזמונים הישראליים.
21.05 ארוח עתיק.
23.05 פניני גיאה.

גלי צה"ל

חלום הנגב. פתיחת שנת דוד בן־גוריון.
08.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
09.50 הנגב שלי. אסף אבי־זוהר המגדל גדעון על שפת ים המוות.
10.05 המסקת 10.
10.50 הנגב שלי. עם טוהר מקוראי. מנהל בית ספר תיכון בדואי בתל־שבע.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
11.50 הנגב שלי. עם יהודה גרדוס, גאוגרף.
12.05 נכון לעכשיו. המשך.
12.50 הנגב שלי. סמי בן יעיש, מנהל המתנ"ס בשדרות.
13.05 קשר רדיו. עם אברי גלעד.
13.50 הנגב שלי. רבי שמחה פרלמוטר, מקים הישוב עיר אובות.
14.50 הנגב שלי. עם שלמה דרורי, איש מעלה ים המלח.
15.05 פגישות יומית. אורלי יניב ויעקב עורב, לשעבר חבר קיבוץ שדה בוקר.
15.50 הנגב שלי. פרופ' אריה איסר, נביא המים בנגב.
16.05 ארבע אחרי הצהריים, שירים עבריים.
16.50 הנגב שלי. רענן שש.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 בן גוריון וחלום הנגב. דיון מסכם בהנחיית שיפה בן־פורת.
18.45 משולש. עימות: ח"כ דן מרידור – ח"כ יאיר צבן.
19.05 פזמונים לבולבם.
20.05 מוסיקה נגד. רוק ישראלי.
21.30 לילה לא שקט. פזמונים עבריים.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 לילה לילה.
00.05 ציפורי לילה. יהונתן גפן.

רביעי

1.10.86

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. ויואלדי: קונצ'רטו לאבוב ברה מג'ור, אופוס 8 מס' 2 (נפאלו / הקאמרית המוסקבאית / ברשי); שוברט: אימפרומפטו אופוס 142 מס' 2 בלה־במול מג'ור (הפסנתרן קוזן).
07.30 שחרית מוסיקלית. שוברט: חמישיית הטרוטה בלה מג'ור (ברנדל / ואן דמארק / רביעיית קליבלנד); ברהמס: קונצ'רטו לפסנתר מס' 1 ברה מינור, אופוס 15 (פליישר / קליבלנד / סל); שומאן: הסימפוניה השלישית אופוס 97 במי־במול מג'ור הריינית (קונבצ'ני / הגבאנדהאוז לייפציג).
09.30 קונצרט בוקר. באך: המנחה המוסיקלית (קונסורט – לינדה); בטהובן: קונצ'רטו לכנור ברה מג'ור, אופוס 61 (שטרן / הפיל. ניו־יורק / ברנבוים); שוברט: סימפוניה מס' 9 בדו מג'ור, הגדולה (כוהם / הפיל. מברלין).
12.05 דפי פסנתר.
13.00 לבקשתכם. ברהמס: פתיחה טרגית (הסימ. רשת"ש); וייטאן: בלדה ופולונז, אופוס 38 לכנור ופסנתר (גרימיו / וארסי); בטהובן: קונצ'רטו מס' 5 במי־במול מג'ור לפסנתר ולתזמורת (הקיסר) (גיללס / קליבלנד / סל); צ'ייקובסקי: סימפוניה מס' 5 במי־מינור (הפיל. הישראלית / ארונוביץ).
15.00 מילון מוסיקלי.
15.05 בין הברים.
16.00 אמנים באולפן. נינה פלייר, צ'לו / אלן שטרנפלד, פסנתר. בטהובן: סונטה מס' 5 ברה מג'ור, אופוס 102/2; רכמאנינוב: רומנס (?) ... אופוס 68/5; מנדלסון: סונטה מס' 2, אופוס 58.
17.00 מוסיקה כאן ועכשיו.
18.00 קונצרט ערבית התזמורת הסימפונית ירושלים רשת"ש. מנצח, ד. רוברטסון; סולנית, ש. פוקסון־היימן. בטהובן: הפוגה הגדולה, אופוס 133; בטהובן: שירי־לכת; מנחם צור: קונצ'רטו לפסנתר ותזמורת; הינדמית: מוסיקה לכלי־נשיפה ממתכת וכלי־קשת.
19.30 הזמינתי לנוער המתבגר.
20.05 תוכנית הסבה.
21.00 אופרה של יום רביעי. מונטוורדי: אורפאו (רונ'רס / קולה / קרקבי).
22.55 מילון מוסיקלי.
23.00 צלילי ליל. באך: פרטיטה לפי כוראל: היה ברוך, ישו הרחום (רולוף); מוצארט: סרנדה ברה מג'ור (הפיל. דרזדן / הרביג).

רשת א'

11.30 תשכולת ודעת לכל. מבית לאומי למדינה שבדרך, 1917–1939.
12.05 מזרחי המזרח. מבחר שירים מזרחיים.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. מי ישן הבית ברחוב פיציקטו, מאת בני גורין מכרות המלך שלמה, מאת ה. האגרד ארבעה ימים על הסניו; כתב יצחק נוין פינות שונות.
15.00 התרלופון. שאלות המאזינים.
15.55 מאוצר הספרים. סקירה.
16.05 מועדון שעת הזהב. האדם והמבוגר.
17.20 האוניברסיטה המשודרת. תרבות והברה בתקופת היישוב והמדינה.
18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.
18.50 פרקי היום בתנ"ך.
19.05 שאול בענין.
19.30 שיחורים לעולים.
22.05 חבר מאותו כוכב. הזכרויות רדיופוניות.

רשת ב'

08.05 כוכב הבוקר. הקומפניון רחל שנסון.
09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 אלף־אלף ביבית. עם אהוד מנור.
13.00 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת חיים קינן.
16.05 שירים ושעורים.
17.10 זמן בלבלה. עודד גרשון וליאור.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 שירים עבריים.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה.
19.35 מבט לעניני צבא ובטחון.
20.05 ניגוני הציר.
21.05 שירי לדרך.

חיים קינן: „רגעי קסם", יום ד', רשת ב', 15.05

22.05 עוד לא יקרתי רי. ריקורדים.
23.05 משחקי לילה. בעריכת זאב ענר.

רשת ג'

14.05 חדש, חדיש ומחודש.
16.05 הצגת יומית. עם יגאל רביד.
18.05 הצעקה האחרונה.
20.05 לי ולך – שיר וברכה.
21.05 צליל מכוון.
23.05 והלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

09.05 אילת בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 המסקת 10.
11.05 נבון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 קשר רדיו. עם אברי גלעד.
14.05 דו רוח יומי.
15.05 פגישת יומית. עם אורלי יניב.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באוזן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 יער משודר. צבא ובטחון.
18.45 משולש. עימות: ראובן ריבלין – פרופ' שמעון שטרית.
19.05 פזמונים לכולם.
20.05 מוסיקה נמר. גל חדש.
21.30 לילה לא שקט. פזמונים עבריים.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 לילה לילה. עם יואב קטנר.
00.05 צפורי לילה קלאסיות. עם חנוך רון.

חמישי

2.10.86

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. י. שטראוס הבן: קרנבל ברומא (הפיל. וינה / בוסקובסקי); אריכן: וריאציות על הנושא קרנבל בונציה (אנדרדה / תזמורת); סמטנה: קרנבל בפראג (הסימ. רדיו בוואריה / קובליק).
07.30 שחרית מוסיקלית. מטיאגקה: נוקטורן לחליל, ויולה ולגיטרה (סולני מוצארט אנסמבל מלונדון); ג'וליאני: קונצ'רטו לשתי מנדולינות, ויולה ולתזמורת (סולני ונציה / שימונה); ולנקה: קפריצ'יו ברה־מג'ור (אנסמבל קאמרטה מכרן / ויינקופ); סליירי: קונצ'רטו ברה־מג'ור לחליל, אבוב ותזמורת (ניקולה / הוליגר / סנט מרטין / סיליטו); היידן: סימפוניה מס' 60 המפוזר (סנט מרטין / מרינר); מיטנס: קונצ'רטו לכנור מס' 3, אופוס 61 (פרלמן / פריס / ברנבוים); דבוז'אק: הפתיחה ביתי אופוס 62 (הסימפ. רדיו בוואריה / קובליק).
09.30 קונצרט בוקר. וורלוקי: סויטה קאפריול (אנס' הבארוק מסקוטלנד / פרידמן); סקריאבין: קונצ'רטו לפסנתר אופוס 20 (אשכנזי / הפילה. לונדון / מאזל); ברליוז: הסימפוניה הפנטסטית (הפילה. ניו־יורק / מהטה); וילה־לובוס: בכיאנס בראזיליירס מס' 5 (טה קארנאוות / הקאמרית האנגלית / טייט); טומסי: קונצ'רטו לחצוצרה ולתזמורת (מארסליס / פילה. סאלונן); סטראוינסקי: פולחן האביב (הפילה. הישראלית / ברנשטיין).
12.05 מאוצר הסרטיה. רביעיית החליל הישראלית. טלמן: רביעייה בסול מינור לחליל, כנור, ויולה וצ'לו; מוצארט: רביעייה ברה מג'ור; רגר: סרנדה אופוס 141.
13.00 קונצרט צהרים. בוקריני: סימפוניה בדו מינור אופוס 41 (הסולנים מונטה / שימונה); היידן: קונצ'רטו בי במול מג'ור לחצוצרה ולתזמורת (אנדרה / הסימפ. במברג / גושלבאואר); ברהמס: רביעייה מס' 1 בסול מינור לפסנתר ולכלי־קשת אופוס 25 (גיללס / רביעיית אמדאוס); שומאן: סימפוניה מס' 2 בדו מג'ור (הפילה. ניו־יורק / ברנשטיין).
15.00 מילון מוסיקלי.

אלבן ברג: „מאולמי הקונצרטים", יום ה', קול המוסיקה, 20.30

15.05 ממגשים מוסיקליים.
16.00 אתנחתא. יגאל טונה, כנור / יונתן זק, פסנתר. 3 סונטות מאת מוצארט.
17.30 קונצרט מנחה.
20.05 ערב טוב. הנדל: קונצ'רטו גרוסו אופוס 6 מס' 1 (אקדמית סנט־מרטין / מרינר); פ. מנציני: סונטה במי מינור לחליל, כלי־קשת וקונטינואו (מוסיקה אנטיקוה מקלן).
20.30 מאולמי הקונצרטים בעולם.
22.55 מילון מוסיקלי.
23.00 דור הזהב. אמנים גדולים בתקליטות היסטוריות: הסונטות לצ'לו של בטהובן. פייר פורנייה, צ'לו / ארתור שנבל, פסנתר. סונטה מס' 2 בסול מינור, אופוס 5 מס' 2; סונטה מס' 3 בלה מג'ור, אופוס 69; שלוש בגטלות, אופוס 33.

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. אני והמוסיקה.
12.05 ליבי במזרח. שירים מזרחיים אותנטיים.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין.
14.45 לילדים הגדולים. התול בשק, ילקוט כל־בו.
15.25 עזריה אלון מספר על נוף הארץ.
15.30 קתדרא. במת רדיו: ד"ר דן אלמגור.
15.55 ספר חדש. סקירה.
16.05 צומת המזרח־התיכון.
17.20 האוניברסיטה המשודרת. צרפתית למתקדמים.
18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.
18.50 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
לכל אדם כוכב. מול מאזינים.

רשת ב'

08.05 כוכב הבוקר. אורלין פיירו.
09.05 ביקור בית, עם רבקה מיכאלי.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 אלף־אלף ביבית. עם אהוד מנור.
13.00 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. חיים קינן.
16.05 שירים ושעורים.
17.10 זמן בלבלה. עודד גרשון וליאור.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 שירים עבריים.
18.51 היום בספורט.
19.05 היום הזה.
20.05 ברכת הרב הראשי לישראל הראשון־לציון הרב מרדכי אליהו.
20.15 שורשים. עדות ופולקלור.
22.05 צימוקים ושקדים. שירים ביידיש לראש־השנה.
23.05 בינינו לבין עצמנו. עם מאזינים.

רשת ג'

14.06 חדש, חדיש ומחודש.
16.05 הצגה יומית. עם יגאל רביד.
18.05 קליפו. שבועון פופ.
20.05 לי ולך שיר וברכה.
21.05 מופע רוק. דליה כהן.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

09.05 אילת בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 המסקת 10.
11.05 נבון לעכשיו. עם דן שילון.
13.05 קשר רדיו. עם אברי גלעד.
14.05 דו רוח יומי.
15.05 פגישה יומית. עם אורלי יניב.
16.05 ארבע אחר הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באוזן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על בלבלה.
18.45 משולש. עימות – אמנון אברמוביץ' – נתן ברון.
19.05 פזמונים לכולם.
20.05 מוסיקה נמר. רוק מתקדם קלאסי.
21.30 לילה לא שקט. פזמונים עבריים.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
00.05 ציפורי לילה. עם ענת רולב.

טלוויזיה, ערב־שבת, 22.15, סרט אנגלי: „לאדוני באהבה" – אשליה סנטימנטאלית במיטבה

פואמה פדאגוגית

אניני־הטעם ודאי יעקמו את האף למראה המלודראמה חבריתית, על מורה כושי המוצא דרך אל ליבה של כיתת פרחחים. אבל, גם אם הסרט אינו משופע ב„ערכים קולנועיים", הוא ירווה את צמאון הבידור שלנו בליל־שבת בטלוויזיה.

הסרט מוכר ופופולארי. „לאדוני באהבה" (בריטניה, 1967) היה להיט אדיר בבתי־הקולנוע בישראל בסוף שנות ה־60. שיר־הנושא שלו, בפיה של לולו, צעד שבועות רבים במיצעדי הפזמונים, סידני פואטייה זכה בתואר „השחקן הפופולארי של השנה", משני עברי האוקיאנוס, בעקבות הופעתו בסרט.

פואטייה מגלם מהנדס אנגלי מובטל, שנאלץ לקבל עבודת כמורה בכיתת צעירים קשי־חינוך. תחילה, יורדים התלמידים לחייו. אט־אט הוא מצליח לרכוש את אמונם, מתייחס אליהם כאל בוגרים, אף מאלץ אותם להתייחס בכבוד איש לרעהו. מכיתת פרחחים הם הופכים לתלמידי־מופת – במהפך אידיאלי, שאפשרי רק בעולם האשליות של הקולנוע.

הסרט נכתב, הופק ובויים בידי איש אחד – ג'יימס קלאוול. בשנות ה־60 הוא כתב תסריטים מפורסמים כ„מלך עכברוש" ו„הבריחה הגדולה". בשנות ה־70 הפך למיליונר הודות לספרו רב־המכר „שוגון". את „לאדוני באהבה" ביים בתיכנון מחושב מראש, בידיעה ברורה מה הקהל אוהב וכיצד לקלוע בדיוק לטעמו.

יש בסרט הרבה חומר־נפץ חברתי: גזענות גבר כושי והתרוללות־סקס בלונדיניות, אלימות בבתי־הספר. אבל, הסרט תמים לחלוטין. קלאוול לא עושה דבר כדי לפגוע ברוב ההומם שאליו הסרט מיועד. הוא לא רוצה להרגיז. הוא רוצה לבדר – ועושה זאת במקצועיות.

קלאוול לא מתבייש אפילו לסחוט דמעות, אם באמצעות שיר סנטימנטאלי של הזמרת לולו, אם על־ידי מעמדים של נצחון הטוב על הרע. החוכים מתוקים ועיניים מצועפות. היום כבר לא עושים סרטים כאלה. אמנות הקולנוע נעשתה מתוחכמת הרבה יותר. את המתכונים המלוקקים של „לאדוני באהבה" נוכל למצוא היום רק בטלוויזיה האמריקנית.

סידני פואטייה מגלם היטב את דמות הכושי השולידי, היציב, שניחן בכוח נפשי רב ובשיקול־דעת. מן הסתם, רומז קלאוול, הסבל שעבר בחייו בגלל צבע עורו לימד אותו להיות רגיש וסובלני.

האם לראות את הסרט? כן, זו אשליה סנטימנטלית, במיטבה.

■ יהודה סתיו

סידני פואטייה ב„לאדוני באהבה"; עליו זכה בתואר „השחקן הפופולארי של השנה"

קולנוע

שבוע ראשון

● **מונה ליזה.** מותחן קומי-טראגי. בוגר-כלא נרתם ע"י נערת-טלפון לאחר זו-נת-ביבים נרקומנית. בוב הוסקינס (פרס, קאן 86), קטי טייסון ולונדון עילית ותחתית בסרטו של ניל ג'ורדן. דיזנגוף 1.

● **היפנים באים, היפנים באים.** צעיר ממולח (מייקל קיטון) מזמן את אשפי תעשיית הרכב של יפן, להציל מפעל כושל בעיר קטנה בארה"ב. מפגש-תרבויות גורר אי-הבנות קומיות. אורלי, ת"א; פאר, חיפה.

● **פסיכו 3.** הרוצח הפסיכופט נורמן בייטס גיבור סרטו המקורי של אלפרד היצ'קוק, ממשיך במעללי הזוועה שלו. עם אנתוני פרקינס שגם ביים. תל-אביב, ת"א; אורדע, רמת-גן.

● **שן תחת שן.** מותחן-פעולה דובר גרמנית. שוטר מיל. יוצא לפענח את רצח חברו מנוער — לאחר שהחקירה הרשמית נקברה בלחצו של איל-תעשייה. גוטס גורג' כקשוח נוסח הארי-המזוהם. אסתר, ת"א.

● **פריץ החתול.** הקרנה חוזרת לסרט האנימציה-פורנו של ראלף באקשי (1971). חתול-אשפתות תלמוד בניו-יורק, עובר חוויות מסעירות של מין וסמים. בית-ליסין, ת"א.

● **תותחי נברון.** הקרנה חוזרת לסרטו של ג'יי לי תומפסון (1961) המבוסס על-פי ספרו של אליסטר מקלין. 5 אמיצים ונועזים נשלחים למשימה בלתי-אפשרית: פיצוץ התותחים שהציבו הנאצים בנברון. מככבים גרגורי פק, אנתוני קווין, דייוויד ניבן ואירן פאפאס. אלנבי, ת"א.

חודש חודשיים

● **אהבה בשחקים.** (★★) חניך בקורס-טיס עובר אימונים מפרכים, מאבקי כוח, תאונה טראגית — ואוהב את מדריכת-הטייס שלו. הסרט הקופתי ביותר באמריקה. לחובבי טייס. עם תום קרוז וקלי מקגליס היפהפיה. בן-יהודה, ת"א; עצמון, חיפה; אדיסון, י-ם; חדר, גבעתיים; סבוי, חולון; היכל 3, פ"ת.

● **בעקבות הכרך.** (★★★★) מלודרמה מוזרה ומהפנטת. נווד צעיר נסחף לעולם-תחתון, מציל את אם-בנו — ושוטר-לשעבר מתאהב בה. קצת גרוטסקי, קצת סוריאליסטי, מאד יוצא דופן. קיתי קאראדין, כריס כריסטופרסון, וצביב בוזלד. לב 2, ת"א.

● **הטרמפיסט.** (★★) רוצח אלים רודף אחרי צעיר שנתן לו טרמפ. סרט מתח אלים ודוחה, עם רוטגר האואר ותומאס האוול. סינמה 1, ת"א; היכל, הרצליה.

● **היהלום מבברלי הילס.** (★★★) קומדיה של פול מזורסקי, הלועגת לבורגנות האמריקנית. נווד מתמקם בביתו המפואר של יצרן-קולבים יהודי. הוא נכנס למיטת אשתו, בתו והמשרתת ומשנה את חייהם לכל המשפחה. חביב ומשעשע. רב-חן 1, ת"א; ארמון, ר"ג; רב-גת 2, חיפה; אורגיל, י-ם; ארמון, ר"ג; סביון, קרית-ביאליק.

● **הרומן של אתמול בלילה.** (★★) רוב לאו ודמי מור נכנסים לגור בקן משותף. ידידים מפרצים את הרומן שלהם, אך סוף האהבה לנצח. מבוסס על המחזה "סטיות-מין בשיקאגו" מאת דייוויד מאמט, שהוצג אצלנו. משעמם. חן 3, ת"א; רב גת 1, חיפה.

● **זכרונות אהבה מפירנצה** (★★★) עיבוד מתוחכם לספרו של א.מ. פורסטר "חדר עם נוף". צעירה אנגליה ודודה מטיילת באיטליה בתחילת המאה. נשיקה חושנית פוקחת את עיניה לראות את הצביעות החברתית בימי המלכה ויקטוריה. ג'יימס אייבורי ביים סרט יפהפה, אך במשקל נוצה. צפון, ת"א; אורה, חיפה; כפיר, י-ם.

● **טנגוס** (גלותו של גרדל) (★★★) הפקה צרפתית-ארגנטינית, דוברת צרפתית וספרדית. חבורת ארגנטינים גולים בפאריז של 1980 ומכינים מופע טנגו, המספר על תלאות גלותם, כאבם והגעגועים הביתה. עם מארי לאפורה, פיליפ לאוטאר, מארינה ולאדי. כתב וביים הגולה-לשעבר פרנאנדו סולאנאס. מסכת מתמשכת. לב 4, ת"א.

● **יחסים פשוטים.** (★) איש-פרסום מצליח מתחבט בבעיות היום-יום: טיפול באביו החולה, באימו השקועה בחיפוש עצמי וגם בבעיותיו הרומאנטיות. מתחיל כקומדיה, נגמר כטרגדיה. סרט בלתי-נסבל עם טום האנקס. דקל, ת"א.

● **יפה בוורוד.** (★★★) בן-עשירים מאוהב בבת-עניים. האם תנצח האהבה את הבדלי המעמדות? עוד דרמת נעורים הוליבודית. עם מולי רינגוולד החיננית. לב 1, ת"א; חן, ב"ש; דוד, הרצליה; היכל 3, פ"ת.

● **כולם נפלו על הראש.** (★★★) הקרנה חוזרת לקומדיה של הדרום-אפריקני ג'ימי יואיס, משנת 1981. 4 סיפורים משולבים זה בזה: חלקם עם מסר נפוח, חלקם מצחיקים עד דמעות. מעורב. תמוז חמרודס, ת"א.

● **כפפות.** (★★) עפ"י ספרו של דן צלקה המעוגן בת"א של שנות השלושים. צעיר מפולין רוצה ולא-רוצה לחיות מתאגרף. עם איקה זוהר, שרון הכהן, עזרא כפרי. רפי אדר ביים סרט קטן שיצא עוד יותר קטן. מטאיר אדיש. אודיטוריום, עכו.

● **מקרוני.** (★★★) סרטו של הבימאי האיטלקי אטורה סקולה ("החנשף") על ערכים נכחדים כידידות, נאמנות וכבוד. מנהל גדול מארה"ב (ג'ק למון) מגיע לנאפולי ומחדש את קשריו עם ארכיבר קטן (מארצ'לו מסטרויאני), המחזיר טעם לחייו היבשים. דובר אנגלית. שובה עם נפילות. לימור, ת"א; גן 3, ר"ג.

● **עוברת אורח.** (★★★★) שיחזור ימיה האחרונים של צעירה הבוחרת בחופש מוחלט ויוצאת למסע נדודים בדרום-צרפת. פיוט קולנועי של הבמאית אניס וארדה, משחק מצוין של סנדרין בונר. לשוחרי אמנות הקולנוע. פריז, ת"א.

● **קוד הרעם.** (★) אחד בשם דניאל גרין משחק איש ביוני שנותר בו שמץ של אנושיות. לכן הוא אינו ממלא את משימתו כהלכה ונרדף גם ע"י הרעים וגם ע"י הטובים. רע. מקסים, ת"א; אואזיס, ר"ג; עדן, י-ם.

● **שתי אנגליות.** (★★★★) משולש אהבים רב-הפתעות, בין צעיר צרפתי (ז'אן פייר לאו) ושתי בריטיות. לפני מותו הספיק הבמאי פרנסואה טריפו לערוך מחדש את סרטו הפחות-ידוע, הערלה עכשיו בהקרנת בכורה בישראל. יפה ומעודן. גורדון, ת"א.

● **שתי אצבעות מצידון.** (★★★★) חיילי צה"ל בבוץ הלבנוני, נקרעים בין טוהר הנשק למולדי תוכתם. הופק בידי דובר צה"ל, מבוים ברגישות בידי אלי כהן, משחק טוב של כל הצוות ובראשו רוני פינקוביץ, כקצין טרי החולם על בשרו את אימי לבנון. חובה לכולם. פאר, ת"א; תבירה, י-ם; מאור, אשקלון; חוף, חדרה; שבוט, גבעתיים; חן, כ"ס; ספיר, קרית-ביאליק.

● **תעלול קטלני.** (★★★) מותחן פעולה מבדר, על פעלולן המכין אפקטים לסרטי-קולנוע, ומסתבך עם המאפיה. כדי להציל את עצמו, הוא משתמש בכל הפעלולים האפשריים בקולנוע. מבוים בקריצת-עין. הוד, ת"א; אמפי, חיפה; לילי, ר"ג; מיטרשל, י-ם.

● **תקלה מופלאה.** (★★★) קומדיה לכל המשפחה. רובוט מאמין שהוא יצור אנושי ונמלט מידי הצבא האמריקני. סרט חביב ומשעשע עם אלי שידי וסטיב גוטנברג. ביים ג'ון בדהאם ("הרעם הכחול"). אסתר, אשדוד; כרמיהון, עפולה.

שיכון ותיקים

● **בעקבות אוצר הנילוס.** (★★) מייקל דאגלאס וקתלין טרנר, גיבורי "בעקבות האוצר הרומנטי" חוזרים בפרק נוסף של הרפתקאות גבורה. הפעם הם מסתבכים עם שייח' ערבי במדבריות צפון-אפריקה. נפילה לעומת הסרט הקודם. אורן, רמלה.

● **גבירתי המאמן.** (★★★) קומדיה. הפמיניסטית הלוחמת גולדי הון מתעקשת לאמן קבוצת-כדורגל של תיכון-שוליים, חבורת חיות בלי רישיון. חביב ממחלקת הבנאלים. צמרת, ק. מלאכי; ראשון, ראשל"צ.

● **האיש עם הנעל האדומה.** (★★) גירסה אמריקנית למצחיקון הצרפתי "הבלונדי עם הנעל השחורה". מוסיקאי צעיר (טום האנקס) נקלע למרכז מילחמה פנימית בין סוכני סי.איי.איי. — מבלי שיחוש בכך עד סוף הסרט. טפלות משועשעת. נוה זיו, לוד.

● **החברים של אלכס.** (★★★★) הקרנה חוזרת. 8 ידידים, בוגרי שנות ה-60 בוחנים את עברם, לאחר הלווית חבר שהתאבד. ביים: לורנס קאסדן. משחקים: ויליאם הארט, קווין קליין, גלן קלוז. כדאי לראות. תכלת, ת"א; בית-העם, גדרות.

● **הקרב על הוועד.** (★) "הגשש החיוור" הולכים לבחירות ועד-הבית. שייקה — קבלן-קמצן שיצא לפנסיה, פולי — רופא שיניים המפריע למנוחת הדיירים וגברי — רמבו ישראלי, שחזר מארה"ב. קומדיה שכתב אסי דיין. חבל על הזמן. רון, נהריה; שניר, קרית-שמונה; אורות, רעננה.

● **הכבוד של פריצי.** (★★★★★) מעללי משפחת-פריצי המאפיונרית כעלילה אופראית: מרופטת-גוחית ומגוחכת. עם אנג'ליקה יוסטון (אוסקר שחקנית-משנה 86), האוהבת את ג'ק ניקולסון, האוהב את קתלין טרנר, המאיימת על כבוד המשפחה. טריפ קולנועי. לא לדלג. חן, חיפה; מתנ"ס, מגדל.

● **הסיפור האמיתי.** (★★★★) הבימאי הארגנטיני לואיס פואנזו מכה על פשע השתיקה, שאיפשרה את זוועות משטר הגנראלים. עם התקפלות החונטה (83) מחפשת מורה תשובות לשאלות שלא הציגה בעבר. לא לדלג. "אוסקר" לסרט הזר המצטיין. מלון-דניאל, הרצליה; ארמון, חולון; חדר, רחובות.

● **הצבע ארגמן.** (★★★) הבימאי סטיבן שפילברג זונח את עולם הדמיון לטובת עיסוק בבעיות קיומיות: גזענות, לסביות, בדידות ומכניזים. סיפורה של צעירה שחורה העולה משפל המדרגה והופכת לאשה בעלת מודעות וגאווה. ווופי גולדברג מצויינת, בתפקיד הראשי. שמאלץ. גת, ת"א; אורלי, חיפה; אור 1, י-ם; גן 1, ר"ג; סטודיו, נתניה.

● **השגעון הגדול.** (★) קומדיית-טעויות על מנהל בנק (ספי ריבלין) המגיע בטעות לבית להולי-נפש, שם מדפיסים דולארים מזויפים. עליו להציל את כלכלת המדינה. לא מצחיק. מופת, נס-ציונה.

● **התחלות ראשונות.** (★★★) לונדון, קיץ 1958. בני הטפש-עשרה הופכים לכוח משמעותי ביצירת תרבות חדשה. חגיגה מוסיקלית וססגונית. מחנה. בהופעות אורח: דיוויד בואי, שארדיי ומנדי רייס-דייוויס. אסתר, אשקלון.

● **זכרונות מאפריקה.** (★★★) לסופרת הדנית קארן בליקסן היו באפריקה חווה, בעל ומאהב. לאחר שאבדו לה, חזרה לאירופה וכתבה את זכרונותיה תחת השם איזאק דינסן. סידני פולאק ביים את מריל סטריפ ורוברט רדפורד. רומנטיקה עם זריחות ושקיעות עם 7 אוסקרים. שחף, ת"א; הדר, ראשל"צ; רון, חיפה.

● **חתיך, חתיך.** (★★★) עוד סרט-צעירים בשביל צעירים. נער בן 17 חולם לחיות אלוף הוקי-קרח, ויוצא להגשמה. כשהזירה מתגלה כאלימה, הוא כמעט נרטש. עם רוב לאו וסינטיה גיב. פושר. גיל, טבריה.

● **יומנו של צב.** (★★★) בן קינגסלי ("גנדי") כזבן וגלנדה ג'קסון כסופרת, חוברים יחד כדי להחזיר צבי-ים מגן-החיות אל הים. בדרך הם משנים את חייהם. סרט במהירות של צב, בבימוי ג'ון אירווין, על-פי תסריט של הארולד פינטר. לב 3, ת"א.

● **ילדי המדרגות.** (★★★★) סיפורו של קן השומר-הצעיר בגבעת-שמואל, המתכונן לצאת לשמירה. מפגש ילדי-שכונות עם קיבוצניקים-שמנצניקים. סרט נערים צנוע, אך מקסים ודיעני. סרטו הראשון של יגאל פארג, עם אופיר הלל, חגית ברוכה ואורי גורן. צוותא, ת"א.

● **כחום הגוף.** (★★★) הקרנה חוזרת. תשוקה ליפהפיה חושנית ומשחתת, מובילה עורך-דין אל אובדנו. הבימאי לורנס קאסדן שואב את השראתו מהקולנוע האפל של הוליווד משנות ה-40 בנוסח "הדוור מצלצל פעמיים". עם ויליאם הארט וקתלין טרנר. כדאי לראות. גן 2, ר"ג.

● **להב משונן.** (★★★) אשת עשירה מתגלה מרוטשת בביתה. בעלה (ג'ף ברידג'ס) מואשם ברצח ועורכת-דין (גלן קלוז) הנשכרת להגנתו עושה את מלאכתה בתוספת רגש. רצח או לא רצח. ניתן לנחש מי-הרוצח די בהתחלה. לא מצליח להפתיע. בית-העם, רחובות.

כדאי בסינמטק

תל-אביב:

● "יולנדה והגנב" (1947). סרט מוזיקלי מקסים של וינסנט מינלי. פרד אסטר מנסה לגזול את ירושתה של יתומה תמימה. יום ג': 21.30.

ירושלים:

● "יום הזעם" (1943). יצירת המופת של הבמאי הדני קרל דרייר. איכרה מואשמת בכשפים ומוצאת להורג במאה ה-17. יום ב', סינמטק 2, 19.00.

● "צפור שיר צפור טרף" (1968). סרטו הפיוטי של פאזוליני. עורב מדבר מצטרף למסעם של אב ובנו ברחבי איטליה. יום ד', סינמטק 2, 21.00.

■ אמיר קמינר

● **לחיות ולמות בלוס-אנג'לס.** (★★★) מותחן-פעולה אלים. סוכן חשאי (וויליאם פטרסן) במצוד-נקם אחר קרימינאל-פסיכופאט (ווילם דאפו), ממציא דולארים מזויפים. "חולני". תרצה, ראשל"צ.

● **מעריץ אלמוני.** (★) מכתב-אהבה הנשלח לצעיר אמריקני, מוביל לשרשרת הסתבכויות וטעויות. סרט נעורים על קשיי התבגרות, אבדן הבתולים, הפעם הראשונה וכו'. לפסוח. היובל, קרית-חיים.

● **מרגלים שכאלה.** (★★) פארודיה על סרטי ריגול. צ'בי צ'ייס ודן אקרוייד כצמד סוכנים חשאיים שכמעט מוחקים את העולם. לא מצחיק. עמל, כפר-סבא; המרכז הקהילתי, קרית-אונו; חן, רחובות; תפארת, הרצליה.

● **נאדיה.** (★★★) על-פי ספרה של גלילה רון-פדר. דו-קיום ערבי-יהודי מבעד לעדשות-מגע ורודות. נאדיה (הנה אולאי-חספרי), נערת-כפר ערביה, עוברת חבלי קליטה בפנימייה-תיכון יהודית. עם יובל בנאי, מאיר בנאי, יוסף אבו-יורדה וסלוות יוזאד. חמים ותמים. לנוער. סטודיו, נתניה.

● **נשיקת אשת העכביש.** (★★★★) הומו ריקני ושמאלני שרוף מתיידדים בכלא דרום-אמריקני — וסופגים השפעה הדדית. הופעה מרתקת של ויליאם הארט (אוסקר 86) וראול חוליה. הקטור באבנקו ביים, על פי ספרו של הארגנטיני מנואל פואיג. דיזנגוף 2, ת"א.

● **סיפורה של אגנס.** (★★★) אמונה לעומת היגיון בתחושה של מותחן. למי הרתה הנזירה אגנס, ומי רצח את תינוקה? פסיכיאטרית (ג'יין פונדה) מתעקשת לגלות את סודן של אגנס המלאכית (מג טילי) ואם-המנזר (אן בנקרופט). בלש מרתק, מסר מרגיז. מבוסס על המחזה הבימתי "אגנס של אלוהים", מאת ג'ון פילמייר. אור 3, י-ם; עממי, חיפה.

● **סיפורה של מרי.** (★★★) השברירית הבלתי-שבירה סיסי ספייסק יוצאת באומץ למאבק אכזר במימשל המושחת של טנסי. סיפור מהחיים, שנראה כמו סיפור מהסרטים. היכל-תרבות, עפולה; רחל, אשקלון; חן, רחובות.

● **עוצמה.** (★★) ריצ'ארד גיר כיועץ-תקשורת לפוליטיקאים, חושף פרשיות שחיתות של סנאטור שסרח. עם ג'ולי כריסטי וג'ין הקמן. סידני לומט ביים סרט מיוגע ונטול עוצמה. אורות, קרית-מוצקין.

● **קוברה.** (★★) סילבסטר סטאלונה הוא שוטר קשוח וכינויו — "קוברה". חמולת פסיכים מתכוננת לחסל את בריגיט נילסן, שהיתה עדה למעשה הרצח האחרון שלהם. קוברה נחלץ לעזרתה, ואהבה לוהטת נפתחת במהרה. פאשיסטי. עשוי היטב. שביט, גבעתיים.

● **קראטה קיד 2.** (★★) תלמיד-קראטה מציל את מורו ורבו, בכל הטריקים שלמד ממנו. לילדים, לנוער ולחובבי קראטה. עם ראלף מאצ'יו. בית-העם, גדרות.

● **ראן.** (★★★★★) המדנות של בנים מביאה הרס וכליה, במכחולו הססגוני של אשף הקולנוע היפאני אקירה קורוסאווה. שילוב בין "המלך ליר" לשקספיר ומיתוס יפאני עתיק. חזיון יפהפה. חגה לשוחרי קולנוע. גן 4, רמת-גן.

● **רכבת אל החופש.** (★★★★) שני אסירים נמלטים אל החופש ברכבת הדוהרת ללא נהג, ללא בלמים. עודפי מלל סופיים ואלימות אינם פוגעים בדהירה המגנטית. מותח. עם ג'ון וויט ואריק רוברטס. אסתר, נתניה.

● **שואה.** (★★★★★) הבמאי והעתונאי קלוד לנצמן מדובב אודים מוצלים מן השואה ומראיין גרמנים ש"עבדו" בה בשמדה כפקידים צייתנים. 400 שעות צילום נערכו ל-9.5 שעות הקרנה. משמך מונומנטאלי. חובה לכל אחד. צרפת 1985. מוזיאון, ת"א; סינמטק, חיפה; קרן אור, חיפה.

● **שיגעון של לילה.** (★★★) קומדיה שחורה של הבמאי מרטין סקורסיזה, על בדידות בכרך. צעיר יוצא לנשיפה רומאנטית ועובר לילה של חוויות מצמררות, שיספיקו לו לכל חייו. עם גריפין דאן, טרי גאר ורוזאנה ארקט. מקסים. חן 5, ת"א; חן, שדרות; המרכז הקהילתי, קרית-אונו.

● **3 רווקים ותינוק.** (★★★) תינוקת שחוננה על מפתן רווקייה ממין זכר, הופכת ימים של יין ונשים ללילות של חלב וחיתולים. קולין סרו ביימה בדיחה עתירת [illegible] מט. דיזנגוף 3, ת"א; חדרה, חדרה; רינה, חולון; נגן, קרית-ים.

● **שנת הדרקון.** (★★★★) הסנדק האסיאתי של הבימאי מייקל צ'ימינו. שוטר שחווה את מילחמת-וייטנאם, רץ רדוף אמוק למגר את הדרקון מלוכסן-העיניים כדי לשחרר מלתעותיו את רובע "צ'יינטאון" בניו-יורק. הרבה אקשן, אלימות, דם, צבע, תפאורות ואנשים שוטפים את המסך. חזיון מרהיב לעין. כוכב, רמת-השרון.

וודי אלן ודיאן קיטון ב"הרומן שלי עם אנני"

שבוע וודי אלן

בקולנוע "לב", דיזנגוף-סנטר, תל-אביב

לב 1 – כל מה שרצית לדעת על המין (1972). פארודיה משעשעת הלועגת להרגלי המין של האמריקני הממוצע. ביום א', 14.00 ויום ג', 17.00. ישנוני (1973). אלן צוחק על סרטי מדע-בדיוני. מדענים מקפיאים אדם במאה ה-20 לאחר שנות תרדמה הוא מתעורר במאה ה-22. מצחיק. ביום א', 17.00 ויום ה', 14.00. בננות (1971). שלומיאל מניו-יורק נקלע למהפכה צבאית ברפובליקת בננות. סרט בכיף. ביום ב', 14.00 ויום ה', 17.00. הרומן שלי עם אנני (1977). סרטו עטור האוסקרים של אלן. מערכת יחסים מורכבת בין יהודי מתוסבך מברוקלין לבין אמריקנית טיפוסית. יצירת מופת. ביום ב', 17.00 ויום ה', 14.00. מלחמה ואהבה (1975). אלן לועג לטולסטוי, לברגמן ולמושגי האומץ והפטריוטיזם. מצחיק מאד. ביום ג', 14.00 ויום ה', 17.00.

לב 3 – דני רוז, האיש מברודוויי (1984). סיפור חייו של אמרגן כושל, המנסה לשפר את מזלו בקידום זמר איטלקי, ומסתבך עם המאפיה. כדאי לראות. כל יום ב-14.00. שושנת קהיר הסגולה (1985). מלצרית בורחת מהמציאות אל קסמי הקולנוע. חייה מסתבכים כשאליל-בד יוצא מן המסך [illegible]. יצירת מופת. כל יום ב-17.00.

■ אמיר קמינר

תקליטים חדשים

[illegible]

■ יואב קוטנר

מייקל קיטון בעידוד חברתו מימי רוג'רס, מזמן את אשפי-הרכב היפנים להציל את עיירתו, בסרט "היפנים באים, היפנים באים"

תיאטרון

הצגות הרצה

● **כשהיא רוקדת (איזאדורה).** ת. חיפה. 12 שעות בין טירוף ליאוש בדירתם הפאריזאית של הרקדנית-הזוהרת איזאדורה דאנקן (46) ובעלה הרוסי סרגיי יסנין (29). כתב בבליל-שפות — מרטין שרמן ("עקומים"). ביים את גילה אלמגור, עמי טראוב ואחרים — האמריקני רוברט אקרמן. ב', ג', תיאטרון חיפה.

● **התוצה.** קבוצת התיאטרון. תמונות מחיי פליטים — גירוש, שיירות, געגועים ובעיקר פחד. מוקדש לפליט הבינלאומי. עבר דה בצמוד של הבימאי האמריקני ג'ז ציוקין, המחזאי דני הורוביץ והשחקנים לאה אברהם, סלואה נקארה, עדנאן טראבשה, פטר גדיש וסיני פתר. הערב, גבעת ברנר.

● **יערים.** בית-ליסין. מותחן של האמריקני וויליאם מאסטרוסימון על תוקף (אונס), קורבן וחילוף התפקידים ביניהם. עמית גזית ביים את שרי צוריאל, עמוס לביא ועוד. מוצ"ש, בית ליסין ת"א.

● **הבולשת הוקרה.** ת. חיפה. קומדיה מרירה מאת חיים מרין. שלושה בלשים מהמדור המרכזי של משטרת ישראל בעימות חסר-מוצא עם נחקר ומשפחתו. איציק וינגרטן ביים את יוסף באשי, עפרה ווינגרטן ואחרים. הפקה במסגרת "בימה 2" של התיאטרון. א', ג', ואדי סאליב חיפה.

עונה ראשונה

● **גבירתי הנאווה.** משה יוסף הפקות. הקול של המדינה, רינה, במחזמר של לאו ולרנר, על הפרחונית שנעשתה לברנית. עם עודד תאומי, אריק לביא ואחרים. מעורר געגועים להפקה של גודיק. להיט. הערב, מוצ"ש, תיאטרון י-ם.

● **הדוד וניה.** הבימה. אנטון צ'כוב בבימויו של חנן שניר. בואם של הפרופסור ואשתו הצעירה לאחוזתם הכפרית, מפר את שגרת החיים במקום. עם ניסים עזיקרי, טטיאנה אוליבר-קנלוס, יונה אליאן, עדה על ואחרים. חסר בהירות, לדעת מבקרנו. עונה שניה. ב', ה', הבימה ת"א.

● **החווה.** הבימה. עלובי-קיום מבודדים במחזהו של הגרמני פראנץ קסאוור קרוץ. בעלי-חווה מול ביטנה המתנכרת של בתם המפגרת, בעקבות יחסיה עם הפועל השכיר. לואה קנג, נחום בוכמן, יעל אמיתי ומנו משעונב בבימוי נולה צ'לטון. ביצוע מעולה, לדעת מבקרנו. עונה שניה. ב', ג', הבימה ת"א.

● **הפרדס.** הבימה. דרמה עצובה-מצחיקה של יוסף בר-יוסף לארבע נפשות "פעלון ופרדס", כולם קשישים: זקן מפספס אהבת שתיו בעזרת אחותו ואחיו, החומדים את הפרדס שלו. גם הפרדס הולך ניזון. מישה אשרוב, מהים אותר, טובה פרדו ושלמה בר-שביט. ד', ה', הבימה ת"א.

● **השקיעה.** הבימה. מחזהו של יצחק באבל, המעוגן באודיסה של 1913, בבימויו של הרוסי יורי לובימוב. עגלון יהודי מעדיף להשליך את עצמו והונו לכיוון שיקסע צעירה, אבל בניו מחליטים אחרת. 30 איש על הבימה עדיין לא עושים דרמה. חזיון מיושן. מוצ"ש, א', ד', ה', הבימה ת"א.

● **ודמעה נגעה בדמעה.** השחקנית שולמית אדר ב"מבט אישי" על המשוררת לאה גולדברג. מגישה קטעי-שירה שזורים בפרקי-יומן, בעריכתה. על אף ליקויים, לדעת מבקרנו, ממחישה את דמותה של המשוררת. ג', החאן י-ם.

● **מיכאל קולהאס.** הקאמרי. יצירת-המופת של הסופר הגרמני היינריך פון קלייסט על צדק וחוק בעיבוד המחזאי ג'יימס סונדרס. קולהאס, שאינו מוצא צדק בערכאות, נוטל את החוק לידיו. אילן רונן ביים את יוסף כרמון, אילן דר ואחרים. מבקרנו: החמצה מצערת. א'-ג', הקאמרי ת"א.

● **פירוד זמני.** הבימה. זוג-אקדמאים (יונה אליאן ונתן דטנר) פורש לסופשבוע במלון, כדי ללבן את משבר נישואיו. כתב וביים הלל מיטלפונקט. דברת עם כוונות ויציאות. עונה שניה. א', הבימה ת"א.

● **פלשתינאית.** ת. חיפה. שחקנים ערביים ויהודיים מתעמתים במרוצת צילומי דרמה-טלוויזיה על אהבת ערביה ויהודי. התמודדות חלשה של יהושע סובול בחיפוי למפטוטי-בימה של גדליה בסר. אבל לתיאטרון יש שלאגר. עונה שניה. מוצ"ש, הקאמרי ת"א.

● **קיץ אחרון.** תיאטרון הזמן. "סטריפטיזה" נקלעת למיפגש של לסביות ועושה שם גלים. כתבה האמריקנית ג'יין צ'יימברס. ביימה רחל יריב. קיטש הוליבודי, לדעת מבקרנו, שהצופים בולעים בהנאה גדולה. מוצ"ש, תיאטרון י-ם.

● **קרמבו בעורף האויב.** קבוצת התיאטרון. מהתלה מוסיקאלית. קובי ניב מנצל את פולחן המאצ'ו בסרטים האמריקניים כדי לטפל בגיבור הישראלי. הומור מגושם מאד, לדעת מבקרנו. בפקודת הצנזורה — למבוגרים מגיל 18. עונה שניה. א', אשדוד.

● **רוזאנטה חוזר משדה-הקרב.** החאן. קומדיה עממית של האיטלקי אנג'לו בעולקו מהמאה ה-16. יונתן דובוסרסקי עיבד, עדנה שביט ביימה — והמבקר שלנו קטל. ההצגה היא שילוף, לדעתו. בתפקיד האיכר רוזאנטה, שהמלחמה לא מצליחה לשנות את מצבו — שבתאי קונורטי. מוצ"ש, ד', החאן י-ם.

חתום קבע

● **כולם היו בני חוץ מנעמי.** בית-ליסין. הפקת סטודיו-למישחק שהפכה ללהיט היסטרי. כתבו את המאורעות חלאומיות ועיבד-ביים מיכאל גורביץ'. לא התגלגלתי מצחוק. לצעירים. עונה שלישית. א', בית-ליסין ת"א.

● **שש שעות רקובה.** מרים גבריאלי מגישה סיפורים של חנוך לוין. עונה שלישית. הערב, (מרתף עליון) בית-ליסין ת"א.

מוסיקה

● **צוותא י-ם.** שבת, שחרית 11.11: נאוה גזית, פסנתר; יערה וייץ, חליל. בתוכנית: באך, שוברט.

● **מוזיאון חיפה.** רסיטל לפסנתר בביצוע ונצצנה פראנקלח. בתוכנית: בטהובן, ליסט, בארטוק, מנציני וברהמס. מוצ"ש, מוזיאון חיפה.

● **רסיטל חליל וגיטרה.** אבנר בירון, חליל; יהודה שריר, גיטרה. בתוכנית: הנדל, טלמן, באך, מוצארט, פגניני, קסטלנואבו-טדסקו. מוצ"ש, מוזיאון ת"א.

● **הסינפונייטה הישראלית באר-שבע.** "סינפוכיף". מנצח ופסנתרן: יצחק שטיינר; שלישיית הג'אז של יצחק שטיינר. בתוכנית: מסיבת הפתעה לבאך. מוצ"ש, קונסרבטוריון ב"ש.

● **כנסית עמנואל.** מקהלת הקונסרבטוריון. מנצח: סטיבן סלואן. בתוכנית: תקופת הרנסנס, מוסיקה ישראלית ומודרנית. מוצ"ש, יפו.

● **בית אלון גבעתיים.** שבת, שחרית 11.11. עורך ומנחה: עמוס מלר. בתוכנית: שוברט, בטהובן, בלוך, ברוק.

● **מוסיקפה.** קונצרט בהשתתפות המקהלה העירונית גבעתיים, המקהלה העירונית בת-ים. מנצח: עמוס מלר. בתוכנית: באך, מוצארט, ברהמס, ורדי ועוד. מוצ"ש, בית אלון גבעתיים.

● **מקהלת הקונסרבטוריון הישראלי.** מנצח: סטיבן סלואן. בתוכנית: מוסיקה מתקופת הרנסנס, ישראלית ובת-זמננו. ד', ויקס רחובות; ה', צוותא ת"א.

מחול

● **להקת בת-שבע.** שתי עבודות של רוברט נורת, "בלוז — עד כלות" ו"בין שני ימים", שערכך כחופש ופתיחה בעיני מבקרת שלנו. לדעתה, המנה העיקרית בתפריט ערב זה היא יצירה מהרפרטואר "סרויאלקטר" לדני עזרלו. ג', אמפי וואהל ת"א.

בידור

● **חיו לילות.** הרצה. ערב משירי המלחין מרדכי זעירא. מגישים שני זמרים ושלושה נגנים. מנהל מוסיקלי איתן פנחסי. ביצוע סטריוטי — לא חדשני. הערב, מופת פ"ת.

● **חנה לסלאו — בחיוך ישיר.** ת. יובל. הרצה. מציגה טיפוסים שונים פלוס שירים: כתב יוסי בנאי וביים. הערב, שביט חיפה; מוצ"ש, בית-החייל ת"א.

● **יהונתן גפן — על הפנים.** שירו הפקות. הרצה. לא סאטירה פוליטית אלא על החיים ובכלל. גפן מדבר, אולא-אורציק שר (פלוס גיטארה) ורמה לוין מנגן (קלידים וניהול מוסיקלי). כל המלים — גפן. הערב, ג', בית-ליסין ת"א; מוצ"ש, תיאטרון חיפה.

● **תיאודורקיס.** לוחם חירויות כל העמים, מגיש את עצמו ומוסיקה שלו. מנצח על שבעה נגנים ושלושה זמרים. עדיין מרגש וסוחף. מוצ"ש, אמפי קיסריה; ב', בנייני האומה י-ם.

● **שלמה ארצי — לילה לא שקט.** גדי אורון — ארגנית. ארצי ומקהלת צבעים במלים ולחנים של ארצי. לא כמו פעם. זה ארצי בגדול. רוק עם חשמלים וקפיצות. מבקרנו: אי-אפשר שלא לאהוב אותו. שלאגר מפוצץ. ד', אוניברסיטת ב"ש.

● **אולימפיה בראס-בנד.** חמישה נגנים מניו-אורלינס ובראשם הרולד ("דיוק") דיז'אן — מגישים דיקסילנד, בלוז, ג'ז ורגטיים. בידור מחנה, לדעת מבקרנו. הערב (21.45, 00.15), מוצ"ש, ב', (22.30), החמאם יפו.

● **ערב חד-פעמי משופץ.** ת. יובל. בר-אבא, משולוב, גוב, יידוב ורקטור במה שפרץ בקיץ 82' כ"ערב חד-פעמי" — וחזר בקיץ 85' "משופץ". כל אחד מביא מנה מהמקור שלו בתוספת תבשילים שנרקחו במיוחד. עושה טוב על הנשמה. לראש צעיר. הערב, נוה-צדק ת"א.

● **הגשש החיוור.** בעבור חופן דולרים. ת. עממי. השלישיה הקלאסית בתוכניתה האחרונה. מגניב. לרוץ. עונה שניה. הערב, דוד הרצליה; א', ב', בית-החייל ת"א.

● **רביעיית באלדי אוליור.** הגיטריסט ועמיתיו — תניר שקד (חליל), אוריאל אטלס (בס) וראובן סרוסי (גיטארה) — במגוון של צלילים. פלאמנקו, קלאסי-קל, מיקצבים דרום-אמריקניים. מבקרנו: חוויה מושלמת. בית-ברל כ"ס; ג', בית-ליסין ת"א; ה', מכללת בית-ברל.

● **כמו צועני.** טדי הפקות. יגאל בשן, עוזי חיטמן ויונתן מילר מגישים את תקליטם "אנחנו נשארים בארץ". מצליחים להשאר גם על הבימה — עונה שניה! חביב ומשעשע. מוצ"ש, חבית האדום י-ם.

● **מי ששר.** החמאם. ערב רב-כוחות: חנן יובל, אהוד מנור, מתי כספי, ששה ארגוב, אורית זיטנר, הדודאים, הפרברים. קטעים מכמה מופעים בפה אחד. שירים יפים, ביצועים טובים. ערב נעים. מוצ"ש, גבעת חיים מאוחד; ד', תיאטרון י-ם.

לילדים

● **גליצו יוצא לתור בדרכים.** הרצה. הפקה חדשה של מחזמר סאטירי שהועלה בעבר. גליצו הישר והאמיץ מחפש צדק — והמתבר אפרים סידון מרביץ שיעור בדמוקרטיה. הפיק מאיר קוטלר וביים שולי כהן. בתפקיד הראשי — רמי חזקיהו לסירוגין עם זאב שמשוני. שבת (11.00), עממי נוה-שאנן; ג', מתנ"ס ראש-פינה.

● **עליזה בארץ הבלהות.** ת. זיג-זג. הרצה. עיבוד של אלי דור-כהן וריצ'ארד אורבך לקלאסיקה של לואיס קרול. השניים גם ביימו ומשחקים, לצד אחרים. מסע תיאטרוני בתוך חמישה חללים, כשהצופים נעים בעקבות הגיבורה. מוצ"ש (19.00), ב' (16.00), כפר-הנוער הדסים.

● **בגדי המלך החדשים.** שני שחקנים ובובת-ספוג גדולה ממחישים את התאווה להידור על חשבון כל הדברים האחרים. מרתק ומקסים. לא מתאים לגיל הרך. היום (16.00), כפר-יונה.

● **המלך הלך לישון.** קבוצת התיאטרון. המלך ישן ונתיניו אבודים: אין מי שיאמר להם מה לעשות ואיך. קומדיה מוסיקאלית של קובי ניב. הצגה חובה לכל המשפחה. שבת (11.00, 17.30), מרכז-ספיר יטבתה.

● **עליזה בארץ הפלאות.** ת. מטוסקלי לילדים. ההפקה משתמשת במוסיקה מתוך הסידרה שמוקרנת בארץ. אוסף תפאורות, פעלולים לא מלהיבים, טכסט מוקלט בפלייבק — והצגה אין. שבת (11.30), שוק ת"א.

● **אגודות מדגדגות.** אוסף אגדות שעוקצו כיד הדמיון הפרוע של עוזי בן-כנען. סינדרלה, למשל, רוצה באימה החורגת. סנדרה ג'ונסון ביימה. גיל אלון ועופר בן-דור מבצעים. בידור משובב. בעיקר להורים. שבת (11.30), בית-ליסין ת"א; א' (17.00), בית דני ת"א.

● **המלך מתיא הראשון.** הבימה. כתבה דבורה עומר על-פי יאנוש קורצ'ק. אם היה מחזה — הוא הוחלף בתפאורות ותלבושות מתחלפות. בין אלו מסתובב הילד-מלך (דורון שפר) כדי להגיע למוסר-ההשכל: ילדים ומבוגרים חייבים בכבוד הדדי. הילדים מוקסמים מהמגנון המפואר. ב', ג' (16.00, 19.00), הבימה ת"א.

● **ד"ר דוליטל.** מחזמר בחתימת שלמה בר-שביט, דן אלמגור ומשה ארגוב. ביימה אלה אלתרמן. נשען על כוכב, גדי יגיל, שלא נדרש אלא להיות שם. נטול עסיס. א', קימרון בית-שאן; ב', חוף חדרה.

● **בילים פולים.** תיאטרון הקרון. פסים, נקודות ושאר דוגמאות חורזים את מערכת היחסים הסבוכה בין ביל ובלהה — פיל ופילה. כתיבה, עיצוב והפעלה: עלינא אשבל. מומלץ לטף. שבת (11.00, 12.00), ת. הקרון י-ם; ב' (17.00) בתיאטרון הבובות של הפארק בת"א.

● **בגלל חורי הגבינה.** בובות ושחקנים. הילד תם מצליח להשכין שלום בין ענקים לגמדים. כתבו ומבצעים דניאל ארליך ושרונה ספירא. משעשע ומרתק. לגיל הרך. שבת (11.00), ת. הבובות של הפארק ת"א.

לוח

● **משחקים ושעשועים.** "אס, פוקר ונצקר" עם מאיר רמז — הערב (22.00), כליף יפו.

● **הומור ואקטואליה.** "לצון נופל על לצון" עם רותי הולצמן, יואל ריפל, מוצי אביב ויעקב תירוש — הערב, ת. הקומה השלישית יפו העתיקה.

● **בית ליסין.** מוצ"ש: "לשיר בתיאטרון" עם זהרירה חריפאי; א': ג'ז עם עתליה פניאל; ב': ששי קשת; ה': "סונטות קרויצר" — אשר צרפתי בהצגת-יחיד.

● **פרגוד, י-ם.** מוצ"ש: להקה הבריוה הטבעית ב"מתוך כלים שבורים"; ב': אבנר שטראוס ב"על אש קטנה"; ג': פבלו אריאל ב"דרך".

● **מרתף ראשון.** ת"א. הערב (22.30): אופירה גלוסקא בשירי ארץ-ישראל ופרנקי בשירי בלוז ועוד; מוצ"ש (22.30): פרנקי בשירים; א' (22.30): הפסנתרן-זמר אלי קניאל בשירי נוסטלגיה; ב', ד', ה' (22.30): יוסי גולן ופרנקי בשירי א"י ותו"ל.

● **מרכז התוויה הישראלית יפו.** עברית (צרפתית) (10.00, 17.00, 19.00), אנגלית (ספרדית גרמנית) (09.00, 12.00, 14.00, 18.00, 20.00, 21.00); בלפני הגדול (11.00, 13.00, 16.00); תיאטרון הבובות של רות. שבת (11.15): "פינוקיו", (12.30): "כיפה אדומה".

● **צוותא י-ם.** הערב: יצחק קלפטר ב"לבד".

● **צוותא רמת-השרון.** הערב: "בצמדים וברבעייה" — הדודאים והפרברים.

● **צוותא ראשל"צ.** הערב: "מושל ירוחר" מאת יוסף מונדי; מוצ"ש (18.00) "סיפורים שענג אהובה במטחד". לילדים.

● **צוותא הוד-השרון.** הערב: "חילו בדול על חוף ירושלים" בביצוע ת. הקיבוץ.

● **החאן י-ם.** ב': "נסיך בשלושה חלקים" — מוצג מאת מרית בר-ישראל ובביצועה.

● **בית הקונפדרציה הציונית י-ם.** מוצ"ש: הזמרת אסתר שמיר.

מי מרוויח, מי מפסיד

עונת היובל של הפילהרמונית נפתחת השבוע.

[illegible]

על אהבה ופוליטיקה

מאת יותם ראובני

מריה פראנדורי, בראיון מיוחד ל„ידיעות אחרונות": כל יצירת אמנות היא הגד פוליטי. כל דבר שאדם עושה באמנות הוא נקיטת עמדה, הבעת דיעה; הבלאדה של מאוטהאוזן היא בעצם שיר־אהבה; אילו הייתי מופיעה במועדוני־לילה הייתי יכולה להיות מיליונרית; הייתי רוצה לבוא לישראל עם קונצרט שלי, לשיר רפרטואר רחב יותר

צריך לשמוע אותה שרה את „נערות אושוויץ, נערות דאכאו, אמרו לי, האם ראיתן את אהובתי" – קטע מתוך „הבלאדה של מאוטהאוזן" – כדי להבין מדוע כראוי וטוב היה שמריה פראנדורי תשיר יותר משישה שירים בהופעתה בארץ, עם מיקיס תיאודוראקיס והאנסמבל שלו. איוושה עברה ביציעים כשהזמרת שילחה אל חלל היכל־התרבות את קריאתו הנואשת של אותו אוהב, המחפש את כל שאבד לו בעולם שבו לא נשאר דבר.

זו הפעם השלישית שפראנדורי מבקרת בארץ, תמיד עם תיאודוראקיס. נקל להבין, על רקע זה, מדוע רבים כאן סבורים שהיא מעין זמרת־ליווי של המלחין, שאיש אינו חולק על גדולתו כתור שכזה, אבל רבים חולקים גם חולקים על היכולת הווקאלית שלו. אבל, פראנדורי היא זמרת גדולה, שלצד שיריו של תיאודוראקיס היא שרה את שיריו של המלחין היווני, הגדול לא פחות ממנו, מאנוס האג'ידאקיס. היא הופיעה והקליטה עם נגן הגיטארה המהולל ג'ון ויליאמס ולפני בואה לארץ ערכה סיבוב הופעות ביוון, עם המלחין התורכי זולפי ליבנלי.

"איני מכיר אף אמן שהעניק למלה נשגב פירוש כה הולם" – כך התבטא נשיא צרפת, פרנסואה מיטראן, על הזמרת. הוא ודאי מצטער על כך, שפראנדורי לא נשארה בצרפת ואי־אפשר להציג אותה בעולם כזמרת צרפתיה ואפילו חצי־צרפתיה. צרפת, שירעה לאמץ אמנים זרים ולהתהדר בהם אחר־כך, לא הצליחה לשבות את ליבה של פראנדורי, לב יוונית בת־עניים, שהתייחסה לשהותה בצרפת כאל פרק כפוי בביוגראפיה שלה.

■ ■ ■

פראנדורי, 39, נולדה בנאה־איוניה, רובע־פועלים באתונה. היא הגישה את מועמדותה למקהלת הרובע, כשהיא שרה שיר־אהבה סנטימנטאלי, והתקבלה מייד כסולנית. זה היה בתחילת שנות ה־60, אחרי המילחמה העולמית השניה ומילחמת האזרחים ביוון.

תיאודוראקיס „גילה" אותה כשהייתה בת 16 וההתלהבות שלו מסיגנונה ומכישרונה לא פחתה עד היום. היא נחשבת בעיניו כפרשנית המושלמת של המוסיקה שלו. עם עליית שילטון הגנראלים ומאסרו של המלחין, ב־1967, לא הורשתה עוד פראנדורי להופיע בפני קהל ולהתראיין. היא הגיעה לפאריז, שם נעשה אותו ניסיון לאמץ אותה, להפוך אותה לזמרת בנוסח נבה מושקורי, היא סירבה, ומלבד הופעות שהכנסתן הייתה קודש למאבק־החופש של היוונים, דחתה את כל ההצעות להיכנס לעסקי שעשועים.

נפגשתי עם הזמרת לאחר הופעה הראשונה בארץ, אחרי כל הרעש, סערה קטנה בכוס מים עכורים של פוליטיקה, שהתחוללה ביוזמת צעירי חירות, עם הצעיר הירוע דב שילנסקי וכמה כהניסטים, שאפילו צעירי חירות לא רצו בהם. כבה זה אצלנו גם בעניין של אמנות יוצאים לרחוב. אפשר רק לחשוב בקינאה על הדיון המפורסם בפרלמנט הצרפתי, כשחבר־בית מינורי מעיר נירחת יצא נגד העלאת מחזה של ז'אן ז'נא בתיאטרון הלאומי, בכספי הציבור, והרי הוא אויב־העם. היה זה בעת הצגת „הפרגוונים", שעשתה צחוק מצרפת בעניין אלג'יריה. „לא לנו", אמר אז שר־התרבות אנדרה מאלרו, „להתחקות אחרי המקומות שם האמנות מוצאת את ההשראה שלה". ואצלנו – לאיים ולפוצץ פצצות־סירחון. איזו עליבות.

– זה הראה, אותך, האיומים וכל זה?

„לא", אומרת פראנדורי, שבאה אלינו עם בנה התינוק. „לגמרי לא. מה יש לפחד? היה קצת מוזר כשהסיפור התחיל. אבל, אחר־כך הרוחות נרגעו, לא היו עוד הפרעות והכל היה בסדר. אנשים התלהבו ומחאו כפיים ולא נתנו לנו לרדת מהבימה".

– ביוון, כך אומרים לי, הזמרים החשובים ביותר לא מתביישים להופיע במועדוני־לילה. זה נחשב לבימת הופעה רגילה לגמרי, ואילו את מסרבת כל הזמן. מה הסיבה לכך?

„הדיעות שלי שונות. האמנות שלי שונה. כשאני שרה, אני צריכה השראה. אני לא יכולה לעשות את זה במועדון־לילה. מיסתי, כסף – אני לא מאמינה בכיוון הזה. אני מעדיפה קונצרטים או תקליטים. מאז שהייתי בת 16 ועד עכשיו אני כך, ואני לא מתכוונת לשנות את הקו שלי. אי־אפשר לעשות אמנות במועדוני־לילה. האמנים שעושים את זה ביוון, עושים את זה בשביל כסף, וגם משום שהם סבורים כי ככה הם יותר קרובים לקהל".

– הייתי אומר, שבמועדון־לילה בזה הקהל קרוב קצת יותר מדי. איזו קירבה את מחפשת, אם בכלל, עם הקהל?

„אני עורכת קונצרטים באיצטדיונים, בכיכרות של כפרים, בקיץ. באים אלפי איכרים, מכל הכפרים שבסביבה. ואני שרה ברכט, לדוגמה, דברים לא מוכרים וקשים לאיכרים. ולמרות שזה כך, ולא במועדוני־לילה, אני מרגישה שאני בהחלט מתקרבת אל המאזינים שלי, שאני מביאה להם משהו. ובאמת, במשך השנה־וחצי שהפסקתי, כי הייתי בהריון וילדתי את בני סטפנוס, זה היה חסר לי".

סטפנוס, ילד בלונדי מקסים, מחייך כל הזמן, מתרפק בחיקה הגדול של אימו וצוחק באושר.

„יכולתי להיות עכשיו מיליונרית", אומרת פראנדורי, „אם הייתי מופיעה במועדוני־הלילה. אבל, זה בהחלט לא הסיגנון שלי. אני מאמינה, שהאמנות צריכה ללכת אל העם".

– מתוקף הצורך, חוסר־השחר, של האדם להגדיר דברים, כי אולי בכך הם יהיו שלו, ניסו להגדיר את סיגנון השירה שלך במונח שירה אפית, מונח שכולל איזו משמעות הירואית, של דברים שהם מעבר לחולין. האם את מקבלת מושג זה?

„אומרים עלי, שאני עושה דברים לא מקובלים, דברים מורכבים, דברים שלא מתאימים לתקופה זו של סטארים. אני נחשבת לאשה רומאנטית. אבל, כשאני יוצרת ושרה, כפי שאני מבינה את השירה, כל פעם שאני עושה את זה אני מרגישה שאני הכוכב הכי גדול עלי אדמות".

– אבל, אנשים שמאזינים לך, ששומעים את העוצמה של הקונטראלטו הזה, לא יודעים מה זה בדיוק, לאן זה שייך.

„העוצמה והלירויות. אני חושבת שזה קיים בתוכי, ולא כל מה שאני שרה אכן מתאים לעניין הזה, של שירה אפית. עכשיו, לדוגמה, גמרתי תקליט עם מאנוס האג'ידאקיס, שייצא לשוק בחגי המולד. המוסיקה שלו שונה לגמרי מזו של תיאודוראקיס – שירה אפית, שהתאימה לתקופה שהייתה אפית עבורנו. המוסיקה ביטאה את המאבק לחירות, את המאבק נגד הכיבוש, כל האנשים שאני מכירה הרגישו אז כך. התקופה ההיא נגמרה".

אני נזכר בשירים העצובים, שליוו את השנים הרחוקות כבר, הו כן, שנות הנעורים, השירים של „אנסמבל הרוק־אנד־רול מניו־יורק".

– האג'ידאקיס נעשה פיתאום אופטימי?

„האג'ידאקיס ביטא תמיד את הצד העמוק יותר, האקזיסטנציאליסטי, של הקיום. אולי תיאודוראקיס הוא יותר פוליטי. אבל, הרי כל יצירת אמנות היא הגד פוליטי. כל דבר שאדם עושה, באמנות, הוא נקיטת עמדה, הבעת דיעה, לכאן או לכאן. והוא כתב גם שירי־אהבה. הלא ה„בלארה של מאוטהאוזן" היא, בעצם, שיר־אהבה, שיר של גבר המחפש את אהובתו. שירי־אהבה כאלה, אני אשיר. לא שטויות של אני והירח וכדומה. הבעיה, אם זו אכן בעיה, היא בכך, שאני שומרת מאוד על איכות הטקסטים שאני שרה. משוררים בעלי עוצמה: גיאורגיס ספריס היווני או פאבלו נרודה הספרדי".

– זו הפעם השלישית שאת כאן. למרות הזמן המוגבל, ההופעות, העייפות, איך את מרגישה פה?

„האנשים נלהבים. אני חושבת שהייתי רוצה לבוא לכאן לקונצרט שלי, לבד, שבו אוכל לשיר רפרטואר רחב יותר, לא רק משירי תיאודוראקיס, במובן הרחב ביותר, אני חושבת שיש איזו רגישות משותפת ליוונים ולישראלים".

– והחיים ביוון, עכשיו, אחרי המהפשת והקולונלים והגלות והשיבה הביתה, איך החיים שם עכשיו?

„זוהי דמוקראטיה. בכל דמוקראטיה יש סתירות ויש בעיות. אני לא מאמינה שיש דמוקרטיה בלי קשיים. אבל, ברור, כן, שזה טוב, הרבה יותר טוב, ממה שהיה בעבר. אנשים מדברים באופן חופשי. הלוא לפני שבע שנים בלבד היה קשה מאוד לשיר בכפרים, מה שאני כל־כך אוהבת, משום שאנשי המישטרה והכולסה היו רושמים את שמותיהם של אלה שהיו הולכים להצגות טובות, לקונצרטים מסויימים. אינטליגנציה הייתה מעין אזהרה, שיש כאן התרגנות".

– מלינה מרקורי הייתה שותפה למאבק [illegible] שלכם – תיאודוראקיס, האג'ידאקיס, את, ועוד אחרים, בת רבים אחרים – בקולונלים. עכשיו היא שרת־התרבות. היא עוזרת?

„היא חברה טובה שלי, מימי המאבק. עכשיו היא מנסה לעזור, כמה שהיא יכולה. היא מבינה היטב את הבעיות של האמנים. אבל יש לה מיגבלות של תקציב. חסר כסף לעשות כל מה שהייתה רוצה למען האמנות ביוון".

■ ■ ■

סטפנוס הקטן מתקרב אליה שוב. פראנדורי מאמצת אותו אליה ומחזירה אותו בצער [illegible]. היא צריכה לצאת כבר להופעה. בשיחה הוא [illegible] גלוי־לב, חם, מרגש. כיוון שכבר [illegible] הבימה, אני לא יכול, שעה לאחר־מכן, [illegible] להשתאות על המטמורפוזה הגמורה [illegible]. היא ניצבת על הבימה, איתנה [illegible] הגליה, זזה מעט מאוד, מגידה את ידה [illegible] וכשהיא שרה את השאלה של [illegible] ממאוטהאוזן, נושרות ממנה הבבואות [illegible] נערות רחוקות ומוכות־סבל, חלומותיו של הבחור המחפש את אהובתו, כי [illegible] יחפש גם אותן. האמנות של פראנדורי [illegible] אמנות ראויה לשמה, בוראת יופי [illegible] את התיקווה.

מריה פראנדורי. „אני עורכת קונצרטים באיצטדיונים, בכיכרות של כפרים. באים אלפי איכרים, ואני שרה ברכט"

שיחת העיר

מאת עדי נוי

כשלדודו טופז מלאו 40, הוא קיבל כדורי־שום למחזור־הדם ונעל־זהב כדי לצוד סינדרלה

דודו טופז חיפה הזה, בן 40 בדיוק, ועדיין רווק לכל הרוחות. כבר עשר שנים הוא מושך את האומה באף ומבטיח, שבגיל 40 יתחתן. הבטחות, הבטחות...

במוצ"ש האחרון חגג, עם מאות חברים־חברות, את יומולדתו ב„שיפודי התקווה", התיכות תלויות עליו מימין ומשמאל, והוא עדיין פנוי, מעביר לאומה פיזמון חדש: „גבר בן 40 זה התחלת החיים, סוחב בעליות, לעומת רוב המכוניות בגילי".

בסך־הכל זו היתה מסיבת הפתעה, שהפכה לאי־הפתעה. כבר שלוש שנים הוא אומר למקורבים, שלא יעשו לו מסיבות יומולדת, לא הפתעה ולא לא־הפתעה. רוצה לבלות את יום־ההולדת איך שבא לו, עם אחת־שתיים־שלוש חברות תורניות. אבל, כשהתקרב ל־40, החליט המפיק שלו, רפי שחר, שמאוד נהנה מ„פליטות פה" והיה שר כל יום בדרך אל הבנק, שאי־אפשר לעבור על כך לסדר־היום. למשימה התגייס גם אחיו של דודו, האמרגן מיקי גולדנברג, ויחד תיכננו מסיבת־הפתעה מפוארת ב„הילטון".

לתתן המסיבה, אמר שחר, הוא כבר ידאג. צילצלו אליו מהמישרד ואמרו, שלא יעשה שום תוכניות אחרות במוצ"ש, כי יש לו הופעה־האלטורה. משהו כמו חצי שעה, בערב לחעקת מילגות, ומשלמים כסף טוב. דודו הגיב בגסות: תפסיקו לבלבל לי ת'מוח עם האלטורות; ביום־ההולדת שלי אני לא מופיע, וכבר הזמנתי לי מקום באילת. אמר, וטרק את השפופרת.

למארגנים לא היתה ברירה אלא לצאת מההפתעה. אמרו לו, שכבר הזמינו מאות אנשים ל„הילטון" ושלא יעשה בושות. דודו התרצה, אבל היו לו השגות: מה פיתאום הילטון מי צריך מסיבה אלגאנטית מסמפתרת? רוצה משהו יותר זרוק, יותר ניוסי.

כאן צצו בעלי מסעדת „שיפודי התקווה", שעשו סיפתח לעסק שפתחו ליד חוות הסוסים בצומת־מסובים, גם נתנו אירוח און־זה־האוז. חתן המסיבה הוכנס למסעדה רכוב על סוס, כמו מרדכי היהודי, וכשהגיעו למקום כל חיפים־יפות כבר זזו גם השיפודים נקצב הסילון, והברכות של מנחם זילברמן הידוע מאילת השכיבו את הנוכחים על הריצפה.

טופז גם יצא מהחגיגה עשיר באי־אילו מתנות שימושיות לחיים. מאמו היקרה קיבל עט פארקר, שבה יכתוב את הספר הבא ואת תוכנית־היחיד הבאה. במצורף לעט קיבל ממנה גם כדורי־שום, אותם קנתה בחופשתה האחרונה בשווייץ. השלאגר הכי אִן בחברה. כמו שהיא הסבירה: זה טוב לניקוי הדם מפסולת ומגיל 40 ומעלה חשוב לקחת שלושה כדורים ביום. אחד העובדים הטכניים, שעבד עם דודו ב„פליטות פה" ושמע כל ערב את הקטע שלו על שקית החלב שעושה „בלאץ'" ונישפכת, הביא לו קנקן חלב מפלאסטיק.

הוא קיבל גם אביזר סקסולוגי, שלא נרחיב עליו את הדיבור, ומשלמה פז, נשמה רומאנטית, העובד באולפני הרצליה (שם מצטלם דודו ב„חפש ת'פיפס") קיבל נעל נשיית מוזהבת. אולי בעזרתה יוכל הנסיך סוף־סוף לצוד את סינדרלה שלו.

ברנשטיין התעקש לקחת את רובינא ל„קדיש" שלו, למרות הזיופים

לאונרד ברנשטיין שוב עם הפילהרמונית הישראלית, פותח במוצ"ש את עונת היובל עם יצירה שכתב במיוחד לאירוע: משחקי יובל. זה שהחיים והקאריירה שלו קשורים בטבור של הפילהרמונית והארץ הזאת, כבר לא דבר חדש. כשהוא רק מגיע ארצה, ולא חשוב אם הקונצרט הראשון שלו בת"א או בירושלים, יודע הנהג הוותיק של הפילהרמונית, יוסף זלצר, שעליו להסיע את ברנשטיין לירושלים.

אם הוא מגיע בשעות היום, הוא עולה להר־הצופים, לראות את השקיעה. אם הוא מגיע בערב, הוא נישאר ללון ומשכים בבוקר אל ההר, לראות את הזריחה. פק"ל. הוא גם אוהב מאוד לשוטט בשווקים של העיר העתיקה, להתאמבט באווירה המיזרחית. כשפעם אסף כטרמפיסטים שני קצינים, כיוון את הרדיו במכונית למוסיקה מיזרחית, בווליום אדיר. אחד הטרמפיסטים, שלא ידע עם מי יש לו עסק, העז לפנות לנהג ולומר לו: אולי אפשר קצת להנמיך את הקולז הסתובב אליו ברנשטיין ורטן: „איפה אתה חושב שאתה חי, באירופה? אתה במיזרח, אז תתרגל לזה!"

יחס הערצה מיוחד היה לו כלפי הדגולה־מכולן של התיאטרון העברי, השחקנית חנה רובינא ז"ל. כשבוצעה יצירתו „קדיש" בפילהרמונית, לפני כ־20 שנה, התעקש, שאת קטעי השירה והמלל תבצע רובינא. היא, שאף פעם לא היתה זמרת גדולה וגם לא היתה בראשית עלומיה, הופיעה לחזרות והתחילה לשיר את הטקסטים, על־יד. ברנשטיין שמע, כמו כולם, את הזיופים, אבל מפאת כבודה של הגברת הראשונה לא העז להרים עליה קול, כפי שהוא רגיל במצבים כאלה. בערב הקונצרט החגיגי רובינא היתה מלכותית. אז מה אם היו זיופים קטנים פה ושם...

כשרובינא כבר היתה חולה מאוד, חודשים אחדים לפני מותה, שוב הגיע ברנשטיין ארצה, לנצח על סידרת קונצרטים בפילהרמונית. זלצר, הנהג, בא לקחת אותו מהמלון להיכל־התרבות ברבע־לשמונה. בדרך אומר לו המאסטרו: „תעשה סטייה קטנה, אני מוכרח לבקר אצל רובינא".

כל הדיבורים של הנהג, שאין זמן ושהנגנים ידאגו, לא עזרו. ברנשטיין עלה לדירת רובינא, ותוך דקה צעק מהחלון אל הנהג למטה: „בוא, תעלה ותתרגם לי". רובינא שכבה במיטה, דיברה ושרה בבליל של אידיש, עיברית ורוסית. ברנשטיין לא הבין מלה, אבל החזיק לה את הידיים. כשירד במדרגות, בדרך לקונצרט, זלגו דמעות על לחייו. זו היתה הפגישה האחרונה בין הדגולה לבין המאסטרו.

טופז, בן 40, בין חלי גולדנברג וציפי שביט. על חשבון רבית

הילדה 'ראתה' את העטלף דרך הידיים

האמן הרב־גוני אלי דור־כהן, יחד עם זוגתו הרקדנית אליס, זכו לפני שנה בפרס הראשון של פסטיבל עכו על „מיתח ורודה". כל הזכייה, מבחינה כספית טהורה (בלי להזכיר את הכבוד), איפשרה להם להופיע פעם אחת (!) בת"א, וגם זה משהו.

עכשיו הם כבר רצים הלאה. הקימו את התיאטרון הנייד „זיג־זאג", בארבע ידיים, עם מיבנים עצומים בגובה ארבעה מטר, שניתנים לפירוק ולהרכבה. בתיאטרון זה הקהל לא יושב, אלא הולך אחרי השחקנים והעלילה. כך הם מציגים כבר כמה חודשים את „עליזה בארץ הבלהות", וריאציה חזותית מחממת בנושא הקלאסי של עליזה בארץ הפלאות. הקימו את התיאטרון ואת ההצגה במרכז העיר ערד, כנ"ל עשו בגן־הפעמון בירושלים, ועכשיו הם בכפר־הנוער „הדסים" בשרון. בעכו יופיעו על החומות, במסגרת הפסטיבל, אבל הפעם כתיאטרון־אורח ולא בתחרות.

אלי מגלם, בין השאר, את העטלף שבמאורת העטלפים. אליס, אשתו, היא אחת העליזות (יש גם עליזה ענקית ועליזה ננסית, שאותן מגלמות מיכל שמעוני ואפרת חשין) ולא חסרות להם הרפתקות במיפגשים עם הקהל, שזורם אצלם בין המחילות והמאורות של התיאטרון־המתפרק. בערד אירחו קבוצת ילדים אתיופיים, שבקושי דיברו עברית. בירושלים ניכנסו למחילות־עליזה קבוצות של נזירים וערבים. אבל, המיפגש שהכי נגע לליבו של אלי התרחש בערד.

בין הילדים שניכנסו למאורת העטלפים, החדר הראשון בעלילה, היו גם אח ואחות קטנים, שהחזיקו יד ביד. בשלב מסויים ניתק הילד מאחותו ורץ אחרי השפן שבעלילה לחדר הבא־בתור, בריכת הדמעות. מאורת העטלפים התרוקנה לאט־לאט מהצופים, שזרמו הלאה בעקבות העלילה והשחקנים, ובמקום נישארה רק ילדה קטנה, אובדת עצות. אלי העטלף, המכסה את פניו במסכה ומגרש את כל המאחרים־האיטיים ממאורתו, ניגש אל הילדה, טפח לה על הכתף בכנף ואמר: „לכי מהמאורה שלי. אני רוצה לישון ולחלום".

הילדה הסתכלה עליו בעיניים אטומות ושאלה: „איפה רן, האח שלי?" האח, שהיה מעבר למחיצה, שמע את קולה ואת שמו, ומייד חזר ולקח אותה שוב ביד. אז ראה אלי, שהילדה עיוורת. בנימוס רב שאלה אותו: „אולי אני יכולה למשש את הכנפיים שלך?" היא מיששה את העטלף החביב מכף־רגל ועד ראש, מיששה גם את כל האביזרים והקירות שבתפאורת המאורה והלכה מרוצה הלאה, אל מאורת השפן. כך „ראתה" את ההצגה דרך הידיים.

בסיועם של עוזרי הבימאי פתחו בתיאטרון חיפה בית־ספר לשפות

באנגלית נהוג לומר: הצטרף לצי – וראה עולם. אצלנו, אפשר לעברת את הסיסמה ולומר: הצטרף לתיאטרון חיפה – ולמד שפות. בשבועות האחרונים הם בפירוש עושים קונקורנציה ל„ברליץ", והכל בגלל ההצגה „איזאדורה". מחזה מודרני, שכתב המחזאי היהודי־אנגלי מרטין שרמן („עקומים"), על ערב אחד בביתה של הרקדנית המהוללת איזאדורה דאנקן, כבר לאחר השקיעה.

איזאדורה מארחת בביתה ערב־רב של בני לאומים שונים: פסנתרן יווני, דיפלומאט איטלקי, משרתת צרפתיה ורקדנית־מתלמדת שבדית. יש לה גם בעל רוסי צעיר, המשורר סרגיי יסנין, ומתורגמנית צמודה, שתתבר את כל הזרים הללו למשהו בעל רצף והיגיון. כדי שהמחזה יעבוד ריאליסטי, רק גילה אלמגור, בתפקיד איזאדורה, והמתורגמנית, מדברות עברית. כל השאר מדברים בשפתם. מחזה בשש שפות, עם תרגום עברי בגוף ההצגה.

איך מעלה התיאטרון את ההצגה? הופכים את התיאטרון לבי"ס לשפות ומגייסים עוזרי־בימאי שכל אחד מומחה לשפה אחרת. כך הגיע ארצה הבימאי רוברט אקרמן, יחד עם בן־זוגו הקבוע לחיים פרנקו צאבאני, שדובר איטלקית וצרפתית. כך הפך למדריך לענייני שפה לאלי גורנשטיין, הדיפלומט האיטלקי, וגם למשרתת הצרפתיה. שרמן, המחזאי, שגם הוא ידיד קרוב של צאבאני, שאל את שמו של הנ"ל למחזה; זה שמו של הדיפלומאט האיטלקי.

לעמי טראוב, שמגלם בהצגה את המשורר הרוסי ייסנין, יש בחיים הפרטיים שיער תום, עיניים חומות והוא לא מדבר אף מלה רוסית. סידרו לו פיאה בלונדית ועיניים

אלמגור־איזאדורה. רק היא בעברית

תכולות (בעזרת עדשות צבעוניות), והצמידו לו את עוזר־הבימאי יורי צליוק, עולה חדש מרוסיה, שלימד את עמי לומר את כל הטקסט שלו ברוסית, כולל פואימה שלמה של ייסנין, אותה הוא מדקלם בפאתוס.

עוזר נוסף לבימאי אקרמן היה קאי לאוטמן השבדי (הכוריאוגראף של „הפלשתינאית"), שהיה ממונה על השבדית של הרקדנית־המתלמדת בהצגה. נישאר רק דני רוט, הפסנתרן היווני, שהתגבר על מיעוט הטקסט הזר שלו בעזרת לוקאלי יווני מחיפה. אז הנה, הגענו להצגה עברית בשש שפות. איפה אתה, בן־יהודה!

כך נולד השיר של הגבעטרון לזכר גדעון מחניימי

עוד תקליט של שירים רוסיים, בביצוע הגבעטרון, יצא השבוע לדרך ובו שיר אחד יוצא־דופן מתוצרת כחול־לבן: „תוגת הפרידה", לזכר גדעון מחניימי ז"ל, מי שהיה סגן־היועץ לענייני טירור של רוה"מ, שעזר לבחור את השירים לתקליט הרוסי הראשון של הגבעטרון.

השיר בנוי על אלמנטים אופייניים לשירה הרוסית: תוגת עולם, חוף נהר, עצי ליבנה, ערבה, יין של חג, פרידה ו"היו את. כתב אותו בועז אפלבאום, הרליש של פרס, שתוטא בכתיבה זה שנים אחדות. הוא לא רק הכיר את מחניימי מקרוב, אלא חילק בחברתו כמה שעות יפות של „אפטר". כשבועז קיבל מהאלמנה, רעיה, הזמנה לכנס חברים בביתה לזכר גדעון, הרגיש שאינו יכול לבוא בידיים ריקות. הגיע הביתה, אחרי יום עבודה ארוך במישרד, והחליט שהוא לא קם מהשולחן עד שאין שיר. זה היה לילה ארוך מאוד, שעתיים שינה בלבד, אבל בסוף יצאו החרוזים הנוגעים־ללב: „המתן המתן, ערוב יום, הן לא תיקחהו פיתאום, הרפו נא מעט דימדומים, ותנו לדמעות לזרום".

האלמנה העבירה את השיר לחדדיה פירקסנברג, האמא של הגבעטרון. מכאן התגלגלו העניינים הלאה, כדי לקבל. בסחירות לחן מתאים מסרו את התמליל לשני מלחינים: קובי אושרת ושייקה פייקוב. קובי זכה במירוץ והשיר שלו ניכנס לתקליט. כך הפכו שלושה חופנים – אפלבאום, אושרת והמפיק דב זעירא – למנציחי זכרו של מחניימי.

דינאמו

ציפי שביט הפקות. כוכבת עם אנרגיה של עשר. עשרים שנות קאריירה לכל המישפחה. תקליט חדש. הצגה חדשה, עם רובוט. תוכנית וידאו. עשרה תסכיתים לרדיו. "חופה היי" • "בסך־הכל, אני איפה שאני, ורואה ברכה בעמלי. אז אני מרגישה צורך עז להרים את הראש למעלה ולפחות פעם אחת ביום להגיד תודה"

מאת עשי וייגשטיין

כשהיינו ילדים ושיחקנו אמת או חובה, לפני תקו־פת הנשיקות, שאלו תמיד: "אמת שאת רוצה להיות כמו שושנה דמארי או יפה ירקוני?" רוב הילדות אמרו, אמת. היום יש מיבחר אלילות יותר גדול, אבל בגיל שבין שלוש לשמונה, רוב הילדות רוצות להיות ציפי שביט. אף כי, למען האמת, יש גם כמה בצד של עפרה חזה. זה מפני שציפי לא מניחה להן. תקליט חדש, מיספר שמונה ברשימת שביט. הצגה חדשה. בקרוב גם תוכנית וידאו ראשונה מסוגה.

ציפי שביט הפקות. בעצם, כוכבת אחת עם אנרגיה של עשר, עם בעל מפיק, ומסביב בימאים, מלחינים, תמלילנים, תאורנים, אנשי במה, צלמים. תעשיה. בשיחה שלנו היא לא מסגירה גיל, אבל מסכמת 20 שנות קאריירה, הצגות, הקלטות, בידור. חוזרת שוב־ושוב אל מוטיבים ישנים וידועים בביוגראפיה הפרטית, כאלה שכואבים מאוד וכאלה שלא מניחים לה. באותה נשימה היא חוזרת אל אבישק'ה, אבישי דקל, בעל, מפיק, האיש שאיתה. גם אל הילדים. אבל, יותר מכל, אל הסיפורים, ההצחקות, קטעים שמשכיבים אותך על הריצפה.

כשתמרי, 4½, נולדה, נורית הירש ויורם טהרלב הביאו לאמא ציפי שיר במתנה, במקום בייבי־גרו. קוראים לו, הכי שבלוני בעולם, "מזל טוב", והוא פותח את התקליט החדש, "המישפחה שלי". כל־כולו טקסטים ספרותיים, שנבחרו על־ידי ד"ר (לספרות ילדים) מירי ברוך ונועדו לתת תמונה של מישפחה על אמת. כיוון שהיום כבר לא צובעים הכל בוורוד, אפילו לילדים, אז יש בתמלילים עובדות מן החיים, מוות של סבתא, של אב ושל אם, אפילו גירושין. כל נושא משקף גם בעיה. אח גדול – בעיה לקטן. ילד יחיד – גם הוא פרובלמטי. מצד אחד, לא צריך להתחלק בשוקולד עם אף אחד, מצד שני הולך לישון ומשחק לבד ואין למי להרביץ או בפני מי להשוויץ. לא קל. יש גם השאלה של כל הזמנים, "אמא את אוהבת אותי?". אז תמרי שואלת בקולה, ואמא עונה לה: "כן, אני אוהבת נורא". עוזי חיטמן הלחין, שלמה גרוניך עיבד והוסיף 20 כינורות, אז מה הפלא שאשה אחת צילצלה וסיפרה ששמעה את השיר ברדיו, בדרך, עצרה את המכונית בצד ובכתה?

■■■

בסוכות היא יוצאת עם הצגה חדשה, רוויו לכל המישפחה, "ציפי קטיף ומיסטר פיץ". לא העכבר אלא הרובוט. משהו שאבישק'ה הביא מחו"ל. ראה ונדלק. ידע, שרובוט בגובה 170 ס"מ הולך מצויין עם ציפי, שהיא מטר חמישים ומשהו. אז ציפי ושני שחקנים אורחים, אבי פניני ואורי אברהמי, בונים את הבימה לעיני הקהל. כשהכל מוכן, בא מיסטר פיץ ומראה את נפלאותיו. שר ורוקד, על אמת, ויש לו גם מסך טלוויזיה על החזה, כך שכל ילד יכול לראות את עצמו משתקף, אבל גם את מייקל ג'קסון, או מאדונה. כשהנשימה של הנוכחים ניתקת, והרובוט מהמם אותם לגמרי, יורד המסך. בין לבין: "מרק גרוני", עיבוד יהודה אטלס, קטעים של גלילה רון־פדר, עוזי בן־כנען ועוד. בימוי: אלה אלתרמן.

בו־זמנית, היא עובדת גם על תוכנית וידאו. משהו אידיאלי לשבת בבוקר או בצהריים, כשאבא ואמא רוצים שקט וצריך משהו שיעסיק את הילדים. משהו כמו פסקיזמן עם ציפי.

חוץ מזה, רק עכשיו הקליטה עשרה תסכיתים לתוכנית "לא רוצים לישון" ברדיו, משתתפת ב־20 תוכניות של "הופה היי", עם החבר'ה של "כמו צועני" בסיורים בארץ, כל פעם לובשת דמות אחרת ומנצלת את מלאי הכובעים הפרטי, את משקפי־השמש עם וכלי הווישרים, עובדת על הילדים, ובעצם עושה חיים, אוספת חוויות.

● ציפי שביט, עד מתי? לא נמאס להופיע רק לפני ילדים?

"עוד אף פעם לא ראיתי לפני, באולם, רק ילדים. מה, הם יתומים? כל ילד בא עם אמא שלו, או עם סבתא. תמיד יש באולם 50 אחוז שאינם ילדים. אני לכל המישפחה. כשאני לוקחת את אסף שלי, 10, לקולנוע, אני לא נהנית? הרי זו צורת הבילוי והקירבה הכי נהדרת שיש בין אמא ובן. בקרקס, אני לא נופלת מצחוק כשבאים הליצנים? מת. לילדים יש זכות בלעדית על צחוק? לא מסכימה עם התגדרות לילדים. חוץ מזה, בגלל המיקצוע שלי, כמויות האהבה שאני נותנת ומקבלת מהקהל שלי, לא משאירים לי פתח לשיעמום. כל־כך הרבה תלוי בי, שאני לא מרשה לעצמי להיכנס לנושא של הגיל. חברות מסביבי מחפשות מימוש עצמי, לומדות קורס חדש, מחליפות בעל, רוצות שינוי בכל מחיר. זה נכון, פיתאום יש עוד קמט קטן, שערת שיבה חדשה, לוקח יותר זמן עד שנראים יפה בבוקר. אם פעם קמתי ברבע לשמונה כדי לצאת בשמונה לחזרות, היום צריך לקום בשש כדי להיראות רעננה.

"אבל, אם להיות ישרה לגמרי, אני מוכרחה להודות שאי־אפשר לעשות את כל החוקים. אני מתלבטת יותר מאי־פעם. תמיד לקח לי חמש דקות לבחור בין יוגורט ללבן, היום – הרבה יותר. טיפוס מתלבט. אם בתקליט הראשון הקלטתי הופעה חיה עם צחוקים של ילדים, היום אני משקיעה חצי שנה בהפקה, 200 שעות אולפן ותזמורת של עשרות נגנים. וגם או מכרתי כ־30 אלף עותקים. היום אני משקיעה הרבה יותר, פיסית ונפשית.

"אבל בחיים הפרטיים אני לא רוצה שינויים. פעם חשבתי, שלהיות אמא ולעשות קאריירה זה טבעי. היום אני יודעת, שאחד בא על חשבון השני, וזה מאמץ כביר להיות את שניהם ביחד".

■■■

● יש משהו שאוכל אותך? מוכרחת להיות, לא?

"אני מרגישה שיכולתי לעשות משהו חדש, אחר, ושייצא נחמד, ואני לא יודעת אם עוד לא או כבר לא. בסך־הכל, אני איפה שאני, ורואה ברכה בעמלי. אז אני מרגישה צורך עז להרים את הראש למעלה ולפחות פעם אחת ביום להגיד תודה. לפעמים יותר מפעם אחת. פעם הייתי מתה כמה פעמים ביום, עם כל אכזבה. למה עושים טלתרום ואני בחוץ? למה לא מועמדת לכינור־דוד? למה לא לקחו אותי לשיר את פוריפופפה מ'עוץ לי גוץ לי' ב"הלילה מחומר"? למה לא כותבים עוד בעיתון?

"יש הרבה סיבות לאכול את עצמי. כאן נכנס אבישק'ה לתמונה. הוא ממתן אותי, ממתן את המוות היום־יומי. אבל, אני לא איזה אהבלית, וזה בכל־זאת לא עובר על פני. בעיסוק תחרותי כל־ כך, אני יודעת שמחכים לי בפינה. אבל, הרגשות הקשים מעסיקים אותי פחות. לא רוצה למות בגללם. אז אני מנחמת את עצמי ואומרת, שלא עברתי בזמן הנכון בסימטה הנכונה. שלא ראו אותי. שהמגירה של הילדים, בה אני נמצאת, גורמת מדי פעם להפסד, בצד הרווח. ואז אני חושבת, שכל פעם שאני עושה קטע בטלוויזיה, כמו הכינורית באלגרו, ושרה 14 קטעים קלאסיים בנשימה אחת, מגלים אותי מחדש. אז שיגלו".

● להיות תמיד־תמיד מצחיקה, אפילו עכשיו, זה לא מעייף, לא איזה תחליף וביטוי למשהו אחר?

"אני יודעת שמזמינים אותי למסיבות במקום שמפניה או זר פרחים. מזמינים, כי יש בי מה שאין לאף אחד. מאיפה זה בא, הצורך והיכולת להצחיק? אולי מבית אבא, שהיה מספר סיפורים ונוסע עד סוף העולם בשביל איזה סטייק עסיסי, ומריח יין כדי לנחש את שנת הבציר. אולי אם לא הייתי בתו, הייתי אחרת. אבל אז אבא שלי, אחרי הניתוח הכי קשה בעולם, לא היה אומר לאחות, עם האינפוזיות, 'את משתמשת בקליניק. זה נעים. זה כמו אשתי אורה'. אז אני נולדתי לו, ועם השנים זה קיבל תאוצה. היום כבר מצפים שאהיה מצחיקה. אולי, אם הייתי ארוכת גפיים ויפה כמו שהייתי רוצה, לא הייתי צריכה להיות מצחיקה. ביום שאני מרגישה יפה, אני באמת פחות מצחיקה".

■■■

● אבישי כבר לא עובד במאנו־רמן ביסי.בי.אס. נינוז. מפיק במישרה מלאה, מפיק שלך בלבד. זה טוב, זה קשה?

"גם וגם. נתתי לו מפתח, לאבישק'ה, ואמרתי לו: תעשה בחיי כרצונך. אני נורא תלויה בו, וזה מלחיץ. כל הזמן רוצה שיהיה לו נורא טוב, שיהיה מרוצה. אבל, שלא כמוני, קשה לרצות אותו. אז רגעים קשים מתחילים איתו".

● מה עוד את רוצה?

"לא רוצה יותר ללוות לניתוח בעל, גבר בן 24, ואחרי עשרה ימים לדעת שזה נגמר. גם לא אבא, לאחר יסורים וניתוח מיטני. גם אי־אפשר. בסך־הכל, אני רוצה שאבישק'ה יישאר איתי, שהילדים יגדלו ויצאו לחיים בריאים, במצב טוב, שאמא שלי תהיה איתי, ושאחי יחזור לארץ. מה שכולם רוצים. רק אחרי זה כל המסכים, התבוסים, הצילומים והתשואות. הכל מישני. הרבה דברים עושים לי טוב: הריח של תמרי בבוקר, עוד לפני שהיא מצחצחת שיניים. לדעת שכל הכרטיסים נמכרו להופעה. לשיר עם הקהל שיר חדש. לשמוע תקליט של אלבים, להוריד קילו אחד. לשבת בים ולהרגיש את החול, עם החברים. כבר לא רוצה טקסים, גם לא בשביל עוד ראיון בעיתון. עברתי את הצורך לחיין גם בהלוויות. היום השיגרה היא הדבר הכי מבורך, שינוי מרענן. רוצה רק לספר לכולם שהכל כמו קודם, אבישק'ה ואני והילדים. זה הכל".

בתוכנית גראפולוגיה ברדיו, ניתן כתב־ידה של ציפי לשמואל צבי פושנסקי. הוא תיאר אותה כאשה פטמטנית, גמישה, אוהבת להיות במרכז, נמרצת, בעלת דימיון מפותח, ושקה להרבה אוהבת נותנת והרבה אוהבת, סותרת את הבעיות בדרך עצמאית משלה, שמנמנה, עסוקה הרבה בדיאגנות למיניהן, שמחה עם כולם, מתאבלת לבד, ומאוד־מאוד מיקודת. אתה יכול לנחש כמו מדובר? שאל המנחה, שמואל שי, את הגראפולוג, שקיבל כתב־יד אנונימי. אם לא היה העניין של המאוד־מאוד מיקודת, הייתי חושב שזו ציפי שביט, אמר. אז זה כמה לא תמיד ראיתם אבל כן זה ישנו.

> **מירי ברוך על ציפי שביט**
>
> זו התנסות ראשונה שלי עם אמן מבצע, וזה היה מרתק. הייתי איתה גם בהקלטות באולפן והיא הצחיקה גם כשכולם היו מתוחים ועצבניים. אבישי עמד עם השעון ובכה על כל דקת אולפן שעולה לו הון, וציפי הרגיעה והצחיקה. היתה בעיה עם לשיר "חתן וכלה". היא רצתה לשיר בדגש בכ"ף ואני לא הסכמתי לתת את שמי לטעות בשפה העברית. 'לא אשיר על חתן ולחם', אמרה ציפי, וכולם נפלו מצחוק. צילצלנו לנורית, באקדמיה ללשון העברית. תשירו על כלה וחתן, הציעה. בסוף התפשרנו על "חתן, אחח, וכלה", עם דגש.
>
> התעקשתי בתקליט על טקסטים טובים. עליהם תפרו המלחינים את המנגינות, חלקן הקטן קליטות והרוב קשות, עכשוויות. ידוע שילד, בעצם כל אדם, קולט הרבה יותר מהר טקסטים עם מנגינות. על כך אין ויכוח. חוויכוח היחיד הוא רק פי כמה. זו עובדה. אם באמצעות התקליט יזכרו הילדים 10 טקסטים טובים, עשינו שירות לספרות הילדים.

„אותלו" על־פי זפירלי

[illegible] האופראית של ורדי, [illegible] משותפי [illegible] שהחל השבוע [illegible] לורין מאזל מנצח. [illegible] באותלו. ריצ'ארלי [illegible] כיאגו. דגש מיוחד [illegible] קאסיו, [illegible] בראיון מיוחד ל„ידיעות אחרונות", על השינויים: „[illegible]לה הגדולה הראשונה [illegible] בשבילי. היא, פשוט, מעניינת... והאריה 'שיר הערבה' משעממת, לטעמי. די ב'אווה מריה'... מאזל כועס על [illegible], אבל הוא צריך להיות מרוצה... אני עושה אופרה [illegible] ולא למוסיקאים המיקצועיים. בחרתי בריצ'ארלי [illegible] הסופראן היחידה היום שאפשר גם לצלם אותה"

מאת חנוך רון

„אמרתי לקטיה ריצ'ארלי, שאם היא רוצה לעשות בכורה בקולנוע, היא מוכרחה לחזור לממדים הטבעיים שלה. היא נכנסה למישטר־אימים של דייאטה. אמרתי לה, שלא תעז ללכת לים או להיחשף לשמש, במשך שנה שלמה. רציתי אותה לבנה לגמרי"

כשוורדי רואה סיטואציה דרמאטית, הוא ממהר לרוץ אליה ונכנס לתוך המערבולת כמו שור משוגע בזירה, כתב מבקרו המוסיקאלי של ה„איבנינג טרנסקריפט" מבוסטון, ב־1882. חבל שהאדון־המבקר לא המתין עוד חמש שנים ל„אותלו" – יצירת־המופת האופראית של ורדי. לא את עצמו, אף לא את השור המשוגע שלח לזירה. ורדי שלח לשם את יאגו, כדי שהזירה תתמלא דם אופראי סמיך.

„אלי, הלוואי שוורדי לא יחבר עוד שום אופרות", נהגה לומר ג'וספינה, אשתו. מי כמוה ידעה, כי בשעת מרה־שחורה, או בלהט היצירה, לא היה ורדי אדם שקל לעמוד במחיצתו. ורדי היה כבר בן 70 כשכתב את „אותלו", אבל עבודת־היצירה הפכה אותו לעלם צעיר מלא מרץ וכוח.

את שתי האופרות האחרונות בחייו – „אותלו" ו„פלסטאף" – כתב לפי הליברית של אריגו בויטו. מאז דה־פונטה של מוצארט לא קם כותב ליברית גדול כבויטו, משורר ומלחין, איש אשכולות רגיש. באופרות אלה נפגשו שני גאונים, אחד במוסיקה ואחד בספרות.

כמה מוזר, שדווקא שתי יצירות־מופת אלה קשורות לתל־אביב דרך אדם אחד, הבימאי האיטלקי פראנקו זפירלי. לפני כשלושים שנה העלה כאן זפירלי, יחד עם המנצח קארלו־מריה ג'וליני, את „פלסטאף", האופרה הראשונה שהוצגה בבימוי מלא בפילהרמונית, בהיכל התרבות, בבימויו של בימאי צעיר ובלתי מוכר, באמצע שנות העשרים שלו.

השבוע סוגר זפירלי את המעגל התל־אביבי עם סרטו החדש „אותלו", בהפקה החדשה של חברת „קנון". שתי פרמיירות חגיגיות צפויות השבוע, הראשונה, ביום שני, בתיאטרון ירושלים, בנוכחות ראש־הממשלה, שכל הכנסותיה מיועדות לאוניברסיטה העברית. השניה, למחרת בערב ב„שחף" ת"א, בחסות נשיא המדינה, מר חיים הרצוג, שכל הכנסותיה קודש למועצה לארץ־ישראל יפה.

מי הגדולה בין השתיים – „פלסטאף" או „אותלו"?

זפירלי, בראיון מיוחד ל„ידיעות אחרונות": „אמנם, אני עכשיו בהתרגשות ובלהט של 'אותלו', אבל מבין השתיים 'פלסטאף' המושלמת ביותר. ורדי חזר בה אל הצורה הקלאסית. לדעתי, הוא הצליח באופרה זו להגיע לאיכות האמנותית של מוצארט. הוא סגר כאן מעגל שלם.

„אבל, כל השוואה כזאת היא בלתי אפשרית ובלתי נכונה. אי־אפשר לדבר בנוסח 'פלסטאף טובה מאותלו', מיכלאנג'לו טוב מליאונארדו, או מחול טוב מאריה. לכל אופרה האיכות המיוחדת שלה".

פראנסיס טוי, הביוגראף של ורדי, חולק על זפירלי: „בעיני 'אותלו' היא האופרה הגדולה ביותר של ורדי. מעולם לא הועלו בפני הקהל האהבה, היסורים, התאווה והשינאה שבלב אנוש, בראיה מעמיקה יותר מאשר במוסיקה של 'אותלו'".

ב„אותלו" שלו מעלה שקספיר טראגדיה של אדם, שבבולמוס של קינאה הורס את היקר האהוב עליו מכל. אדם אציל־נפש, הרוצח באכזריות את אשתו הצעירה, האוהבת והנאמנה, לאחר שהוטעה בזדון לחשוב כי זנתה עם גבר אחר.

ורדי המריא עם הטקסט הזה. שקספיר נתן לו את הדראמה החריפה – הכושי מול הלבנה – ואילו בויטו סיפק לו את הפיוט. לדעת מוסיקאים רבים, 'אותלו' של ורדי מורכב יותר ושלם יותר מאותלו של שקספיר.

■■■

אם אתה מחפש ב„אותלו" אריה יפה לשיר, כמו ב„אאידה", או מנגינה נפלאה כדי לשרוק, כמו ב„טראוויאטה" – תשכח מזה. כאן ורדי הביא לשלמות אחת את השירה, את המוסיקה התזמורתית ואת השירה הריקלומית, עד שאי־אפשר להפריד ביניהן. יש אומרים, ש„אותלו" היא אופרה למוסיקאים. אולי זה נכון. זפירלי רואה בהצהרה זו כפפה, אותה הוא מרים. הוא מנסה להוכיח, שאפשר להפוך את 'אותלו' לאופרה להמונים.

קשה היום להבין כיצד ורדי, שהיה אז כבר בן 70, הצליח לבטא בדקויות מופלאות כאלה אהבה עמוקה של אנשים צעירים. מבחינה זו ניצבת „אותלו" ליד „טריסטאן ואיזולדה" של ואגנר, שתיהן מהוות את שיא־הביטוי בספרות האופראית לאהבה בלתי־אפשרית, שאינה ניתנת להגשמה.

כדי לבטא דקויות אלה עושה זפירלי שימוש בחוש המופלא שלו לצבעים ולקומפוזיציה. האריס? שחור־חום שולטים על המסך, וכמובן הניגוד בין שחור ללבן, בין אותלו לדסדמונה. הרבה לפידים, הרבה נרות דולקים. זפירלי גלי אש, כמו סיר בלי מיכסה. האופרה הופכת בידיו לאלבום ציורים, הלקוחים כאילו מסוף ימי הביניים ומראשית הרנסאנס.

המצלמה שלו מלטפת את הגיבורים, גם את החפצים מסביב, אפילו את הקירות. אבל, סכין־העריכה שלו חותך במוסיקה של ורדי כבבשר החי, מקצר ללא רחם. ורק הוצאת [illegible] המקהלה הגדולה הראשונה באופרה – [illegible] משמעות בשבילי. היא, פשוט, לא מעניינת [illegible] אומר, חד וחלק.

ניתן כבר להריח את העשן שיעלה [illegible] שישלהב הסרט בין המוסיקאים [illegible] בארץ. את השאלה העקרונית – מה גבול [illegible] והיכול בימאי לעשות במוסיקה כמוה [illegible] נשאיר לביקורת המיקצועית. אינני [illegible] השמיט אף צליל מ„חליל הקסם" של [illegible] גם לוזי ב„דון ג'ובאני". רוסי ב„כרמן" [illegible] שלא גרע, אף הוסיף דיאלוגים; ואילו [illegible] חותך קצת פה, חותך קצת שם, וזה מאוד [illegible]

מדוע ויתרת על המקהלה הראשונה [illegible] שהלכת עם המצלמה עד הסוף [illegible] „טראוויאטה", אני שואל.

„יש בעיות חמורות בצילום מקהלה [illegible] היום לא הצליחו לצלם טוב [illegible] במקהלה. ב„טראוויאטה" זה עבר טוב [illegible] היתה שירה עם פנים מאירות משמחה [illegible] כך. לכן, הורדתי אותה מהמסך".

הכל מודים, שהמערכה הרביעית [illegible] היפה שבאופרה כולה, כלולות בה שתי [illegible] היפות של דסדמונה – „שיר הערבה" [illegible] שעת לילה. דסדמונה מתכוננת ל[illegible] אמיליה, המשרתת, [illegible] שלפני הסערה. ריח מוות באוויר [illegible] דסדמונה את „שיר הערבה" המפורסם [illegible] בכל בתי־האופרה. גם באולמות [illegible] מושמעת „סאלצ'ה, סאלצ'ה" [illegible] כאחד הקטעים היפים של ורדי. [illegible] בביצוע זמרת גדולה – [illegible] – בסרט החדש [illegible] מדוע?

„פשוט מאוד. זו אריה משעממת, לטעמי" אומר זפירלי. „גם משעממת וגם ארוכה עד אין־סוף. לשקספיר היה רק 'שיר הערבה'. לוורדי היו גם 'שיר הערבה' וגם 'אווה מריה', שבויטו כתב עבורו במיוחד. והרי 'אווה מריה' היא הפיסגה של ורדי. לכן, מי צריך את שיר הערבה?"

ולא איכפת לך שמבקרי המוסיקה והאופרה יהרגו אותך על השמטה זו?

„תן להם לנסות. נחיה ונראה". וכאן מתגלגל הצחוק הזפירלי, כמו במוסיקת הכינורות של ורדי.

■■■

על הצד המוסיקאלי של הביצוע החדש מופקד המנצח לורין מאזל, אחד מגדולי המנצחים של ימינו. הוא גם הוכיח עצמו בסרטי האופרה האחרונים – הבריק ב„כרמן", ריגש ב„דון ג'ובאני". עכשיו הוא שותף עם „אותלו". מאזל מנצח כאן על תזמורת „לה־סקאלה".

האם גם הוא שותף למעשה הקיצוצים של זפירלי?

זפירלי: „עם מאזל הקשר היה ידידותי, הוא הכין לנו את ההקלטה. קיבלנו ממנו פלייבק נהדר. [illegible] שמעת את הביצוע המצויין שלו. אבל, הוא כועס על הקיצוצים. אבל, מאזל מוכרח גם הוא להיות מאושר, כי הסרט פשוט מצויין".

מאזל, כמו הכושי שבאופרה ובמשל העממי, עשה את שלו. מאזל יכול ללכת.

„קאסיו הוא האלמנט המסוכן שבכל הטראגדיה. רציתי שיהיה אטרקטיבי באופן יוצא־מן־הכלל"

המאבק בין בימאים לבין מנצחים לא נולד היום. פעם היתה האופרה נחלת הזמרים הגדולים. הפרימדונות שלטו שילטון בלי מצרים על הבימה. כשקאלאס האלוהית ניצבה על הבימה, איש לא העז לפצות פה. תבאלדי השמנה היתה יכולה „לגנוב" כתבל פיה כל טנור מצוי. כך, עד שבאו המנצחים הגדולים, שהפכו את האופרות לנחלתם הבלעדית. טוסקניני עשה סדר. דרך גם על גופותיהן של פרימדונות מכובדות. אצל שולטי קצת רועדים. מג'יימס לוין גם פוחדים.

היום – האופרות המצולמות הן של הבימאים: של ברגמן, של לוזי, של רוסי ושל זפירלי. „הבימאים של היום אין להם כל אמון במוסיקה", אמר בכאב מופגן המנצח ג'וליני, למרות שהוא ידידו הקרוב של זפירלי, „הם חושבים שהם צריכים לעזור למוסיקה. מוצארט וורדי לא מספיק טובים עבורם".

„אני מכיר טענות אלה", אומר זפירלי, „אבל אני עושה אופרה להמונים ולא למוסיקאים המיקצועיים. מה שמעניין אותי הוא הקהל הרחב, שיוכל ליהנות מכל רגע. כך, לדוגמה, לקחתי את הבאלט המיוחד שוורדי כתב בשנת־חייו האחרונה לאופרה של פאריז, והכנסתי אותו בתחילת הסרט, במקום המקהלה".

ואמנם, תמונות ההמון הן תמיד הצד החזק של זפירלי. הבאלט, התפאורה, התלבושות, גם תמונת הסערה המרשימה הפותחת את האופרה.

„אני מחפש כל אסוציאציה שיש בטקסט, כדי לרוץ עם המצלמה על אפקטים חזותיים. אם מוזכר בטקסט שזה ליל חתונתם של אותלו ודסדמונה, ודאי [illegible] לאופרה [illegible] עשיתי זאת כדי להחריף את הדראמה. כדי להרגיש את הטראגדיה, שתבוא לאחר־מכן. מהרגע הראשון רציתי להראות את שימחת־החיים של כולם, את רגעי האושר שלהם. כך, אני חושב, אני נאמן יותר לשקספיר".

אחת מפסגות האופרה – דואט האהבה של אותלו ודסדמונה. הם שרים אותו בלילה, על המזח שבנמל. המוסיקה של ורדי כאן כל־כך שקופה ברמזיה, עד שבצליל האחרון של אותלו אפשר להרגיש שכל מה שנותר לו הוא לקפוץ ישר למיטתה של דסדמונה. זפירלי: „ודאי ששיניתי זאת. זה דואט יותר מדי אינטימי מכדי להעמיד אותו על המזח. העברתי את השניים ישר לתוך המיטה".

■■■

לשיר את תפקיד אותלו – זה רצח לכל זמר טוב. הדרישות הקוליות־הטכניות קשות במיוחד. ורדי אינו חס על קולו ועל בריאותו של הזמר. בסרט החדש, מי אם לא פלאסידו דומינגו שר את התפקיד הראשי. „הקושי הוא נורא", אומר דומינגו. „במערכה הראשונה אתה צריך להיות לירי. בשנייה – דרמאטי, בשלישית וברביעית – שניהם גם יחד".

אין היום טנור גדול שיעשה בקלות את אותלו. לא פבארוטי, ודאי לא קארראס. אם טנור רוצה לשמור על קולו, אסור לו להקדים ולשיר את אותלו. אפילו אדיס דה־פיליפ המנוחה לא העזה לתבוע זאת בשעתה מדומינגו בתל־אביב.

„זה היה באופרה של האמבורג 1975. החלטתי לעשות את אותלו", מספר דומינגו. „בגיל 34 זה היה סיכון עצום. כולם היו נגד. רולף ליברמן, מנהל האופרה, ישב באולם בהצגת 'לה בוהם' האחרונה שלי שם וצעק לחברה פתח את אוזניך בשאתה מקשיב לפלאסידו, זו יהיה ה'לה־בוהם' האחרון שלו. אותלו יהרוס לו את הקול. למזלי, היו לצדי הבימאי אוגוסט אוורדינג והמנצח ג'יימס לוין והכל עבר חלק, אפילו נפלא".

די להסתכל על דומינגו הכושי, אפילו בלי לשמוע אותו, כדי להתרשם מאותלו שלו. „אותלו הוא יותר איטלקי", אומר זפירלי, „לא במשמעות של ורדי. רציתי שיהיה דומה לאיטלקי; זה מן הסיפור המקורי בו השתמש שקספיר למחזה שלו".

המעניין הוא, שבביצוע הבכורה של דומינגו בהאמבורג ניצבה לצדו קטיה ריצ'ארלי כדסדמונה. ריצ'ארלי נמצאת לצדו גם בסרט. „קטיה של אז היתה דוגמה אותנטית", מספר דומינגו, „כמו שדסדמונה צריכה להיות. הבלונדיות [illegible] והעור הלבן תואמים את קולה היפה".

ועכשיו [illegible] ריצ'ארלי הוסיפה לעצמה קילוגרמים לא מעטים. „אמרתי לה, שאם היא רוצה לעשות בכורה בקולנוע, היא מוכרחת לחזור למידים הטבעיים שלה", אומר זפירלי. „קטיה הבינה זאת, נכנסה למישטר־אימים של דיאטה והתחילה לזרוח. אמרתי לה, שלא תעז ללכת לים או להיחשף לשמש, במשך שנה שלמה. רציתי אותה לבנה לגמרי".

עולם האופרה מכיר סופראניות טובות לא־מעטות. אבל, לחלקן צרה צרורה: הן שמנות מדי, או מכוערות, או מרעידות בחוסר חן את החזה הגדול שלהן. איפה הימים של קאלאס, איפה? „למה בחרתי בריצ'ארלי דווקא? מפני שהיא הסופראן היחידה היום שאפשר גם לצלם אותה. עם כל הכבוד לסופראניות האחרות, קטיה פשוט יחידה במינה. חבל רק שהקאריירה הפילמאית שלה מתחילה עכשיו, כל־כך מאוחר. היא יכלה בהחלט לעשות קאריירה אדירה. היא, פשוט, יפהפיה על המסך".

■■■

דמות־המפתח באופרה היא יאגו. שטן מהלך על שתיים. ורדי מפקיד אותו בפי הבאריטון. מין גילגול של מפיסטו. הוא המושך בחוטים. השאר – רק מאריונטות שלו.

„אילו הייתי שחקן", אמר פעם ורדי, „והיה עלי לשחק את יאגו, הייתי שואף להציג אדם כחוש למדי, גבה־קומה, בעל עיניים קטנות וסמוכות זו לזו כעיני קוף". זפירלי מצא יאגו אידיאלי – חוסטינו דיאס, באריטון פורטוריקאני, בעל קול אדיר, המסוגל להעביר את כל הדקויות שבתפקיד מורכב זה. הוא נראה כאילו נולד יאגו – ממזר אמיתי, נוכל אלגאנטי.

„ניסיתי להכניס אלמנטים משקספיר, שנשכחו על־ידי בויטו בגלל מיגבלות הבימה", אומר זפירלי. „אבל, החלטתי להחזיר בסרט כמה דברים של שקספיר. אני חושב, שיאגו שלי מאוד שקספירי".

ואמנם, כשיאגו־דיאס ניצב ושר את ה„קרדו" המפורסם, האני־מאמין המרושע שלו, כשהוא [illegible] לכל הרישעות בעולם – אפשר להאמין לו. ואז, בסרט, גם כל קירות הטירה הנפלאה שרים עם דיאס. „ידעתי שתשאל על המקום הזה. צילמנו את זה במקום מיוחד. בדרום איטליה, ליד בארי, יש מקום הנקרא בארלטה. יש שם טירה שלמה, עוד מזמנו של צ'ארלס החמישי, מלך ספרד. את החלק הראשון צילמנו בכרתים. את צילומי הפנים – בתוך הטירה המופלאה הזו".

יש חידוש מעניין בבימוי של זפירלי. [illegible], קאסיו הוא הקצין הצעיר, שאותלו חושד כי אתו זנתה דסדמונה. אצל שקספיר, גם אצל ורדי, זו עוד דמות בגלריה. אצל זפירלי מקבל קאסיו רגש מיוחד. את קול הטנור ששר קאסיו הטביע זפירלי בפסקול. אין זה קולו של השחקן היפהפה המופיע בפני המצלמות, אורבאנו בארברוני. מזמן לא נראה על המסכים גבר יפה־תואר כקאסיו זה.

„קאסיו, עבורי חשוב במיוחד", מספר זפירלי, „הוא חשוב כמו הנער במוות בוונציה. קאסיו אינו יודע זאת, אך הוא האלמנט המסוכן שבכל הטראגדיה. רציתי שיהיה אטרקטיבי באופן יוצא־מן־הכלל. שיהיה דומה לדסדמונה מבחינת הגוון, בלונדיני כמוה.

„אותלו אומר לעצמו, בקוארטט המפורסם: למה דסדמונה בוגדת בי, אולי מפני שאני שחור, או מפני שאני מבוגר ממנה. לכן, קאסיו צריך להיות גם צעיר במיוחד, גם לבן, ויותר מכל – חמים.

„מייד בתחילת הסרט, אם תשים לב, [illegible] עם המצלמות כיצד אותלו מתבונן בקאסיו. דסדמונה הולכת אליו, שותה אתו. הראיתי איך אותלו [illegible] באותו רגע הפניתי את המצלמות אל יאגו – זה רואה הכל, ומכאן מתחיל לרקום את מזימתו. את זה אתה יכול לראות רק בקולנוע, לא על בימת האופרה".

■■■

בביצוע הבכורה של „אותלו" בלה־סקאלה במילאנו, הריע הקהל בשאגות. [illegible] מכל חלקי אירופה, [illegible] כל המבקרים היו תמימי־דעים, שלא רק קטעי השירה, אלא גם המוסיקה התזמורתית [illegible] ורדי בכה ואתו – בשבילי כולם".

למעלה: קטיה ריצ'ארלי בתפקיד דסדמונה. זפירלי: „חבל שהקאריירה הפילמאית שלה מתחילה עכשיו". מימין: דומינגו (אותלו) ודיאס (יאגו). קיצונית מימין: דומינגו כאותלו. „במערכה הראשונה אתה צריך להיות לירי. בשנייה – דרמאטי. בשלישית וברביעית – שניהם גם יחד"

„אני מחפש כל אסוציאציה שיש בטקסט, כדי לרוץ עם המצלמה על אפקטים חזותיים"

הקסם השחור

אחרי סרט אחד בלבד, „מונה ליזה", בו היא מגלמת יצאנית־צמרת קשוחה, הכתירו אותה העיתונים כסנסאציה של השנה וכבעלת אישיות קולנועית ממגנטת. קאתי טייסון, בת ליברפול, מקווה שההצלחה לא תעלה לה לראש ומתכוונת לנצל את הפופולאריות שלה למאבקים חברתיים

מאת סינדי רוז

קאתי טייסון ב„מונה ליזה": „היום כורעים ברך בפני, מחר יסטרו לי על הפרצוף"

בארץ עדיין לא מכירים אותה. בניו־יורק המבקרים הורידו בפניה את הכובע. בלונדון כינתה אותה העיתונות „הסנסאציה של השנה". בתל־אביב נוכל לפגוש את קאתי טייסון החל מהערב, מגלמת את התפקיד הנשיי הראשי בסרט הבריטי „מונה ליזה". בת 21, שחורה ונאווה, קאתי טייסון משחקת יצאנית־צמרת בווסט־אנד הלונדוני. הסרט מתרחש בעולם התחתון, האפל, הפרברטי, המקנן על גדות התמזה. עולם של סמים, של זנות ושל מילחמת כנופיות – וקאתי טייסון מוצאת עצמה במרכז העניינים.

בסרט, כיצאנית־צמרת, היא מדברת בביטחון עצמי שופע, מתנהגת כליידי לכל דבר. בחיי היומיום, היא משהו שונה לגמרי. בקול נמוך, באנגלית בה שולט הניב הליברפולי, היא ההיפך המוחלט מן הדמות שהיא מגלמת על המסך. „בסך־הכל אני עכברון קטן", היא מעידה על עצמה, ספק בצניעות, ספק במבוכה. „איני מבינה על מה כל הרעש סביבי. זהו רק סרט ראשון. יהיה עלי להופיע בסרטים רבים, עד שאוכל לשרוע את השטרות שכולם רוחפים לידי..."

מה כתוב בשטרות הללו? „ניו־יורק טיימס" טוען: „יש לה אישיות קולנועית ממגנטת". „אובזרוור" הבריטי מדגיש: „היא יפה, אינטליגנטית וקשוחה – צירוף נדיר בקולנוע הבריטי". „טיימס" הלונדוני מבשר: „היא התגלית המבטיחה ביותר של עולם הסרטים".

„זה מחמיא מאוד", כך קאתי טייסון, „אבל, אין לי אשליות. עולם הבידור הוא אכזרי. היום כורעים ברך בפני, מחר יסטרו לי על הפרצוף. אסור שההצלחה תעלה לי לראש".

את דרכה לצמרת החלה קאתי טייסון לפני שלוש שנים בלבד, בתיאטרון־הנוער של ליברפול. בתוך זמן קצר הפכה לשיחת העיר. סוכן שחקנים של הרויאל־שקספיר־קומפני המליץ עליה, קאתי נבחנה ונשלחה ישירות לבימות סטראטפורד, שם היא מופיעה עד היום. שם גם ראה אותה התסריטאי והבימאי ניל ג'ורדאן, בחיפושיו אחר פנים חדשות, מיוחדות, שיתמקמו סביב חיוכה של „מונה ליזה" שלו.

כשעברה בסטראטפורד השתכרה בקושי לקיומה. כשחתמה להופיע ב„מונה ליזה" קיבלה צ'ק, כמותו לא הרוויחה כל חייה. בכסף קנו קאתי ובעלה, קרייג צ'ארלס, בית קטן בשכונת איזלינגטון בלונדון; האם רק כך היתה יכולה להיחלץ מליברפול, עיר המובטלים והאפרוריות?

העיניים החומות היוקדות הופכות ברגע שרות וזועמות. „מעולם לא ברחתי מליברפול", היא מכריזה בלוקאל־פאטריוטיות. „העיר ואנשיה הם חלק בלתי־נפרד ממני. למה שארצה להיחלץ ממנה?

„כל מה שהישגתי, בא לי בגלל ליברפול. כואב לי על מה שקורה בעיר הזאת. יום אחד, כשיהיה לי די כסף, אייסד להקת תיאטרון בליברפול, או אקים חברת־סרטים שתספק עבודה להרבה צעירים, מוכשרים ומובטלים. אני חייבת לעיר הזאת – ואחזיר לה כל מה שהעניקה לי".

פירסומת אוסף תנופה. האם תנצל את הפופולאריות שלה כדי לצאת למאבקים חברתיים?

„ראיי" היא מצהירה בהחלטיות, „ולא רק אם אהיה מבוקשת. גם כשהזרקורים יופנו ממני לשחקניות אחרות, עדיין אמשיך להילחם. איני יכולה לחזור לליברפול ולראות משפחה יושבת לארוחת־ערב ואוכלת מנה ראשונה צ'יפס, מנה שנית צ'יפס ומנה עיקרית – מה שנותר מהראשונה ומהשנית. אמי לוחמת כל ימיה נגד עוולות חברתיות – ואני הולכת בדרכיה".

ואנסה רדגרייב, גלנדה ג'קסון, ג'יין פונדה – פנו דרך הנה באה קאתי טייסון!

„איני יכולה לחזור לליברפול ולראות משפחה יושבת לארוחת־ערב ואוכלת מנה ראשונה צ'יפס, מנה שניה צ'יפס ומנה עיקרית – מה שנותר מהראשונה ומהשניה"

היצאנית עם החיוך המיסתורי

„מונה ליזה" – התרקמות קשר אנושי בין זונה מיסתורית לבין נהגה הצמוד, על רקע הביבים של לונדון, בסרטו של ניל ג'ורדאן

מונה ליזה, את כל־כך כמו הלודי עם החיוך המיסתורי, האם זה רק מפני שאת בודדה, הם האשימו אותך בגלל זרות המונה ליזה שבתוכך, האם את מוליכה בדרך לפתות את המאהב, מונה ליזה, או האם זאת דרכך להסתיר לב שבור, [illegible] הובאו אל מיפתן דלתך — הם רק מונחים שם ומתים שם, האם את חמה ואמיתית, מונה ליזה, או רק יצירת אמנות נהדרת, קרה ובודדה.

מלות שירו של נט קינג קול „מונה ליזה", המעטר את פס־הקול סרטו של ניל ג'ורדאן („חבורת הזאבים") – „מונה ליזה", הולמים את דמותה של סימון (קאתי טייסון), זונת־הצמרת. היא שחומה, מרשימה, מיסתורית, תמירה, מתוחכמת, אלגנטית ויפה כמו נשי סמוטי בציור של גוגן [illegible]

■ [illegible]

„מונה ליזה": [illegible] וקאתי טייסון

החלטה זוגית

ארועים להקות מוסיקת רקע אמרגנים תקליטים קלטות

מועדונים

שואה
SHOAH

סרט מאת קלוד לנצמן

בתל אביב חודש רביעי
קולנוע "במוזיאון תל-אביב"

בחיפה חודש שני בעת
ובעונה אחת בשני בתי קולנוע
"קרן אור המחודש"
"סינמטק חיפה"

שן תחת שן

בכורה ארצית
"אסתר" ת"א
ליל שישי 10
מוצ"ש 7.30, 9.40
ימי חול 5, 7.30, 9.40

Tooth For Tooth

רק גבר כמו שימנסקי
הוא התרופה לאלימות

באחד מסרטי הפעולה הקופתיים ביותר של השנה

מוצאי שבת בבתי הקולנוע

תל-אביב יפו · ירושלים · אשדוד · לוד · חדרה · אשקלון · חולון · בת-ים · באר-שבע · נהריה · חיפה · רמת גן · רעננה · נתניה · כפר סבא · הרצליה · רחובות · פתח תקוה · ראשון לציון · ק. חיים · ק. מוצקין · ק. ביאליק · ק. ים · עכו

"בגעגועים לאהבה" – סרט בכורה ארצית, "לב" ת"א

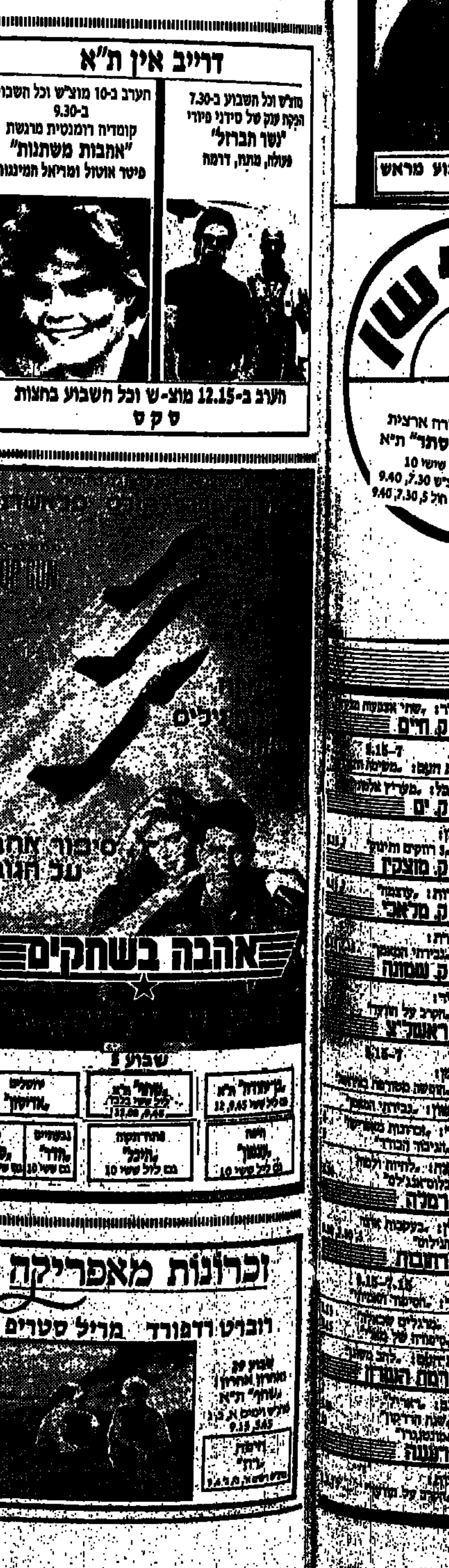

שבוע 7
★★★★★
שתי
אצבעות
מצידון
הסרט שכבש את המדינה בסערה

פסטיבל וודי אלן

מלך הקומדיות
בבתי קולנוע "לב" ת"א

זכרונות מאפריקה

רוברט רדפורד · מריל סטריפ

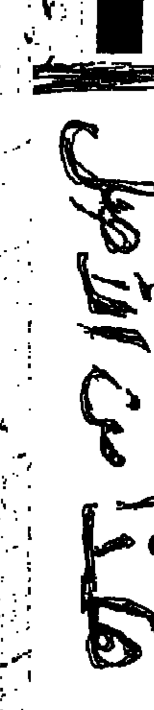
קולנוע "פוקוס"
הסרט הדרמטי
לריקוד עם זר

התחנה
מועדון קורא "ידיעות אחרונות"

מועדון פאב המרקיז

מוני עמרני ראומבוס אורחים

רמת-גן, בצלאל 42

מידע והדרכה לשמחות משפחתיות

שיהיה במזל

הפקה טל. 03-337146

לא תאמינו

חינם לכל זוג צעיר!

יום של כיף בבית מלון כמתנת נישואין

זוג צעיר החלטת להנשא!! מזל טוב!!! הרשה לנו להעניק לך מתנה

יום של כיף בבית מלון מפואר

לכל זוג שהחליט להינשא בקרוב (עד סוף שנת 1986) ולא קבע לעצמו עדיין איפה ומתי, יש לנו הצעה מפתה: יום של כיף בבית מלון מפואר כולל את שירותי המלון חינם, ללא כל התחייבות מצידכם.

במסגרת הבילוי במלון יעמדו לרשותכם: בריכה, סאונה, כוס קפה ועוגה, נוף משגע ותחושה של חלום!

אם בא לכם להיות מבילוי כזה חינם, מבלי להתחייב להינשא במקום כלשהו או בתאריך מסויים, כל מה שעליכם לעשות הוא לצלצל אלינו בשבוע הקרוב לטלפונים: 03-337165, 03-337146 ולקבל פרטים.

להשמע בטלפון, והעיקר – שיהיה לכם במזל!!!

* כפוף לתקנון המבצע

שמחת כלולות אמיתית
במלון מנדרין
MANDARIN HOTEL
★ אולם אקזוטי
★ שרות אישי ונדיב
★ מעדנים ממטבח השף
★ תפריט מגוון
בואו להתרשם
טל. לתאום
03-428161

מלון שרתון תל אביב
באולם ה"יהלום" החדש
מבצע מיוחד לשמחות
החל מ: $ 17
המחיר כולל:
★ ארוחה בת 4 מנות, פונץ' ויין
★ חדר זוגי בליל הכלולות
אירועים עד 200 איש
להזמנות נא להתקשר למחלקת ארועים 03-286222
מלון שרתון תל־אביב
הירקון 115 ת"א
המחיר לא כולל מע"מ ושרות

הרמוניה
בר מצוה
★ ★ ★ ★ ★
מגוון הצעות ותפריטים
אווירה מיוחדת ויוקרתית

THE CAVE המערה
יפו העתיקה
בר־מצווה וארועים משפחתיים
באוירה מיוחדת
מ־80 עד 150 איש
טל. 03-829018

שמחה יהודית אמיתית
מאכלים מן המשובח
והטעים רק אצל:
קייטרינג הופמן
בהשגחת הרב לנדאו
גלאט כשר
רח' שמשון הגבור 7, בני ברק
טל. 03-766161, 776299

חתונה במלון ימית
YAMIT TOWER
ארוע מפואר ויוקרתי
ברמה בינלאומית

גן הסיקאים
כשר
יש!!!
נותרו עדיין תאריכים ספורים לחודש אוקטובר.
בנובמבר תגיות בר/בת מצוה במחירי סוף העונה.
מול הדולפינריום 663066

בראף קטרינג
Braaf Catering
★
20 שנות נסיון
★
טלפונים: 052-451522, 450829
שעות משרד: א'-ו' 9.00–15.00
★
כשר בהשגחת הרבנות הענפה

• אולמות בשתי קומות, מרפסת גן
• המקום לכל ארוע:
המסעדה
של קריאום רשת הרבוע הכחול
בית לסין רח' ויצמן 32
תל־אביב. טל' 03-252595

טרוקדרו
אולמות ארועים יוקרתיים ומסעדות בבית הטקסטיל
(מול הדולפינריום)
להזמנות 03-664303-5

חוויה בלתי נשכחת
להקת ספיפון
עם
8 נגנים וזמרים
מוניטין בינלאומי
טל' 03-586008 052-88555

אולם ברמה של מלון
בבית
★ אוכל ביתי באווירה ביתית
★ שירות מעולה ואדיב
בהנהלת מוקה
שד' דוד המלך 38 ת"א
217552, 251547

לזוגות צעירים
בנווה פולג – נתניה, פסגת זאב – ירושלים
במסגרת תוכנית הבניה של משרד השיכון.
★ ערבות בנקאית צמודה על חשבון החברה
★ מסלול תשלומים אישי והלוואות מוגדלות
קרליבך 7, ת"א טל' 03-281105
בן־יהודה 23, ירושלים טל' 02-249143

רמט בונים

בתיה לוינסון
שדותי קייטרינג בע"מ
■ מטעמי בית אמא
■ ערבי גבינה בנוסח כפרי
■ מזנון בשרי עשיר
■ אפשרות לאולם ארועים עד 150 איש
טלפונים: משרד־318446
239247 ■ 9643381 ■
כשר

בר/ת מצוה
קולוסאום
נשמח להראות לך החשבון
טל' 287124-5 ולבקש את אורלי

קפה פילץ
ארוע ברמה אחרת
קפה פילץ המקום לחגוג
רח' הירקון 81, ת"א טל. 03-652778
662200

אולם שמחות זול?
יש. נשמח אפילו להפנות אותך לכמה
כתובות מתאימות. אולם 18 שנים בעסקי ארוח ומאות מאוכזבים שפגשנו לימדו אותנו שזול וטוב קיים רק באגדות.
באולמי בר־אילן מעסיקים מלצרים אקדמאיים, שף ממלון 5 כוכבים. השרות אישי והאוירה מיוחדת. אם גם אתה לא מאמין באגדות ומחפש אירוע מושלם, צלצל אלינו עכשיו.

ארוע במיטב מסורת
מזרח אירופה
רק בבית ציוני אמריקה
★ שרות נדיב וביד רחבה
★ יחס אישי לכל אורח
★ כיבוד בשפע

שניים מכל שלושה קוראי עיתונים בישראל
קוראים ידיעות אחרונות
(והשאר מתפזרים על כל שאר העיתונים - בוקר וערב, עבריים ולועזיים)

השבוע במוזיאון ישראל – ירושלים

שעות הביקור:
ימים א', ב', ד', ה' 10–17;
יום ג', 16–22; שישי ושבת: 10–14.
טלפון 02-698211

תערוכות

"איש וארצו" – אוסף דיין

ארונות קבורה, דמויות אדם ובעלי חיים ועוד עשרות חפצים באוסף הארכיאולוגי הגדול של משה דיין.

כרטיסים: "רוקוקו" תל־אביב, "קלעים" ירושלים ובקופת המוזיאון.

"רקמות בית־לחם" – 50 שמלות ערביות רקומות ממאה השנים האחרונות מן העיר בית־לחם וסביבתה (הפתיחה: יום ג' 30.9 ב־19.00)

"כתף וחינום" – כתב היד המקראי העתיק בתבל – ברכת כהנים על גלילי כסף מימי בית ראשון – תכשיטי כסף וזהב כלי חרס והפצים נוספים המאירים פרקים עלומים בהיית של ירושלים שלפני 2500 שנה.

"משה גרשוני – ציורים 1980–1986" – התצוגה הרחבה ביותר שנערכה עד כה בארץ של אחד מבכירי האמנים הישראליים העכשוויים.

"ג'ני הולצר וברברה קרוגר" – תצוגת אמנות עכשווית של שתי אמניות אמריקאיות.

"מימד אחד פחות" – רישומי פסלים – בהם פיקאסו, ליפשיץ, בראנקוזי, דנציגר, תומרקין, שמי ואחרים – המהווים יצירות אמנות כשלעצמן או מיתווים לפסלים.

"הקשרים" – מופע אור־קולי היחיד מסוגו בארץ מציג את אמנות ישראל והקשריה ההיסטוריים, תרבותיים וחברתיים.

"חדשות בעתיקות" – ממצאים נבחרים מחפירות חדשות.

"גדול וקטן" – יחסי גדלים, באמנות ובעולם הילדים – באגף הנוער.

"פנינים בספרי ילדים" – מבחר ספרים מאוירים מוצגים באוסף אגף הנוער.

אירועים – ראה דפדפת חודשית ועתונות מקומית (פרטים בטל' 02-698213).
הדרכות: ימים א', ב', ד' ב־10.30. ביום ג' ב־16.30.

להשומת לב: אין להכניס למוזיאון נשק ואין תנאים להפקדתו.

בית התפוצות
על שם נחום גולדמן

שעות פתיחה:
א', ב', ג', ה': 10.00–17.00.
יום ד': 10.00–19.00.
שישי שבת: סגור.

לתיאום סיורים מאורגנים נא לפנות מראש בימים א'–ה' בין השעות: 9.00–13.00 בלבד.

תצוגת קבע וכרונוספירה: 2500 שנות חיים יהודיים ברחבי העולם, מוצגות תוך שימוש באמצעי הטכניקה המתוחכמים ביותר.

תערוכות:
1. מקרתגו לירושלים – הקהילה היהודית בעיר תוניס.
2. דרך ארץ סין, הקהילות היהודיות בחרבין, טיינג'ין ושנגחאי.

אירועים:
1. מפגש ידידים וחברים לרגל הוצאת הספר "גבורה עיוורת" – הפעילות המחתרתית של שייקה דן, מאת עמוס אטינגר. המפגש יתקיים בחסות ראש הממשלה, מר שמעון פרס ובהשתתפות: מר יצחק נבון – סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות; רב אלוף משה לוי – ראש המטה הכללי של צה"ל. דברים: ראובן דפני – על הצנחנים; יוסי הראל – על ההעפלה. קטעי זמרה: גיתית שובל. מנחה: משה טימור. קבלת הפנים תיערך באדיבות יקותיאל פדרמן. הכניסה עפ"י הזמנות בלבד.
יום ראשון, 28 בספטמבר, בשעה 20.30
2. הקרנת הסרט "גלגו" – סאטירה של ודי אלן על אמצעי התקשורת ועל דעת הקהל. בימוי: וודי אלן; שחקנים: וודי אלן, מיה פארו. הסרט דובר אנגלית ועברית.
כרטיסים במחיר: 4 ש"ח; לחברי אגודת הידידים: 3 ש"ח
יום שני, 29 בספטמבר, בשעה 19.00 ● יום רביעי, 1 באוקטובר, בשעה 20.00
2. ערב עיון ביידיש על מגדלי סופרי יידיש לציון 150 שנה להולדתו (בשיתוף עם אגודת סופרי היידיש בישראל). משתתפים: מרסל סאקציר, אליעזר פודריאצקין. פרקי קריאה: שורה טורקוב.
יום שלישי, 30 בספטמבר בשעה 20.00

תערוכות נוידות:
1. בתי כנסת בגרמניה במאה הי"ט – מוזיאון הנגב, תל־שבע, באר־שבע.
2. מגילות האש – בית יד לבנים, כפר־סבא.
3. אתרים יהודים בלבנון – משכן הכנסת, ירושלים.
4. הגשר החי – מפגש המתנדבים הארצישראלים עם שארית הפליטה – בית פלדמן, נתניה
5. ביקורים במרוקו, 1979–1985 – היכל שלמה, ירושלים.
6. יהודים באתיופיה – רשמי מסע, צילומים מאת פרדריק ברנר – בית פיליפ מורי, אילת.

למכירה בבית התפוצות לוח שנה לשנת תשמ"ז – פולקלור יהודי
הלוח הופק בשיתוף עם טורנובסקי – לוחות אמנותיים
המחיר: 22.50 ש"ח; דמי משלוח בארץ: 0.50 ש"ח
את הלוח ניתן לרכוש בדוכן המכירות בבית התפוצות או בדואר בצירוף המחאה לפקודת בית התפוצות.
הכתובת למשלוח: בית התפוצות, ת.ד. 39359, תל־אביב 61392

מתנות לאירועים מיוחדים:
חפצי יודאיקה מודרניים, ספרים, כרזות וגלויות – בחנות החדשה של בית התפוצות.

מסתיימת ההרשמה להשתלמות מורים, תשמ"ז בבית התפוצות, בנושא: בית התפוצות כמדיום חינוכי להשגשת סוגיות מרכזיות בתולדות עם ישראל בעבר ובהווה.
פרטים והרשמה: בנין שרת, חדר 413, אוניברסיטת תל־אביב, טל' 03-410195.

בית התפוצות נמצא בקמפוס אוניברסיטת ת"א (שער 2), רח' קלאוזנר רמת־אביב, טל' 03-425161.
אוטובוסים: 13, 24, 25, 27, 45, 49, 74, 79, 86, 274, 572, 604.

מוזיאון תל אביב
אירועי השבוע

שד' שאול המלך 27, תל־אביב 64239. מודיעין וקופה: טלפון 261297. משרדים: טלפון 257361.
שעות הביקור:
א'–ה': 10.00–14.00, 17.00–21.00.
שבת: 11.00–14.00, 19.00–22.00.
יום ששי: סגור.

תערוכות

קיץ ישראלי

מבחר מורחב ורכישות חדשות מתוך אוסף האמנות הישראלית

אדוארד מונק: מוות אהבה וחרדה
הדפס מתוך הדפס – עבודות של שישה אמנים ישראליים.
שיח גלריה בתערוכות ההדפס, במוצאי־שבת, 27.9, בשעה 20.00.
פרנק סטלה – חד גדיא לפי אל ליסיצקי
תצוגה של מבחר מאוספי המוזיאון.

מוסיקה
רסיטל חליל וגיטרה, אבנר בירון, חליל; יהודה שרייר, גיטרה. מיצירות הנדל, באך, פגניני, קסטלנואובו־טדסקו, גניו, איבר. מוצאי־שבת, 27.9, שעה 20.30.

קולנוע
בקביעות: "שואה" (צרפת, 1974–1985, 9½ שעות, בצבע, גרמנית, פולנית, אנגלית, אידיש ועברית, בתרגום לעברית ולאנגלית). סרטו של קלוד לנצמן.
מועדי ההקרנה השבוע:
חלק א': בימים א'–ה', 28.9–2.10, בשעה 19.00.
חלק ב': מוצ"ש, 27.9, בשעה 18.00; בימים א'–ה', 28.9–2.10, בשעה 13.00.
לא ניתן לרכוש כרטיסים לחלק אחד בלבד.

"מגבש יוצא הדפס", נעילה ביום שלישי, 30.9.86. לבוגרי כיתות א'–ד', בימים ראשון עד שלישי, בשעות 17.00–19.30. לבוגרי כתות ה' ומעלה בימים ראשון עד חמישי בשעות 17.30–19.30.
למבוגרים ביום שני בשעה 20.00.

ביתן הלנה רובינשטיין, שד' תרס"ט 6, טל' 299750.
שעות הביקור: א'–ה', 10.00–13.00; 15.00–19.00; שבת 11.00–14.00. יום ששי סגור.

תערוכה חדשה (הפתיחה ביום ראשון, 28.9, בשעה 20.00)

יאיר גרבוז: יהודי, צרפתי, ערבי, 10 עבודות, 1984–1986. כל עבודה בתערוכה היא מערך מורכב מקבוצת תמונות, אביזרים, חלקי רהוט ודגמים. כמו כן יוצג סרט וידאו חדש. ערוב הסגנונות והפרטים המשעשעים, הספרותיות וצירופי הקלישאות יוצרים תקשורת שנונה והומוריסטית עם הצופה.

הרשמה לסדנאות הנוער והמבוגרים לשנת תשמ"ז, בנושאים: ציור, רישום, הדפס, פיסול, קולנוע, וידאו, תיאטרון, ועוד. ההרשמה בימים א'–ה', בשעות 9.00–13.00, 15.00–19.00 בביתן הלנה רובינשטיין.

קורסים מעשיים למורים (מוכרים ע"י משרד החינוך): סדנת אמנות פלסטית; תיאטרון והאמנויות; פיסול בחימר; וידאו במעגל סגור.

"מי מפחד מאמנות מודרנית?" מפגשים דו שבועיים לתלמידי תיכון ותיכון בימי שני, בשעות 17.00–19.00. הרשמה במזכירות ביתן הלנה רובינשטיין.

מוזיאון חיפה

רח' שבתאי לוי 26, חיפה, טל. 523265

אירועי השבוע 27.9.86–2.10.86

תערוכה חדשה
המוזיאון הימי הלאומי
(דרך אלנבי 198)
האמנות העתיקה של סרדיניה
מאוסף אלי ברובסקי־קנדה
(הפתיחה ביום שני 29.9 בשעה 19.00)

תערוכות
אמנות חדשה
שכניה אלקרא, דורון בר־אדון־ציורים.
אמנות עתיקה
אריגים מצריים, דיוקנאות מפאיום, פיסול חיה, כלי חרס מעוטרים מיוון ועוד.
המרכז לחינוך במוזיאונים:
"אל הטבע־מן הטבע" תערוכת ציורי ילדים לציון 30 שנה למרכז.
המוזיאון למוסיקה ולאתנולוגיה
סגור לרגל שיפוצים והחלפת תערוכה.
שעות ביקור א'–ה' ושבת 10.00–13.00
ג'–ה' ושבת גם 18.00–21.00

המוזיאון הימי הלאומי
האמנות העתיקה בסרדיניה.

מוזיאון טיקוטין לאמנות יפנית
(שדרות הנשיא 89)
גרפיקה יפנית מודרנית 1985. שעות ביקור: א'–ה' 10.00–17.00, שבת 10.00–14.00

המוזיאון לפרהיסטוריה (גן האם)
הנוף הקדום של נחל המערות. תערוכה חינוכית
שעות ביקור: א'–ה' 08.00–14.00
שבת 10.00–14.00

פגישה
ציורי ותחריטי־שיח גלריה עם האמן דורון בר־אדון בתערוכתו במוצ"ש 27.9 שעה 18.30

מוסיקה
רסיטל לפסנתר בביצוע וינצ'נצינה פראנקלה מאיטליה. מוצ"ש 27.9 בשעה 20.30.

אירועים נוספים וחוגים ראה כרוניקות ולוח אירועי המוזיאון

מוזיאון תל אביב

מוזיאון תל־אביב
סדנאות הנוער והמבוגרים
מסע הכרות בעולם האמנות
ציור, רישום, פיסול, הדפס, וידאו ועוד ועוד
לקטנים ולגדולים
כרטיס מנוי שנתי ניתן לכל משתתף
הרשמה בביתן הלנה רובינשטיין שד' תרס"ט 6, טל' 299750, 287196
בימים א'–ה' 9.00–13.00
15.00–19.00
לתשומת לב: נסגרה ההרשמה לחלק מן הסדנאות

עיריית תל־אביב־יפו
מרכז צבורי העיתים
רח' הגפטן 6, ת"א
(מול בית מגדל השלום)
טל' 219510
מינהל החינוך הנוער והתרבות
דיסקו נוער
במוצאי־שבת מהשעה 8.00 בערב:
מופע השנה עם כוכב הזמר
ריקי מקיינון
דיסקו להיט עם המנחה אילן בן שחר
קליפים, להטים, הופעות מרחבות
לרשות המשתתפים: בית קפה, גלידריה
קבלת פנים חמה ואוירה נפלאה

ג'ימיס קלאב
הערב — דיסקו מטריף עד אור הבוקר
מוצ"ש — דיסקו ואמן אורח
שישבת בזמר מהולל
כבר אחרים 135 — 03-295083

הלוח הכללי
של
ידיעות אחרונות
פרסמת — מכרת
פרסמת — מצאת
הטלפון לא מפסיק לצלצל
טל' 261211

טיולי בית ברנר

עוטף טבב טבע — כולל שיט מהורקן באל־תפוח
בתאריכים: 27.9; 18.10; 20.10; 23.10 — 40 ש"ח
לולוא ואחות וצובר בישור המעלה
בתאריכים: 20.9; 8.10; 19.10; 28.10 — 28 ש"ח
כובים חדשים, לירושלים ונופיה:
בתאריכים: 5.10; 18.10; 23.10 — 25 ש"ח
למתמצאות עין גדי ים המלח — כולל ארוחת צהרים
בתאריכים: 20.9; 22.10; 25.10; 1.11 — 40 ש"ח
הגל עשוק ופארק אשכול, בונים
בתאריכים: 18.10; 21.10; 1.11 — 28 ש"ח
לקיטובי לכת — נחל עמוד עליון וכביש הצפון
בתאריכים: 18.10; 25.10; 6.10 — 25 ש"ח

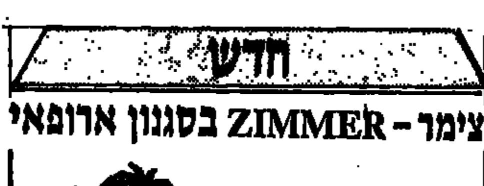
הבלקה
הערב
• זוהר ארגוב
• יאניס כוכב הזמר מיוון
• ישי לוי
אריס אשף הבוזוקי
• גבי ומיקינס • יגאל נוף
• שימי רון • גילה רקדנית בטן
ובמוצ"ש
יאניס כוכב הזמר מיוון
אריס אשף הבוזוקי
• שימי רון
• יגאל נוף
להזמנות: 03-705937
03-534459
בימי ראשון ורביעי מבלים בבלקה

עם 3 משקאות חינם

כף קורסות
כולן

חדש

